

H

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 18-5-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Σωτηρία Σταματοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει, την από 18-4-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ 581/19-4-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Του από 29-4-2022, κατόπιν της από 20-4-2022 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντας με την επωνυμία «....», νομίμως εκπροσωπούμενου (πρώτος παρεμβαίνων).

Του από 3-5-2022 παρεμβαίνοντας με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (δεύτερος παρεμβαίνων).

Του από 28-4-2022, παρεμβαίνοντας με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (τρίτος παρεμβαίνων).

Του από 3-5-2022, παρεμβαίνοντας με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (τέταρτος παρεμβαίνων).

Του από 3-5-2022, παρεμβαίνοντας με την «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (πέμπτος παρεμβαίνων).

Και του από 3-5-2022, παρεμβαίνοντος με την επωνυμία «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (έκτος παρεμβαίνων).

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 7-4-2022 κοινοποιηθείσας με αριθ. Πρωτ. 31434/30.3.2022 Απόφασης της Συγκλήτου της Αναθέτουσας με ΘΕΜΑ 42ο «Έγκριση πρακτικού 4 της Επιτροπής Διενέργειας & Αξιολόγησης διαγωνισμού» περί κατακύρωσης» και των συγκοινοποιηθεισών Αποφάσεων, πρώτον της 18-2-2022 (16^η συνεδρία) και δεύτερον, της 13-1-2022, όσον αφορά την αποδοχή στα τμήματα 1,2, 3 και 5 των οικονομικών φορέων και

κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός στους ... στα τμήματα 1,2,3 και στη ...στο τμήμα 5 και δεν απορρίφθηκε στο ΤΜΗΜΑ 3 η προσφορά της ... για πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΩΝ ΚΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ..., συνολικής προϋπολογισμένης δαπάνης 2.316.129,03 ευρώ άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 1-11-2021 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ...την 2-11-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 5-5-2022 Απόψεις της.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 11.131,00 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, ασκείται εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος, κατά παρέκταση στην επόμενη εργάσιμη, της 17-4-2022, ημέρα, η από 18-4-2022 προσφυγή του αποδεκτού προσφεύγοντος κατά της από 7-4-2022 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης κατακύρωσης, ως και των σε αυτήν ενσωματωθεισών και συγκοινοποιηθεισών προηγούμενων πράξεων της διαδικασίας, καθ' ο μέρος, κατ' ενσωμάτωση των προηγηθέντων σταδίων, κρίθηκαν δεκτές οι οικονομικές προσφορές των συνδιαγωνιζομένων στα ως άνω τμήματα. Η προσφυγή ασκείται παραδεκτώς και κατά των ανά τμήμα κατώτερων σε σειρά μειοδοσίας του προσφεύγων καθ' ων, αφού η κατάταξη του προσφεύγοντος σε ανώτερη σειρά μειοδοσίας δεν αποκλείει τη βλάβη του από την αποδοχή των επόμενων αυτού μειοδοτών, που δύνανται να προσβάλουν τυχόν εν συνεχεία και αν υπεισέλθει στη θέση του προσωρινού αναδόχου, την σε αυτόν τυχόν κατακύρωση (βλ. ΣτΕ 1573/2019). Ομοίως δε και οι παρεμβάσεις ασκούνται εμπρόθεσμα και μετ' εννόμου συμφέροντος, κατόπιν της από 20-4-2022 κοινοποίησης της προσφυγής, κατά

παρέκταση στην επόμενη εργάσιμη (δηλαδή 3-5-2022), της 30-4-2022, ημέρας. Απαραδέκτως, λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος κατά τον χρόνο της εξέτασης της προσφυγής, προβάλλονται πάντως, ειδικώς, ισχυρισμοί κατά της ... στο ΤΜΗΜΑ 3, αφού η ... απεκλείσθη δια της προσβαλλομένης στο τμήμα αυτό, χωρίς να αμφισβητήσει τον αποκλεισμό της και παρά την πάροδο της προς τούτο προθεσμίας, ενώ κατά το αντίστοιχο σκέλος της απαραδέκτως ασκείται, ήτοι ως προς την απόρριψη της προσφυγής, καθ' ο μέρος αφορά το τμήμα 3, η παρέμβαση της Άρα, η προσφυγή, πλην του κατά της ... ειδικώς στο ΤΜΗΜΑ 3 στρεφόμενου σκέλους της, ως και οι παρεμβάσεις, πλην του σκέλους της παρέμβασης της ... που αφορά την απόρριψη της προσφυγής και για τη συμμετοχή της ... στο τμήμα 3, πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον 15^ο λόγο της προσφυγής, ότι οι ..., ... και ..., δεν υπέβαλαν συνοδευτική του ΕΕΕΣ τους, υπεύθυνη δήλωση, καταρχάς, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, ο όρος 2.4.3.1 δεν επιβάλλει την άνευ ετέρου υποβολή συνοδευτική υπεύθυνης δήλωσης μαζί με το ΕΕΕΣ, αλλά την υποβολή του ΕΕΕΣ και της συνοδευτικής υπεύθυνης δήλωσης «με την οποία ο οικονομικός φορέας δύναται» να διευκρινίζει τις πληροφορίες που παρέχει με το ΕΕΕΣ» και δεν επιβάλλεται να διευκρινίζει, όσα ανέφερε στο ΕΕΕΣ. Πρόκειται επομένως, για πρόβλεψη περί διευκόλυνσης αναφοράς στοιχείων και ανάλυσης όσων προκύπτουν εκ του ΕΕΕΣ και όχι υποχρέωσης, αφού ο οικονομικός φορέας διατηρεί τη δυνατότητα να υποβάλει το σύνολο των συναφών πληροφοριών του στο ΕΕΕΣ, αντί να το συμπληρώσει με συνοδευτική υπεύθυνη δήλωση. Οι καθ' ων ανέλυσαν τις απαντήσεις τους στα ΕΕΕΣ τους και συγκεκριμένα η ... περί παραβάσεων εργατικού δικαίου, η ... περί παραβάσεων εργατικού δικαίου και πρόωρων καταγγελιών και η ... περί προστίμων, η δε ... υπέβαλε συνοδευτική υ/δ του ΕΕΕΣ της για άλλα στοιχεία προσόντων συμμετοχής τους, παραδεκτώς άλλωστε, αφού η συνοδευτική δήλωση υποβάλλεται δυνητικά και άρα, κατ' επιλογή του οικονομικού φορέα περί των πληροφοριών που επιμέρους εκ των περισσοτέρων που παρέχει, επιθυμεί να αναλύσει σε συνοδευτική δήλωση διακριτά του ΕΕΕΣ, ενώ η ... εκ

περισσού υπέβαλε τέτοια δήλωση, στην οποία δήλωσε ότι «Η εταιρεία μας δύναται να διευκρινίζει τις πληροφορίες που παρέχει με το ΕΕΕΣ σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 79 Ν. 4412/2016. Η εταιρεία μας πληροί τους όρους της παρ. 2.2 της παρούσας διακήρυξης για τους οποίους τυχόν δεν υπάρχει σχετικό πεδίο στο Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (Ε.Ε.Ε.Σ.).», αφού το πρώτο σημείο αυτής είναι κενό περιεχομένου (καθώς ούτως ή άλλως περιέχει τις πληροφορίες στο ΕΕΕΣ του), ενώ το δεύτερο σημείο επίσης δεν χρειαζόταν να δηλωθεί με υ/δ ούτε προκύπτει συναφής υποχρέωση εκ της διακήρυξης. Πάντως, ούτως ή άλλως, εφόσον οι δηλώσεις στο ΕΕΕΣ έλαβαν χώρα και ο προσφεύγων δεν προβάλλει έλλειψη απάντησης ή δήλωσης και σε κάθε περίπτωση τέτοια έλλειψη επί των πεδίων όπου οι ανωτέρω απάντησαν θετικά περί πραγματικού συναφούς με λόγους αποκλεισμού, δεν προκύπτει, ουδόλως υπήρχε υποχρέωση και υποβολής επιπλέον και υπεύθυνης δήλωσης. Άρα, απορριπτέος τυγχάνει στο σύνολο του ο 15^{ος} λόγος της προσφυγής.

4. Επειδή, όσον αφορά τον 12^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 1.3 της διακήρυξης ορίζει πως η διάρκεια της σύμβασης «ορίζεται σε 16 μήνες και όχι πέραν της 31.12.2023», ήτοι για τη σύνταξη της προσφοράς και την κοστολόγησή της, λαμβάνεται υπόψη ότι διανύεται από 1.9.2022 έως 31.12.2023. Τούτο διότι αυτό ευχερώς συνάγεται από την ταυτόχρονη επισήμανση, αφενός περί διάρκειας 16 μηνών, αλλά και απώτατου χρόνου λήξης της 31.12.2023. Ούτως ή άλλως, με τη με αρ. πρωτ. 105565/1.2.2021 διευκρίνισή της η αναθέτουσα όρισε «Η ολοκλήρωση της σύμβασης είναι η 31η Δεκεμβρίου 2023» και μάλιστα, σε απάντηση σε συσχετισθείσα και συνδημοσιευθείσα ερώτηση οικονομικού φορέα περί του ότι «Θα θέλαμε να μας διευκρινίσετε ποία θα είναι η χρονική διάρκεια μέσα στο 2021 και 2023 ώστε να μπορέσουμε να υπολογίσουμε ακριβώς και χωρίς ασάφειες το εργατικό κόστος.». Επομένως, είναι σαφές πως η 31/12/2023 δεν είναι απλά ένα απώτατο δυνητικό σημείο ολοκλήρωσης της σύμβασης που όμως ενδέχεται τυχόν να έχει συμπληρώσει τη δεκαεξάμηνη διάρκειά της νωρίτερα, αλλά αυτή καθαυτή η ορισθείσα λήξη της, με συνέπεια να είναι αντιστοίχως σαφές πως οι διαγωνιζόμενοι κοστολογούν τις προσφορές τους με βάση λήψη υπόψη

ολοκλήρωσης των 16 μηνών την 31-12-2023 και άρα, αναγκαία και έναρξης την 1-9-2022. Άρα, οι εισφορές ήταν υπολογιστέες με βάση τη νομοθεσία ως είχε κατά τον χρόνο των προσφορών πλην όμως, ως είχε όχι για εργασία παρεχόμενη κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών, αλλά όσον αφορά τον χρόνο εκτέλεσης της σύμβασης ήτοι από 1-9-2022 έως και 31-12-2023. Άλλως, η χρήση των συντελεστών εισφορών που αφορούν τον χρόνο υποβολής προσφοράς, ήτοι χρόνου ανεπίκαιρου και άσχετου με την κατά τη διακήρυξη παρεχόμενη εργασία, θα οδηγούσε σε κοστολόγηση διαφορετική από όσα, κατά την κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών νομοθεσία, προβλέπονται να ισχύουν για το διάστημα εκτέλεσης της σύμβασης. Εν προκειμένω, το άρ. 19 Ν. 4549/2018 ορίζει ότι «1. Το ποσό της μηνιαίας εισφοράς επικουρικής ασφάλισης των ασφαλισμένων του ΕΔΟΕΑΠ ορίζεται σε ποσοστό 3,5% για τον ασφαλισμένο και 3,5% για τον εργοδότη επί των πάσης φύσεως τακτικών μηνιαίων αποδοχών του εργαζομένου. Από την 1η.6.2019 και μέχρι τις 31.5.2022, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς επικουρικής ασφάλισης ορίζεται σε ποσοστό 3,25% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,25% για τον εργοδότη επί των πάσης φύσεως τακτικών μηνιαίων αποδοχών του εργαζομένου. Από την 1η.6.2022 το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς ορίζεται σε ποσοστό 3% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3% για τον εργοδότη.», δηλαδή μειώνεται από 1-6-2022 η οικεία εισφορά κατά 0,25%, όσον αφορά τον εργοδότη, σε σχέση με τον ως την 31-5-2022 συντελεστή (βλ. και Γενικό Έγγραφο ... με αρ. πρωτ. ... «Μείωση ασφαλιστικών εισφορών του κλάδου επικουρικής ασφάλισης από 01.06.2022»). Ο δε προσφεύγων επικαλείται ότι έπρεπε να υπολογιστούν οι εισφορές με 24,69% συντελεστή συνολικά, βάσει του ότι η διάταξη του άρ. 31 Ν. 4756/2020, όπως τροποποιήθηκε με το άρ. 81 Ν. 4826/2021, πλην όμως, δεν έλαβε υπόψη του την ως άνω επιπλέον μείωση, αφαιρουμένης της οποίας, απομένει συνολικός συντελεστής $24,69 - 0,25 = 24,44\%$ για πλήρη απασχόληση. Τούτο, ενώ ουδόλως προκύπτει από το άρ. 31 Ν. 4756/2020 («1. Από την 1η Ιανουαρίου 2021 οι ασφαλιστικές εισφορές των μισθωτών εργαζομένων σε φορείς εκτός δημόσιων υπηρεσιών, αποκεντρωμένων διοικήσεων, Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού και νομικών προσώπων αυτών, νομικών προσώπων δημοσίου

δικαίου και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου εντός Γενικής Κυβέρνησης, μειώνονται κατά τρεις (3) ποσοστιαίες μονάδες από το ύψος που είχε διαμορφωθεί την 1η.6.2020, ως ακολούθως: α) Κατά 1,85 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ κλάδου ανεργίας. Η μείωση επιμερίζεται κατά 1,49 πμ στο ασφάλιστρο του εργοδότη και κατά 0,36 πμ στο ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το συνολικό ασφάλιστρο υπέρ ανεργίας διαμορφώνεται σε ποσοστό 2,4 % και κατανέμεται κατά 1,2 % στον εργοδότη και κατά 1,2 % στον εργαζόμενο. β) Κατά 0,30 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.) της περ. α` της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 (Α` 88), η οποία μειώνεται κατά 0,12 πμ από την εργοδοτική εισφορά υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Ανεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν. 2224/1994 (Α` 122) και κατά 0,18 πμ από την εργοδοτική εισφορά υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εκπαίδευσης (Ε.Λ.Π.Ε.Κ.Ε.), σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 2224/1994. Το συνολικό ασφάλιστρο της περ. α` της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013 διαμορφώνεται σε 0,16 % και κατανέμεται ως εξής: βα) Εργοδοτική εισφορά 0,06 % υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και Εκπαίδευσης (Ε.Λ.Π.Ε.Κ.Ε.), σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 2224/1994. ββ) Εισφορά εργαζομένου 0,10 % υπέρ του Ειδικού Κοινού Λογαριασμού Ανεργίας (Ε.Κ.Λ.Α.), σύμφωνα με το άρθρο 15 του ν. 2224/1994. γ) Κατά 0,85 ποσοστιαίες μονάδες (πμ) των ασφαλιστρών υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.) της περ. β` της παρ. 4 του άρθρου 34 του ν. 4144/2013, η οποία μειώνεται από την εισφορά που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο της περ. β` της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν.δ. 2963/1954 (Α` 195), και αφορά αποκλειστικά ασφάλιστρο του εργαζομένου. Το αντίστοιχο ασφάλιστρο του εργαζομένου υπέρ Ε.Λ.Ε.Κ.Π. διαμορφώνεται σε ποσοστό 0,35 % και αφορά ασφάλιστρο υπέρ πρώην ΟΕΕ (ν. 678/1977, Α` 246 και άρθρο 7 του ν. 3144/2003, Α` 111).», ότι οι μειώσεις που ορίζει είναι αποκλειστικές και δεν συρρέουν μετά της ανωτέρω ειδικής εκ του άρ. 19 Ν. 4549/2018 μείωσης επί της επικουρικής ασφάλισης, επί της

οποίας άλλωστε, δεν ορίζει το άρ. 31 Ν. 4756/2020 και αυτό, ενώ το τελευταίο δεν ορίζει κάποιον συνολικό συντελεστή εισφορών, αλλά επιμέρους μειώνει συγκεκριμένες επιβαρύνσεις και εισφορές, εξ όσων συγκροτούν τον συνολικό συντελεστή. Άρα, νομίμως οι καθ' ων υπολόγισαν με βάση συνολικό συντελεστή 24,44% το ασφαλιστικό τους κόστος, παρότι πάντως εκ των πινάκων της ..., προκύπτει ότι αναφέρει 24,69% συντελεστή στην ανάλυση κόστους ώρας εργασίας, με αποτέλεσμα ο κατ' αυτής ισχυρισμός να είναι εκτός από νόμω και ουσία, αβάσιμος. Συνεπώς, απορριπτέος τυγχάνει ο κατά των ...,... και ..., ως άνω 12^{ος} λόγος της προσφυγής.

5. Επειδή, όσον αφορά τον 10^ο λόγο της προσφυγής και όπως άλλωστε, και ο ίδιος ο προσφεύγων προβάλλει, το άρ. 103 Ν. 4172/2013 προβλέπει ορισμό του κατώτατου ημερομισθίου εκ του Υπουργού Εργασίας με σύμφωνη γνώμη του Υπουργικού Συμβουλίου. Η γνώμη του Υπουργικού Συμβουλίου είναι αναγκαίος μεν όρος του καθορισμού, αλλά δεν συνιστά αυτή καθαυτή κανονιστική πράξη ορισμού ημερομισθίου. Οι δε εξαγγελίες του Υπουργού προδήλως δεν εξομοιώνονται με την απαιτούμενη κανονιστική πράξη, η οποία ισχύει αφ' ης δημοσιευθεί στο ΦΕΚ και ουδεμία εκτελεστότητα έχουν ούτε άλλωστε, ορίζουν σαφή και ακριβή χρόνο έναρξης ισχύος της μη εισέτι εκδοθείσας και δημοσιευθείσας κανονιστικής πράξης ούτε επάγονται συγκεκριμένη και άμεσης ή γνωστού χρόνου ενάρξεως ισχύος δεσμευτικότητα. Οι δε προσφέροντες, όπως και ο προσφεύγων ισχυρίζεται, πρέπει να υπολογίζουν τις προσφορές τους με βάση την ισχύουσα κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών τους νομοθεσία, σχετικά με τα εξ αυτής ρυθμιζόμενα περί του χρόνου εκτέλεσης της σύμβασης. Πλην όμως, ούτε οι ανακοινώσεις του Υπουργού ούτε η σύμφωνη γνώμη του Υπουργικού Συμβουλίου συνιστούν την «ισχύουσα νομοθεσία», αφού δεν έχουν χαρακτήρα της απαιτούμενης κανονιστικού χαρακτήρα πράξης που εκδίδει ο αρμόδιος Υπουργός. Η δε συναφής με αρ. οικ.. ΥΑ 107675/27.12.2021 δημοσιεύθηκε την 27.12.2021 (ΦΕΚ Β 6263/27.12.2021) με ισχύ από 1-1-2022, ενώ ο νυν καταληκτικός χρόνος υποβολής προσφορών ήταν η 6-12-2021 Το δε γεγονός ότι τυχόν ακριβώς βάσει των ισχυόντων κατά τον χρόνο υποβολής των

προσφορών τους, οι προσφορές που έλαβαν υπόψη ακριβώς τα ισχύοντα κατά την 6-12-2021, δεν δύνανται τυχόν να καλύψουν το εργοδοτικό κόστος εκτέλεσης είναι δυνατόν να συνιστά τυχόν λόγο εκ της αναθέτουσας ματαίωσης της διαδικασίας, την οποία δεν αιτείται ο προσφεύγων ούτε δύναται η ΕΑΔΗΣΥ να προκαταλάβει σχετικώς την αναθέτουσα, αλλά δεν συνιστά έρεισμα επιλεκτικού αποκλεισμού, όσων δεν προέβησαν σε διασφαλιστική λήψη υπόψη μεγαλύτερου κόστους από το προκύπτον κατά τα ισχύοντα νομοθετικά κατά τον χρόνο της προσφοράς τους, αλλά κοστολόγησαν με βάση όσα ακριβώς όντως τότε ίσχυαν. Ούτε το γεγονός ότι η ως άνω εκκρεμότητα κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών περί διαφαινόμενης μεταβολής του κατώτατου ημερομισθίου, ώθησε ορισμένους διαγωνιζόμενους να λάβουν προκαταβολικά υπόψη τη μεταβολή και άλλους να υπολογίσουν με βάση τα τουλάχιστον ως τότε ισχύοντα και ούτως, η διαφορετική βάση επί των οποίων οι προσφορές υπολογίστηκαν, πέραν από τυχόν λόγο ματαίωσης, αρμοδία περί της κρίσεως του οποίου είναι η αναθέτουσα, δεν συνιστά πάντως λόγο απόρριψης όσων δεν έλαβαν υπόψη εκ περισσού και ενώ συνιστούσε ενδεχόμενο και όχι κανονιστική πράξη, την εξαγγελθείσα μεταβολή. Άλλωστε, τυχόν υπολογισμός αναμενόμενης αύξησης αποδοχών και ενσωμάτωση της στο κόστος προσφοράς προς διασφάλιση του προσφέροντα και της βιωσιμότητας της προσφοράς του κατά την εκτέλεση δεν είναι μεν υποχρεωτικός, αλλά προδήλως αφενός επιβαρύνει μόνο τον προσφέροντα, δεδομένου ότι ούτως ή άλλως, ούτως αποκτά ανταγωνιστικό μειονέκτημα εναντι όποιου δεν υπολόγισε μεγαλύτερη βάση κόστους και ενώ, το κριτήριο ανάθεσης είναι η χαμηλότερη τιμή. Αφετέρου, όντως η μη δημοσίευση στο ΦΕΚ της κανονιστικής πράξης αύξησης ελάχιστων αποδοχών κατά τον χρόνο υποβολής των προσφορών, συνεπάγεται μη υποχρέωση των προσφερόντων να υπολογίσουν την προσφορά τους, με βάση το αναμενόμενο τυχόν μεν, πλην όμως μη εισέτι ισχύον αυξημένο κόστος. Οι δε προσφέροντες αποκλείονται επειδή υποκοστολογούν τις εργοδοτικές τους υποχρεώσεις με βάση τα κατά την προσφορά τους ισχύοντα και όχι με βάση τα κατά την προσφορά τους αναμενόμενα ή πιθανολογούμενα ή ενδεχόμενα. Εξάλλου, ουδόλως εν τέλει

αποκλειόταν η αύξηση αυτή να ήταν μεγαλύτερη ή μικρότερη ή να μην λάμβανε χώρα ή να λάμβανε χώρα σε άλλο χρονικό σημείο, κατόπιν τυχόν νέας έγκρισης του Υπουργικού Συμβουλίου, πράγμα ουδόλως γνωστό κατά τον χρόνο της από 26-7-2021 εξαγγελίας του Υπουργού Εργασίας ή και μέχρι τον χρόνο υποβολής προσφορών, δεδομένου ότι ως τότε πάντως δεν είχε εισέτι εκδοθεί κανονιστική πράξη νέας ρύθμισης των κατώτατων αποδοχών και δη, με σαφές ποσό και χρόνο έναρξης. Συνεπώς, ο κατά των ..., ..., ..., ... και ..., 10^{ος} λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος.

6. Επειδή, όσον αφορά τον 11^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης όρισε ότι «Ειδικά για την παρούσα σύμβαση προβλέπεται ότι οι προσφέροντες υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα στοιχεία της παρ. 1 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010, ήτοι:... στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων.» και τούτο επιπλέον όσων έπρεπε να δηλωθούν, στο μη περιέχον πεδία περί τετραγωνικών, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V περί υποδείγματος οικονομικής προσφοράς, όπου παραπέμπει ο όρος 2.4.4. Οι δε σελ. 65-67 της διακήρυξης με σαφήνεια αναλύουν ανά έκαστο τμήμα της διαδικασίας, τα επιμέρους κτίρια που το συγκροτούν και τα τ.μ. εκάστου κτιρίου, ενώ στη σελ. 64 που προηγείται των πινάκων ορίζεται ότι «Σε κάθε πίνακα παρουσιάζονται τα κτήρια της αντίστοιχης Ομάδας καθώς και το εμβαδόν της επιφάνειάς τους. Έχει γίνει μια ενδεικτική κατανομή του συνολικά αναγκαίου προσωπικού καθαριότητας σε κάθε κτήριο της Ομάδας. Το αναγκαίο προσωπικό κάθε Ομάδας εμφανίζεται στην τελευταία γραμμή του κάθε πίνακα. Ο δεσμευτικός αριθμός είναι το σύνολο του προσωπικού καθαριότητας που αντιστοιχεί σε κάθε Τμήμα - Ομάδα κτηρίων. Η κατανομή στα επιμέρους κτήρια μπορεί να διαμορφώνεται κατά τρόπο που θα αποκλίνει ελαφρώς από την ενδεικτική κατανομή, η οποία αποτυπώνεται στους πίνακες που ακολουθούν, σύμφωνα με τις ανάγκες. Όλο το προσωπικό καθαριότητας θα εργάζεται σε δωρη βάση. Το ακριβές ωράριο εργασίας του προσωπικού θα καθοριστεί από τους Επόπτες των κτηρίων.». Επομένως, ο ως άνω όρος αναφέρει ότι δεν είναι υποχρεωτική η υιοθέτηση της κατανομής αριθμού εργαζομένων ανά κτίριο,

αλλά ότι κάθε προσφέρων δύναται να προβεί σε αυτή, δηλαδή την κατανομή ανά κτίριο, αναλόγως του τρόπου προσέγγισης του περί εκτέλεσης της σύμβασης. Προκειμένου δε, να δηλωθούν τα δηλωτέα στην προσφορά «τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο», θα πρέπει να λάβει χώρα, όπως βάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει, πραγματικός και όχι τυπικός, θεωρητικός και ασυσχέτιστος με το αληθές έργο που θα εκτελέσουν, επιμερισμός χώρου που θα ανατεθεί σε κάθε θέση εργασίας, προκειμένου να ικανοποιηθεί ο σκοπός του Ν. 3863/2010, δηλαδή η μη κατάρχηση εκ του εργοδότη, η μη υπέρμετρη επιβάρυνση των εργαζομένων και η μη εκ πλαγίου παράβαση της εργατικής νομοθεσίας. Μάλιστα, η κατανομή κτιρίων κατά τη διακήρυξη και των τμ αυτών δεν αφορά την τυχόν αναλυτική καταγραφή διαφορετικών χώρων του ιδίου κτιρίου, αλλά αυτοτελή κτίρια ανά τμήμα. Οι ως άνω καθ' ων σε κάθε τμήμα της προσφοράς εκάστου εξ αυτών, δήλωσαν τον μέσο όρο τμ ανά άτομο σε επίπεδο συνόλου κτιρίων ανά τμήμα. Τούτο όμως συνεπάγεται ότι δεν λαμβάνει χώρα ουσιαστικός διαχωρισμός και η εκ του νόμου απαιτούμενου δήλωση των ανά εργαζόμενο τετραγωνικών, αφού ομογενοποιούνται διαφορετικά κτίρια και εργαζόμενοι που θα απασχοληθούν σε άλλα κτίρια, χωρίς αληθώς κοινή βάση και φυσικό αντικείμενο απασχόλησης. Τούτο ενώ άλλωστε, όπως σαφώς προκύπτει από τους πίνακες σελ. 65-67 της διακήρυξης, τα τμ ανά κτίριο διαφέρουν ευρύτατα και ο προοριζόμενος, έστω και ενδεικτικά αριθμός εργαζομένων ανά κτίριο, άγει σε όλως διαφορετική ανά επιμέρους θέση εργασίας κατανομή τμ, η οποία ποικίλλει σημαντικά, με αποτέλεσμα η δήλωση μέσου όρου, όχι μόνο τύποις, αλλά και ουσιαστικά να καταλήγει όλως αόριστη και ασυσχέτιστη με το προοριζόμενο ανά θέση εργασίας, φυσικό αντικείμενο καθαρισμού, πολλώ δε μάλλον, ενώ με εξαίρεση το τμήμα 5, όλα τα λοιπά προσβαλλόμενα τμήματα, ήτοι τα υπό 1, 2 και 3, περιλαμβάνουν φυσικό αντικείμενο που εκτείνεται σε αυτοτελή ακίνητα και ενώ οι καθ' ων δήλωσαν μέσο όρο τμ στο σύνολο των ανά τμήμα κτιρίων, χωρίς καν να λάβουν υπόψη τους ακριβώς το στοιχείο της έλλειψης τυχόν όλως εγγείας χωροθετικής συσχέτισης μεταξύ όλων των κτιρίων ανά τμήμα (επί παραδείγματι, το τμήμα 1 αφορά κτίρια σε διαφορετικές διευθύνσεις διεσπαρμένες στο κέντρο της ..., το

τμήμα 2, κτίρια σε μη αμελητέα μεταξύ τους απόσταση στην ευρύτερη ζώνη της Πανεπιστημιούπολης, το δε τμήμα 3 αφορά κτίρια εκτεινόμενα στο ...,... και στο ...). Εξαίρεση στα ανωτέρω συνιστά το συγκροτούμενο από 1 κτίριο μόνο, τμήμα 5, που άρα ταυτίζεται με το κτίριο αυτό, με συνέπεια να μην υφίσταται ζήτημα κατανομής τμ ανά επιμέρους κτίριο. Περαιτέρω, αλυσιτελώς η ... στην παρέμβασή της προβάλλει ότι δεν απαιτείται το ίδιο άτομο να εργάζεται σταθερά σε συγκεκριμένο κτίριο, αφού ούτως ή άλλως, η απαίτηση προσδιορισμού τμ αφορά θέση εργασίας και όχι το συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο, που ενδεχομένως αναπληρώνεται, αντικαθιστάται σε άδειες και απουσίες και εναλλάσσεται στις ώρες εργασίας του μεταξύ αυτού και άλλων έργων. Εξάλλου, δεδομένου ότι τα τμήματα 1, 2 και 3 αφορούν κατά τον όρο 1.3 της διακήρυξης, 67.194, 261.690 και 47200 τμ αντίστοιχα, το μεν πρώτο διεσπαρμένα σε 22 κτίρια, το δεύτερο σε 19 κτίρια και το τρίτο σε 6 κτίρια, σε 3 διαφορετικούς δήμους, η θεωρητική αιτίαση ότι οι εργαζόμενοι θα μετακυλίνουν έτσι, ανά κτίριο και περιοχή, ώστε να καλύπτουν όλοι ίσο αριθμό τετραγωνικών ανά τμήμα μεταξύ τους και μάλιστα κατά διαρκή τρόπο, σαφώς καταστρατηγεί την ίδια της έννοια της διάταξης και της ως άνω απαίτησης της διακήρυξης, ως και την υποχρέωση μνείας σε πραγματική και όχι θεωρητική, τυπική και ανεφάρμοστη κατανομή έργου μεταξύ των απασχολούμενων, αφού είναι αδύνατον πρακτικά να λάβει χώρα τέτοια διαρκής μάλιστα, κατανομή και προγραμματισμός τετραγωνικών και δη, σε όλο το μακροχρόνιο επίπεδο της σύμβασης, αλλά και λαμβανομένου υπόψη του πολυάριθμου αυτών (28, 45 και 20 θέσεις εργασίας), ώστε όλοι συγχρόνως να έχουν τον ίδιο αριθμό τμ, που θα προκύπτει από συνδυασμούς τμ από περισσότερα κτίρια. Συνεπώς, απορριπτομένων των αιτιάσεων της ως άνω καθ' ης προκύπτει ότι και στην προσφορά της δεν υπολόγισε αληθή αριθμό τμ, αλλά ένα μέσο όρο αυτών, ο οποίος όμως δεν αποκρίνεται στα εκ της διακήρυξης ζητούμενα, που αναφέρθηκαν ακριβώς σε «τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο» και άρα, τα τμ που αντιστοιχούν σε κάθε άτομο και όχι σε μέσο όρο αυτών, ένα μέσο όρο, εντός του οποίου άλλοι θα εκτελούν μεγαλύτερο και άλλοι μικρότερο έργο,

χωρίς να προκύπτει όμως, ποια θα είναι η έκταση του καθενός και ο αριθμός των εργαζομένων που θα αντιστοιχεί σε κάθε αριθμό τμ.

Ομοίως αλυσιτελώς η ... επικαλείται νομολογία περί περίπτωσης, όπου στη διακήρυξη δεν προσδιορίστηκε συγκεκριμένη μέθοδος υπολογισμού τετραγωνικών ανά εργαζόμενο σε ειδική περίπτωση, όπου τέθηκε ζήτημα διαφορετικής επαναληψιμότητας και χρονισμού καθαρισμού σε διαφορετικές κατηγορίες τμ (βλ. περίπτωση Απόφασης ΑΕΠΠ 806/2021), ενώ εν προκειμένω ουδόλως οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος προβάλλουν τέτοιο ζήτημα, αλλά μόνο ότι τα τετραγωνικά που κατανεμήθηκαν ήδη εκ της αναθέτουσας σε κτίρια, χωρίς λήψη υπόψη περιοδικών επαναλήψεων και χρόνου εκτέλεσης συγκεκριμένων εργασιών, ήτοι ως είχαν κατά τη διακήρυξη, δεν δηλώθηκαν ανά εργαζόμενο, αλλά δηλώθηκαν ως ένας αόριστος μέσος όρος ανά σύνολο εργαζομένων σε όλο το τμήμα, παρότι το κάθε τμήμα διακρίνεται σε διαφορετικά και αυτοτελή κτίρια με άλλο αριθμό τμ έκαστο και ακόμη και σε άλλα επιμέρους σημεία γεωγραφικών περιοχών ή και σε άλλες γεωγραφικές περιοχές. Ομοίως αλυσιτελώς επικαλείται νομολογία περί του ότι η δήλωση των τμ ανά εργαζόμενο δεν δύναται να αποτελέσει στοιχείο συναγωγής μη πλήρωσης εκ της προσφοράς του απαιτούμενου έργου, ήτοι στοιχείο που αφορά τον έλεγχο τεχνικής προσφοράς (βλ. και πραγματικό Απόφασης ΑΕΠΠ 861/2020), ζήτημα που ουδόλως τέθηκε εν προκειμένω κατά τα αναλυτικώς ανωτέρω αναφερθέντα. Εξάλλου και η ΔΕφΑΘ 120/2020 που ο ως άνω καθ' ου ... επικαλείται αναφέρει για τη δήλωση τμ ανά εργαζόμενο, ότι «δεδομένου ότι αυτή εντάσσεται στο αφορών την οικονομική προσφορά μέρος της διακήρυξης, αλλά και ενόψει των κατά την αιτιολογική έκθεση του ν.3863/2010 σκοπών θεσπίσεως της εν λόγω απαιτήσεως, αποβλέπει αποκλειστικώς στον έλεγχο τηρήσεως της εργατικής νομοθεσίας και μόνο, ώστε δεν μπορεί να στηριχθεί επί τούτου εμμέσως συμπέρασμα περί κάλυψης ή μη του απαιτούμενου έργου, στοιχείο που, εξάλλου, ανάγεται στην πλήρωση των τεχνικών προδιαγραφών» και άρα, η αόριστη δήλωση μέσου όρου τμ επί περίπτωσης εργαζομένων που θα απασχοληθούν σε διακριτά κτίρια (ασχέτως βαρδιών και επαναληψιμότητας εργασιών), ακόμη και σε διακριτές περιοχές ή άλλα σημεία εντός μιας

ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής, δεν απεικονίζει το ζητούμενο, δηλαδή πόσα τμ αντιστοιχούν όντως ανά εργαζόμενο, αλλά αφορά μη ζητούμενο, ήτοι πόσα τμ κατά μέσο όρο αντιστοιχούν ανά μέσο εργαζόμενο και άρα, δεν καθιστά δυνατή τη διακρίβωση τήρησης της εργατικής νομοθεσίας, αφού εντός του κοινού και μονοσήματου μέσου όρου, ενδεχομένως περιλαμβάνονται εργαζόμενοι που υπεραπασχολούνται και άλλοι που υποαπασχολούνται, χωρίς να είναι εφικτό καθ' οιονδήποτε τρόπο, να ελεγχθεί αν για ορισμένους εξ αυτών συντρέχει τυχόν υπερεκμετάλλευση και παράβαση της εργατικής νομοθεσίας (άλλωστε, η προσφορά είναι αποκλειστέα, όχι επειδή κατά μέσο όρο ο προσφέρων δεν παραβαίνει την εργατική νομοθεσία επί του μέσου απασχολούμενου, αλλά γιατί την τηρεί επί κάθε απασχολούμενου και άρα, τα στοιχεία απασχόλησης νοείται άνευ ετέρου ότι αφορούν κάθε εργαζόμενο και όχι έναν θεωρητικό και πιθανώς μη αντιστοιχούντα σε πραγματικώς απασχολούμενο, μέσο εργαζόμενο, τα τετραγωνικά του οποίου προκύπτουν από μέσο όρο τυχόν μεγαλύτερων ή πολύ μεγαλύτερων και μικρότερων ή πολύ μικρότερων μεγεθών του συνόλου των απασχολουμένων). Εξάλλου, εν προκειμένω το ζήτημα που τίθεται κατά των καθ' ων δεν αφορά το αν αυτοί δεν εφάρμοσαν κάποια συγκεκριμένη μέθοδο υπολογισμού που δεν προέκυπτε από τη διακήρυξη ή δεν υπολόγισαν με συγκεκριμένο τρόπο, σταθμίσεις επανάληψης εργασιών ή κατανομές σε βάρδιες τα ανά εργαζόμενο τμ και εν γένει δεν αφορά παράλειψή τους, που προϋπέθετε κάποια μη προκύπτουσα από τη διακήρυξη, μεθοδολογία ή το ότι δεν προέβησαν σε επιπλέον των εκ της διακήρυξης προκύπτοντων βήματα υπολογισμού, αλλά το ότι δεν απέδωσαν τον ζητούμενο αριθμό τμ ανά εργαζόμενο, παρά έναν αόριστο εν τέλει προκύπτοντα και μη απεικονίζοντα με συγκεκριμένο τρόπο τις τιμές τμ ανά εργαζόμενο, μέσο όρο και αυτό, ενώ ακριβώς η διακήρυξη ρητά κατένειμε ενδεικτικούς αριθμούς εργαζομένων ανά κτίριο με συγκεκριμένα καθ' έκαστον τμ και οι καθ' ωνι, αντί να κατανείμουν τμ ανά εργαζόμενο με βάση τα αυτοτελή κτίρια, προέβησαν σε δήλωση μέσου όρου ανά τμήμα (και άρα, οι ίδιοι προέβησαν σε επιπλέον βήματα από όσα η διακήρυξη ζήτησε, παραλείποντας όμως, όσα η διακήρυξη όντως ζήτησε, ήτοι τη δήλωση τμ και όχι μέσου τμ,

καθαρισμού ανά εργαζόμενο και όχι ανά μέσο εργαζόμενο). Άρα, οι ανωτέρω καθ' ων δεν δήλωσαν τα ζητούμενα τετραγωνικά ανά άτομο, αλλά ανά τμήμα μέσους όρους (που θα προκύπτουν εκ ποικίλων τιμών τμ ανά άτομο), εκ των οποίων δεν δύναται άλλωστε ούτε εκ συναγωγής να προκύψει συγκεκριμένος αριθμός τμ ανά εργαζόμενο, αφού τούτο θα απαιτούσε την το πρώτον κατανομή συγκεκριμένου αριθμού εργαζομένων και τμ συγκεκριμένων κτιρίων ανά εργαζόμενο, κατανομή που όμως έπρεπε να υφίσταται ήδη κατά την προσφορά, με συνέπεια η το πρώτον επεξεργασία, μελέτη και παραγωγή αυτής και δήλωση ενώπιον της αναθέτουσας, προς δέσμευση του κάθε προσφέροντος, ως και υποβολή της μετά την αποσφράγιση και των ανταγωνιστικών προσφορών, να άγει σε απαγορευμένη κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 και κατά τον όρο 3.1.2.1 της διακήρυξης μεταβολή προσφοράς και σε παράβαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και διαφάνειας.

Επομένως, κατ' αποδοχή του 11^{ου} λόγου της προσφυγής κατά των ... στα τμήματα 1, 2 και 3, ... στο τμήμα 1, ... στα τμήματα 1, 2 και 3, ... στα τμήματα 1, 2 και 3, ... στα τμήματα 1, 2 και 3, ... στα τμήματα 1 και 2, ΥΑΔΕΣ στα τμήματα 1, 2 και 3 και ... στο τμήμα 3, οι τελευταίοι είναι αποκλειστέοι από τα ανωτέρω τμήματα.

7. Όσον αφορά τον 1^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.9.2.Β.γ όρισε την υποβολή βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας ως αποδεικτικό μέσο οριστικής απόδειξης για το κριτήριο επιλογής 2.2.5.γ της διακήρυξης, η προκαταρκτική και επαρκής κατά την προσφορά απόδειξη του οποίου λαμβάνει χώρα, κατά τον όρο 2.2.9.1 δια μόνου του δικαιολογητικού συμμετοχής, κατά τον όρο 2.4.3.1, ΕΕΕΣ, όπου ο ... δήλωσε σχετικώς ότι «Η εταιρεία μας διαθέτει την απαιτούμενη πιστοληπτική ικανότητα και θα σας προσκομίσει αντίστοιχες βεβαιώσεις τραπεζών σε περίπτωση που της ζητηθούν δικαιολογητικά κατακύρωσης», ο ...ότι «Θα προσκομίσω Βεβαίωση Πιστοληπτικής Ικανότητας απο την Δεν απαιτείται σε αυτό το στάδιο του διαγωνισμού.» και οι ... ότι «Η ΤΡΑΠΕΖΑ ... ΕΧΕΙ ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΟΡΙΟ ΠΙΣΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΥΨΟΥΣ 2.544.000 €. ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ: • Για Χρηματοδοτήσεις: €940.000 (ευρώ Εννιακόσιες Σαράντα Χιλιάδες) • Για εγγυητικές Επιστολές ή Ενέγγυες

Πιστώσεις: €1.604.000 (ευρώ Ένα Εκατομμύριο, Εξακόσιες Τέσσερις Χιλιάδες)
(Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΠΙΣΤΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ...)». Περαιτέρω δε, η υποβολή της ως άνω βεβαίωσης λαμβάνει χώρα υποχρεωτικά κατά τον όρο 2.2.9.2.Α ως εξής «Για την απόδειξη ... της πλήρωσης των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής κατά τις παραγράφους 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 και 2.2.7, οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν τα δικαιολογητικά του παρόντος. Η προσκόμιση των εν λόγω δικαιολογητικών γίνεται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3.2 από τον προσωρινό ανάδοχο. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να ζητεί από προσφέροντες, σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, να υποβάλλουν όλα ή ορισμένα δικαιολογητικά, όταν αυτό απαιτείται για την ορθή διεξαγωγή της διαδικασίας.», ήτοι ως δικαιολογητικό κατακύρωσης κατά τον όρο 3.2 (εκτός αν ζητούνταν προώρως κατά την αξιολόγηση, συνθήκη που δεν συνέτρεξε). Άρα, ουδεμία υποχρέωση υπήρχε για την υποβολή της βεβαίωσης αυτής δια της προσφοράς, ενώ ούτε ο προσφεύγων προβάλλει ουσιαστική έλλειψη του ίδιου του κριτηρίου επιλογής του όρου 2.2.5.γ κατά την προσφορά κάποιου εκ των καθ' ωνούτε οι όροι 2.4.3.1-2.4.3.2 περί δικαιολογητικών συμμετοχής και τεχνικής προσφοράς προβλέπουν υποβολή τέτοιας βεβαίωσης με την προσφορά ούτε προβλέπεται αυτή στο οικείο υπόδειγμα τεχνικής προσφοράς-πίνακα συμμόρφωσης, στο οποίο παραπέμπει ο όρος 2.4.3.2.Εξάλλου, ο όρος 2.2.5.γ αναφέρθηκε σε κατά την προσφορά «διάθεση» πιστοληπτικής ικανότητας και όχι σε υποβολή της αποδεικτικής αυτής βεβαίωσης, κατά την προσφορά. Άρα, οι κατά του ..., της ... και του ... ισχυρισμοί του 1^{ου} λόγου της προσφυγής είναι απορριπτέοι.

8. Επειδή, όσον αφορά τον 2^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.5.γ ανωτέρω απαίτησε «Πιστοληπτική ικανότητα τουλάχιστον ίση με ποσοστό 30% επί της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης προ ΦΠΑ, για το Τμήμα ή τα Τμήματα που υποβάλουν προσφορά. Πιο συγκεκριμένα το ποσό που αντιστοιχεί στο ποσοστό αυτό να αφορά σε ποσοστό τουλάχιστον 50% σε χρηματοδότηση και σε ποσοστό 50% σε εγγυητικές επιστολές. Σε περίπτωση υποβολής προσφοράς για περισσότερα από ένα Τμήματα, ο οικονομικός φορέας θα

πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να διαθέτει πιστοληπτική ικανότητα σε ποσοστό 30% επί της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, αθροιστικώς, για όλα τα Τμήματα στα οποία υποβάλλει προσφορά. Εάν δεν συμβεί αυτό, θα απορρίπτεται η προσφορά του σε όλα τα Τμήματα.», συναφώς δε και ο όρος 2.2.9.2.B3.γ απαίτησε να υποβληθεί «Για το γ): Βεβαίωση από τραπεζικά ή άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για την πιστοληπτική ικανότητα του οικονομικού φορέα, (σύμφωνα με το υπόδειγμα στο Παράρτημα VI της παρούσας), τουλάχιστον ίση με ποσοστό 30% επί της εκτιμώμενης αξίας προ ΦΠΑ για το τμήμα ή τα τμήματα της σύμβασης που υποβάλλουν προσφορά και συγκεκριμένα:....», ενώ το εκ του ως άνω όρου 2.2.9.2.B3.γ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI όρισε και σαφές περιεχόμενο για τη βεβαίωση αυτή ως εξής «Ο συνεργάζεται με την τράπεζά μας από/..../..... και η εκτέλεση των υποχρεώσεων του προς την τράπεζα είναι μέχρι σήμερα ικανοποιητική. Έχοντας υπόψη την εικόνα τ....., ως πελάτη της τράπεζάς μας και την μέχρι σήμερα συνεργασία μας, η τράπεζά μας έχει εγκρίνει υπέρ αυτού με τους όρους και τις προϋποθέσεις που έχουν καθοριστεί, τα ακόλουθα όρια πιστοδοτήσεων: Για Χρηματοδοτήσεις: Για εγγυητικές Επιστολές ή Ενέγγυες Πιστώσεις:..... Η παρούσα επιστολή παρέχεται στην Εταιρεία αποκλειστικά και μόνο για τη συμμετοχή της στον

προαναφερόμενο Διαγωνισμό και εκδόθηκε με βάση τα στοιχεία που περιέχονται στο αρχείο μας, χωρίς οιαδήποτε ευθύνη ή δέσμευση εκ μέρους μας, και ιδίως δέσμευση ή ανάληψη υποχρέωσης για παροχή οιασδήποτε πίστωσης, ούτε μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί εγγυητική επιστολή ή συμβουλή ή σύσταση σύμφωνα με το άρθρο 729 του Ελληνικού Αστικού Κώδικα.».Επομένως, με σαφήνεια απαιτήθηκε η πιστοληπτική ικανότητα, ως και η περί αυτής βεβαίωση, όχι μόνο να συντρέχουν σε ένα ελάχιστο ποσό, αλλά επιπλέον και απαραίτητα το 50% του ελαχίστου αυτού ποσού αναλόγως τμημάτων συμμετοχής να αφορά ειδικώς χρηματοδοτήσεις. Ουδόλως αρκούσε μια εν γένει βεβαίωση

πιστοληπτικής ικανότητας για ένα αθροιστικό ποσό, άνευ ειδικής διάκρισης και αναφοράς εκ του εκδότη και ειδικώς για τις χρηματοδοτήσεις. Ο καθ' ου ... μετείχε στα τμήματα 4 και 5, εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας αντιστοίχως 89.946,76 και 134.920,14 ευρώ και αθροιστικά 224.866,90 ευρώ και άρα, η πιστοληπτική του ικανότητα έπρεπε να αφορά τουλάχιστον $30\% \times 224.866,90 = 67.460,07$ ευρώ, εκ των οποίων απαραίτητα το $\frac{1}{2}$, ήτοι 33.730,04 ευρώ έπρεπε να αφορά χρηματοδοτήσεις, άλλως ήταν απορριπτέος σε αμφότερα τα τμήματα της προσφοράς του. Αντί τούτου, τόσο με την προσφορά, αλλά και με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, υπέβαλε την αυτή από 1-12-2021 βεβαίωση της ..., η οποία ναι μεν αναφέρει ότι έχει εγκρίνει υπέρ του όριο έκδοσης εγγυητικών 310.000 ευρώ με υποόριο για εγγυητικές β' κατηγορίας 100.000 ευρώ, υπερκαλύπτοντας την επιμέρους απαίτηση για πιστοληπτική ικανότητα περί εγγυητικών, πλην όμως ουδόλως αναφέρει οιοδήποτε ποσό περί πιστοληπτικής ικανότητας που αφορά χρηματοδοτήσεις και ενώ και από τους ως άνω όρους και από το συνημμένο στη διακήρυξη υπόδειγμα, ρητά απαιτήθηκε να ισχύει και να καταγραφεί το συγκεκριμένο ποσό χρηματοδοτήσεων ειδικώς (το δε υπόδειγμα είχε και ειδικό προς συμπλήρωση πεδίο με το συγκεκριμένο ποσό χρηματοδοτήσεων, διακριτά από τις εγγυητικές) και ανεξαρτήτως των εγγυητικών, περί του οποίου ορίστηκε αυτοτελές ελάχιστο όριο. Παρά, η ως άνω βεβαίωση αορίστως και χωρίς μνεία οιοδήποτε ποσού, αναφέρει ότι αν υποβληθεί αίτημα χρηματοδότησης και αν αναδειχθεί ανάδοχος ο οικονομικός φορέας, η τράπεζα προτίθεται να το εξετάσει με βάση τα εκάστοτε τραπεζικά κριτήρια, ισχύοντες νομισματοπιστωτικούς κανόνες και οικονομική κατάσταση και προοπτικές της εταιρείας κατά τον χρόνο του αιτήματος, χωρίς να αναλαμβάνει με τη βεβαίωση δέσμευση ικανοποίησέως του. Και ναι μεν, οι εκ της τράπεζας επιφυλάξεις περί ισχυουσών συνθηκών, κατάστασης του οικονομικού φορέα, τραπεζικών και νομισματοπιστωτικών κριτηρίων και κανόνων τίθενται εύλογα, όπως ομοίως εύλογα η τράπεζα δηλώνει ότι δεν αναλαμβάνει δέσμευση ικανοποίησης αιτήματος χρηματοδότησης, ακριβώς λόγω αυτών των επιφυλάξεων και τούτο, διότι η βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας δεν συνιστά σύμβαση δανείου ή πίστωσης ή μονομερή δήλωση

παροχής πίστωσης ούτε ζητήθηκε οτιδήποτε τέτοιο, παρά και ρητά το ως άνω εκ της διακήρυξης υπόδειγμα ανέφερε ότι η βεβαίωση εκ της τραπεζικής «εκδόθηκε με βάση τα στοιχεία που περιέχονται στο αρχείο μας, χωρίς οιαδήποτε ευθύνη ή δέσμευση εκ μέρους μας, και ιδίως δέσμευση ή ανάληψη υποχρέωσης για παροχή οιασδήποτε πίστωσης». Προς τούτο, ευλόγως το τραπεζικό ίδρυμα διατηρεί επιφυλάξεις όσον αφορά τις συνθήκες και τους κανόνες του χρόνου αυτής καθαυτής της αίτησης χρηματοδότησης. Πλην όμως, πέραν των ανωτέρω, εν προκειμένω, δεν συντρέχουν απλά οι ανωτέρω επιφυλάξεις, αλλά ελλείπει η μνεία σε έστω και καταρχήν έγκριση οιασδήποτε κατ' ελάχιστον ποσού, ως καταρχήν ορίου χρηματοδότησης. Το δε ως άνω υπόδειγμα άλλωστε όριζε ότι έπρεπε να αναφερθεί πως «η τράπεζα ... έχει εγκρίνει υπέρ [του οικονομικού φορέα] με τους όρους και τις προϋποθέσεις που έχουν καθοριστεί, τα ακόλουθα όρια πιστοδοτήσεων: Για Χρηματοδοτήσεις ...» και συνεπώς, σαφώς υπήρχε απαίτηση για μια καταρχήν τέτοια έγκριση (που δεν συνιστά προσύμφωνο δανείου και δεν επάγεται υποχρέωση δανειοδότησης/πίστωσης, όπως και το ίδιο το υπόδειγμα ορίζει) για ένα συγκεκριμένο ποσό χρηματοδοτήσεων. Εν προκειμένω, το απαραίτητο αυτό στοιχείο που μάλιστα δεν αφορά απλά τον αποδεικτικό τύπο των δικαιολογητικών κατακύρωσης, αλλά το ίδιο το προσόν συμμετοχής, που έπρεπε ήδη κατά την προσφορά να συντρέχει, ήτοι το κριτήριο επιλογής 2.2.5.γ (που δεν απαιτήθηκε ως απλή εν γένει πιστοληπτική ικανότητα ή πιστοληπτική ικανότητα ενός εν γένει ποσού, αλλά κατά τα ανωτέρω συναρτήθηκε ευθέως εκ του όρου 2.2.5.γ με ένα ελάχιστο όριο πιστοληπτικής ικανότητας που αφορά ειδικώς χρηματοδοτήσεις, με συνέπεια, η πλήρωση του ίδιου του ουσιαστικού προσόντος να προϋποθέτει μια τέτοια συναρτώμενη με συγκεκριμένο ποσό χρηματοδοτήσεων, ήτοι εγκεκριμένου ορίου, ικανότητα) ελλείπει και δη, ήδη κατά τον ως άνω κρίσιμο χρόνο της προσφοράς, όσο και εν συνεχεία. Εξάλλου, εν προκειμένω όχι μόνο ελλείπει το συγκεκριμένο ποσό χρηματοδοτήσεων, αλλά ελλείπει και η ίδια η καταρχήν έγκριση ενός οιασδήποτε ορίου χρηματοδοτήσεων, αφού ουδόλως προκύπτει μια έστω τέτοια καταρχήν έγκριση (όπως συμβαίνει με τις εγγυητικές) για τις χρηματοδοτήσεις, εκ της ως άνω

βεβαίωσης, που ο καθ' ου ... επικλήθηκε ως μέσο πλήρωσης του προσόντος συμμετοχής και απόδειξης διάθεσής του. Ουδόλως δε, δύναται να μεταβληθεί πλέον η ως άνω βεβαίωση και να αντικατασταθεί με άλλη, που το πρώτον εγκρίνει συγκεκριμένο όριο χρηματοδότησης, αφού τούτο θα συνιστούσε απαγορευμένη και υπερβαίνουσα τα όρια εφαρμογής των κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, ως και 103 Ν. 4412/2016 (κατά συνδυασμό με το άρ. 102), δυνατών διευκρινίσεων-συμπληρώσεων, μεταβολή προσφοράς. Συνεπώς, κατ' αποδοχή του 2^{ου} λόγου της προσφυγής, δεδομένου άλλωστε, ότι ασχέτως μη προσβολής της αποδοχής της στο τμήμα 4, ούτως ή άλλως, υπέβαλε ενιαία βεβαίωση για όλα τα τμήματα συμμετοχής του και ο όρος 2.2.5.γ όρισε αθροιστική απαίτηση για όλα τα τμήματα συμμετοχής, η παράβαση της οποίας επιφέρει αποκλεισμό για όλα τα τμήματα συμμετοχής (βλ. ανωτέρω «Σε περίπτωση υποβολής προσφοράς για περισσότερα από ένα Τμήματα, ο οικονομικός φορέας θα πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να διαθέτει πιστοληπτική ικανότητα σε ποσοστό 30% επί της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, αθροιστικώς, για όλα τα Τμήματα στα οποία υποβάλλει προσφορά. Εάν δεν συμβεί αυτό, θα απορρίπτεται η προσφορά του σε όλα τα Τμήματα.»), η ... είναι αποκλειστέα από το προσβληθέν τμήμα 5 της διαδικασίας,

9. Επειδή, όσον αφορά τον 3ο λόγο της προσφυγής, που στρέφεται κατά της ..., ο όρος 2.4.3.2 της διακήρυξης όρισε ότι «Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο “Τεχνικές Προδιαγραφές-Πίνακας Συμμόρφωσης” του Παραρτήματος (II) της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα. [Αυτά περιλαμβάνουν τα αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την τεχνική καταλληλότητα των προσφερομένων υπηρεσιών βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η τεχνική προσφορά. Αναφέρονται υποχρεωτικά τα αποδεικτικά στοιχεία που τυχόν προβλέπονται στις τεχνικές προδιαγραφές των προς

προμήθεια υπηρεσιών, σύμφωνα με Παράρτημα της Διακήρυξης και τυχόν υπόδειγμα τεχνικής προσφοράς]. Εφόσον οι τεχνικές προδιαγραφές δεν έχουν αποτυπωθεί στο σύνολό τους στις ειδικές ηλεκτρονικές φόρμες του ΕΣΗΔΗΣ, η Αναθέτουσα Αρχή δίνει σχετικές οδηγίες στους Οικονομικούς Φορείς να επισυνάπτουν ηλεκτρονικά υπογεγραμμένα πρόσθετα, σε σχέση με τις αναφορές (εκτυπώσεις) της παραγράφου 2.4.2.4, σχετικά ηλεκτρονικά αρχεία (ιδίως τεχνική προσφορά), σύμφωνα με το υπόδειγμα Παράρτημα V της παρούσας διακήρυξης [διορθώθηκε με διευκρινίσεις ως παραπομπή σε Παράρτημα II». Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II της διακήρυξης, περιλάμβανε μόνο προς συμπλήρωση στήλη, περί θετικής ή αρνητικής απάντησης του οικονομικού φορέα ανά προδιαγραφή, ο δε ..., όπως και ο προσφεύγων τον υπέβαλε, με θετικές απαντήσεις. Περαιτέρω όμως, ο προσφεύγων επικαλείται ότι στο έντυπο τεχνικής προσφοράς συστήματος-φόρμας ΕΣΗΔΗΣ της προσφοράς του με αναφορά σε αυτήν ως 1. Supplier_Quote_...., ο καθ' ου στο μέρος των εκ της αναθέτουσας προσυμπληρωμένων προδιαγραφών και στη στήλη ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ κατέλειπε κενό κάθε πεδίο επί επιμέρους προδιαγραφής. Σε κάθε πάντως περίπτωση το ως άνω αρχείο-προδιατυπωμένη φόρμα ΕΣΗΔΗΣ δεν περιείχει ούτε αυτό ούτε η διακήρυξη κάποιον επί ποινή αποκλεισμού όρο, ειδικώς όσον αφορά τη συμπλήρωση της ανά προδιαγραφή στήλης ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ, υπό την έννοια ότι τυχόν ζητούνταν παραπομπές ανά προδιαγραφή σε συγκεκριμένα επιμέρους έγγραφα και συγκεκριμένα σημεία της προσφοράς, επί ποινή απόρριψης της προσφοράς. Ο καθ' ου στο πρώτο πεδίο των προδιαγραφών ανέφερε στην ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ «ΑΡΧΕΙΟ: ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ», ενώ άλλωστε και ο προσφεύγων σε όλες τις προδιαγραφές ανέφερε πανομοιότυπα «ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΦΑΚΕΛΟ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ». Συνεπώς, αφενός προκύπτει ότι ο καθ' ου παρέπεμψε στο αρχείο τεχνικής προσφοράς του, περί του οποίου δεν επικαλείται συγκεκριμένη έλλειψη επί ορισμένου δικαιολογητικού ο προσφεύγων, η ως άνω παραπομπή δε, τεθείσα επί του πρώτου πεδίου ευλόγως συνάγεται ότι σημαίνει πως παραπέμπεται για όλες τις προδιαγραφές, ένεκα και της φύσης της

παραπομπής, ήτοι επί ολόκληρου του αρχείου-εγγράφου της τεχνικής προσφοράς. Αφετέρου, καθ' ο μέρος ο προσφεύγων προβάλλει έλλειψη συγκεκριμένης παραπομπής επί επιμέρους σημείου της προσφοράς ανά προδιαγραφή, ο ισχυρισμός προβάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος και άρα, απαραδέκτως, αφού αν γίνει δεκτός κατά του καθ' ου θα πρέπει εν συνεχεία η αναθέτουσα ένεκα της ίσης μεταχείρισης να αποκλείσει και τον προσφεύγοντα, με συνέπεια η αποδοχή του ισχυρισμού να επάγεται ενδεχόμενη βλάβη και κίνδυνο για τον τελευταίο. Τούτο, διότι και ο προσφεύγων δια της πανομοιότυπης παραπομπής και δη, σε ένα εν γένει φάκελο δικαιολογητικών συμμετοχής και εγγράφων τεχνικής προσφοράς, ουδόλως παρείχε ανά προδιαγραφή συγκεκριμένη παραπμπή τεκμηρίωσης και ουδόλως τούτο διαφοροποιείται εκ του ότι αντέγραψε την ίδια συλλήβδην και αόριστη παραπομπή σε όλες τις προδιαγραφές, ενώ ο καθ' ου την κατέγραψε στο πρώτο προς συμπλήρωση πεδίο, εκ του οποίου συνάγεται αντιστοίχως η συλλήβδην παραπομπή για όλες τις προδιαγραφές. Άρα, σε κάθε περίπτωση, απορριπτέος τυγχάνει ο κατά της ..., 3ος λόγος της προσφυγής.

10. Επειδή, όσον αφορά τον 4ο λόγο της προσφυγής, που στρέφεται κατά του ..., ο τελευταίος στο ΕΕΕΣ του απαντά θετικά στο ερώτημα περί παραβάσεων εργατικού δικαίου και αναλύει το πραγματικό, πλην όμως απαντά αρνητικά στο ερώτημα περί μέτρων αυτοκάθαρσης. Πλην όμως, εκ του ΕΕΕΣ του προκύπτει πως ενσωματώνει τόσο την παράθεση και εξήγηση περί του λόγου για τον οποίο κατά την κρίση του δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού του βάσει του πραγματικού, όσο και τα οικεία επανορθωτικά μέτρα. Ειδικότερα, δήλωσε ότι «Μου έχει επιβληθεί μία Πράξη Επιβολής Προστίμου από Ελεγκτικά Όργανα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και συγκεκριμένα η με αριθμό πρωτ. ... Πράξη Επιβολής Προστίμου του ΤΕΕΣ Κεντρικού Τομέα ... της Περιφερειακής Διεύθυνσης Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων Κεντρικής ... του ΣΕΠΕ με την οποία μου επιβλήθηκε πρόστιμο 3.001,00 ευρώ για παράβαση του άρθρου 36 του Ν. 4488/2017 (ΦΕΚ 137/Α/13.09.2017) όπως ενεργοποιήθηκε με την αριθμ. 32143/Δ1.11288/22.06.2018 ΥΑ (ΦΕΚ 401 /Β/22.06.2018) σε συνδυασμό με το άρθρο 12 του Ν. 4554/18.07.2018 (ΦΕΚ

130/A/18.07.2018), διότι κατά τον έλεγχο που πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 04.11.2018 και ώρα 11.20-12.20 εντός του καταστήματος ... επί της οδού ..., ... από τις Επιθεωρήτριες Εργασιακών Σχέσεων ..., ..., ... και ... και του δελτίου ελέγχου που εξεδόθη (...) και κατόπιν ελέγχου στο ΠΣ ΕΡΓΑΝΗ την 05.11.2018 και ώρα 11.50-12.10, διαπιστώθηκε για τους μισθωτούς ..., ... και ... η αλλαγή ή τροποποίηση του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας τους την ως άνω ημεροχρονολογία και ώρα του ελέγχου, χωρίς να έχει κατατεθεί το αργότερο έως και την ίδια ημέρα της αλλαγής ή της τροποποίησης του ωραρίου και σε κάθε περίπτωση πριν την ανάληψη εργασίας, συμπληρωματικός πίνακας προσωπικού ως προς τα μεταβληθέντα στοιχεία. Όπως προκύπτει από την ανωτέρω πράξη επιβολής προστίμου η παράβαση αφορά την μη κατάθεση συμπληρωματικού πίνακα προσωπικού & ωρών εργασίας σε περίπτωση τροποποίησης του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας για τις ως άνω εργαζόμενες, οι οποίες βρέθηκαν να εργάζονται σε ημέρα διαφορετική από τις εμφανιζόμενες ημέρες στον πίνακα προσωπικού που είχε κατατεθεί. Ωστόσο, την ημέρα του ελέγχου οι εργαζόμενες : ... , ... και ... δεν θα έπρεπε να εργάζονται. Για τη συγκεκριμένη ημερομηνία, λόγω του ότι τα καταστήματα ήταν ανοιχτά με επίσημη Υπουργική Απόφαση, είχα ενημερώσει την υπεύθυνη λογιστηρίου ποια άτομα και με τι ωράριο θα εργαστούν και έκανε τις απαραίτητες διορθώσεις και τροποποιήσεις στο πρόγραμμα εργασίας. Τα άτομα τα οποία θα έπρεπε να εργαστούν στις 04/11 ημέρα Κυριακή είναι: η ... με ωράριο 10:00-16:00 σύμφωνα με τον συμπληρωματικό πίνακα ωραρίου με αριθμό πρωτοκόλλου ... και ημερομηνία κατάθεσης 1/11/2018 , η ... με ωράριο 07:30-13:30 σύμφωνα με τον πίνακα προσωπικού (Ενιαίο Έντυπο Αναγγελίας Πρόσληψης – Συμπληρωματικός Πρόσληψης) με αριθμό πρωτοκόλλου ... και ημερομηνία κατάθεσης 31/10/2018 και ο ... με ωράριο 10:30-16:30 σύμφωνα με τον συμπληρωματικό πίνακα ωραρίου με αριθμό πρωτοκόλλου ... και ημερομηνία κατάθεσης 1/11/2018. Για προσωπικούς τους λόγους οι ως άνω εργαζόμενοι δεν μπορούσαν να εργαστούν τελικά την Κυριακή και για να μη δημιουργήσουν πρόβλημα με την καθαριότητα του καταστήματος αποφάσισαν μόνοι τους να επικοινωνήσουν με κάποιους συναδέλφους για να μπορέσουν να

τους «καλύψουν». Παρά τις ρητές μου συστάσεις, αυτές οι αλλαγές γίνονται μεταξύ των εργαζομένων χωρίς συναίσθηση της σημασίας τους και βέβαια στις συνέπειες υποβάλλομαι εγώ που είμαι ο εργοδότης και δεν έχω καμία υπαιτιότητα επ' αυτού, ενώ αδυνατώ να έχω άμεση επισκόπηση επί αντίστοιχων τέτοιων θεμάτων και αυθαίρετων αλλαγών στις βάρδιες των εργαζομένων καθώς έχω αναλάβει το έργο της καθαριότητας σε πολλές επιχειρήσεις, εντός και εκτός της έδρας μου (...), με συνέπεια να μην είναι ευχερής ο άμεσος έλεγχος του προσωπικού. Τα μέτρα αυτοκάθαρσης που έλαβα προκειμένου να μην επαναληφθούν παρόμοια γεγονότα στο μέλλον είναι τα εξής: α) Το πρόστιμο αυτό έσπευσα να το καταβάλλω το γρηγορότερο όπως αποδεικνύεται από το με αριθμό ... Διπλότυπο Είσπραξης της ΔΟΥ ... και β) Ήδη έχω αναθέσει στον επόπτη εργασίας μου να επιβλέπει την σχολαστική τήρηση του ωραρίου από όλους τους εργαζομένους μου και να τους ενημερώνει ότι για οποιαδήποτε αλλαγή του ωραρίου, έστω και αιφνίδια, ή αλλαγή ημέρας εργασίας θα πρέπει οπωσδήποτε προηγουμένως να τον ενημερώνουν προκειμένου να προβαίνει στην καταχώρηση της τροποποίησης ωραρίου στο σύστημα ΕΡΓΑΝΗ πριν την ανάληψη εργασίας. Αναφορικά με την περίπτωση της παράβασης της εργατικής νομοθεσίας, - που από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι δεν έγινε εν γνώσει μου - κατά ρητή νομοθετική επιταγή δεν εφαρμόζεται ο σχετικός λόγος αποκλεισμού όταν ο οικονομικός φορέας έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του, είτε καταβάλλοντας τους φόρους ή τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που οφείλει, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση των δεδουλευμένων τόκων ή των προστίμων, είτε υπαγόμενος σε δεσμευτικό διακανονισμό για την καταβολή τους (βλ. Δ. Ράικος/Ε. Βλάχου/Ε. Σαββίδη, Δημόσιες Συμβάσεις - Ν. 4412/2016 - Ερμηνεία κατ' άρθρο, τόμ. 1, 1η έκδ., 2018, σελ. 672). Εν προκειμένω έχω καταβάλει το πρόστιμο όπως αποδεικνύεται από το με αριθμό ... Διπλότυπο Είσπραξης της ΔΟΥ ..., ενώ σε κάθε περίπτωση έχω λάβει και τα απαραίτητα μέτρα αυτοκάθαρσης και μερίμνησα στο μέτρο των δυνατοτήτων μου για την πιστή τήρηση των υποχρεώσεων μου, οι οποίες τίθενται προς προστασία των συμφερόντων των εργαζομένων και προς τήρηση των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας,

γεγονός που υποδηλώνει την αξιοπιστία μου ως εργοδότη και την άμεση οργάνωσή μου για την αποφυγή παρόμοιων παραπτώματων στο μέλλον. Μου έχει επιβληθεί το υπ' αριθμ. ... πρόστιμο το οποίο αφορά ότι την λήξη της σύμβασης της επιχείρησής μας με τον Ιατρό Εργασίας την 01-09-2021 και τη μη γνωστοποίηση της νέας σύμβασης επισκέψεων Ι.Ε. για το έτος 2021 και είναι ήσσονος σημασίας σύμφωνα με την υπουργική απόφαση υπ' αριθμ. 29164/755/2019 (ΦΕΚ 2686/Β' 2.7.2019). Το πρόστιμο έχει εξοφληθεί. Η επιχείρησή μου έχει λάβει πρόσθετα μέτρα εποπτείας για την τήρηση της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και το επιβληθέν πρόστιμο αποτελεί μεμονωμένη περίπτωση. Επιπλέον μου επιβλήθηκε η υπ' αριθμόν ... πράξη επιβολής προστίμου Πολύ Υψηλής σοβαρότητας για την οποία θα ασκηθεί προσφυγή και δηλώνουμε πως τηρούμε απαρέγκλιτα την εργατική νομοθεσία, ενισχύοντας τον εποπτικό μηχανισμό της επιχείρησής όσον αφορά την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας.». Συνεπώς, αφενός τα επανορθωτικά μέτρα έχουν δηλωθεί, ασχέτως ότι δεν δηλώθηκαν στο αυτοτελές επόμενο πεδίο του ΕΕΕΣ επί του ίδιου λόγου αποκλεισμού, πράγμα που μόνο του δεν επάγεται λόγο απόρριψης, αφού τα ερωτήματα του ΕΕΕΣ αφορούν τη διευκόλυνση εκ της αναθέτουσας διάγνωσης των στοιχείων αποδοχής προσφοράς και εν προκειμένω, τη διάγνωση περί τυχόν δήλωσης και περιγραφής λόγων αποκλεισμού, δήλωση που πάντως εν προκειμένω είναι σαφής και αναλυτική, ασχέτως επάρκειας των μέτρων, ζήτημα μη εξεταστέο εν προκειμένω και μη προβαλλόμενο εκ του προσφεύγοντα. Τούτο, ενώ κατ' άρθρ. 102 Ν. 4412/2016, ακόμη και οι δηλώσεις στο ΕΕΕΣ επιδέχονται διευκρίνισης, εφόσον μάλιστα η διευκρίνιση ερείδεται επί ήδη με την προσφορά υποβληθεισών πληροφοριών, όπως οι προκείμενες αναλυτικές δηλώσεις, οι οποίες καθιστούν άλλωστε και αλυσιτελή τυχόν κλήση του καθ' ου περί του αν δήλωσε ή όχι επανορθωτικά μέτρα, αφού αυτά με σαφήνεια και ρητά αναλύονται και δηλώνονται επί του λόγου αποκλεισμού. Αφετέρου, η εξέταση των επανορθωτικών μέτρων προϋποθέτει καταρχήν κατάγνωση λόγου αποκλεισμού, η οποία δεν συνάγεται άνευ ετέρου από την εκ του καθ' ου θετική καταρχήν απάντηση στο περί του λόγου αποκλεισμού ερώτημα, προς περαιτέρω όμως, ανάλυση του

πραγματικού και του λόγου για τον οποίο καταρχήν φρονεί πως δεν συντρέχει ο λόγος αποκλεισμού. Τούτο διότι άλλωστε, ο προσφέρων δεν είναι ο αρμόδιος προς κατάγνωση συνδρομής ή απουσίας του λόγου αποκλεισμού και δεν μπορεί να αποφανθεί αυτός τη συνδρομή αυτή ούτε είναι τούτος ο σκοπός της δήλωσης και απάντησης στα ερωτήματα του ΕΕΕΣ. Αλλά, εκεί ο οικονομικός φορέας απλά οφείλει να δηλώσει το συναφές με τον λόγο αποκλεισμού πραγματικό, προς περαιτέρω εκ της αναθέτουσας και όχι εκ του προσφέροντος, υπαγωγή στους όρους της διακήρυξης και προς κατάγνωση τυχόν καταρχήν συνδρομής λόγου αποκλεισμού. Εν προκειμένω δε, δεν προκύπτει η προϋπόθεση -σύμφωνα τουλάχιστον με όσα δηλώνει ο καθ' ου, χωρίς να αντικρούει τις δηλώσεις του ως εσφαλμένες ή ελλιπείς ο προσφεύγων- των 3 προστίμων λόγω παραβάσεων υψηλής ή πολύ υψηλής σοβαρότητας, από την 6-12-2019, ήτοι εντός τελευταίας διετίας πριν την από 6-12-2021 καταληκτική προθεσμία υποβολής προσφορών, όπως το άρ. 68 παρ. 3 περ. γ' Ν. 4412/2016, στο οποίο παραπέμπει περί σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος το άρ. 18 παρ. 5 Ν. 4412/2016 και το άρ. 2.2.3.3.α της διακήρυξης, ορίζουν. Συνεπώς, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, αφενός ερείδονται στην εσφαλμένη προϋπόθεση κατάγνωσης ή χρείας κατάγνωσης καταρχήν λόγου αποκλεισμού, αφού τούτο συνιστά προαπαιτούμενο για κάθε περαιτέρω έννομη σημασία της δήλωσης ή μη των επανορθωτικών μέτρων, αφετέρου είναι και αβάσιμοι, αφού τέτοια μέτρα δηλώθηκαν, ασχέτως χρείας εξέτασής τους. Άρα, ο 4^{ος} και στρεφόμενος κατά του ... λόγος της προσφυγής, είναι απορριπτέος.

11. Επειδή, όσον αφορά τον κατά της ... και ως προς το τμήμα 5, 5^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.4.3.2.α όρισε ότι «τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο “Τεχνικές Προδιαγραφές-Πίνακας Συμμόρφωσης” του Παραρτήματος (II) της Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο

ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στο ως άνω Παράρτημα. [Αυτά περιλαμβάνουν τα αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την τεχνική καταλληλότητα των προσφερομένων υπηρεσιών βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η τεχνική προσφορά. Αναφέρονται υποχρεωτικά τα αποδεικτικά στοιχεία που τυχόν προβλέπονται στις τεχνικές προδιαγραφές των προς προμήθεια υπηρεσιών, σύμφωνα με Παράρτημα της Διακήρυξης και τυχόν υπόδειγμα τεχνικής προσφοράς].». Το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II θέτει σειρά προδιαγραφών στα σημ. 1. ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ και 2. ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΗΣ, που ενσωματώνονται και στον εν συνεχεία ΠΙΝΑΚΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ, όπου ο διαγωνιζόμενος έπρεπε να δηλώσει τη θετική του απάντηση και άρα, σε συνδυασμό με τα παραπάνω έπρεπε να παραθέσει στοιχεία τεκμηρίωσης της πλήρωσης των προδιαγραφών κατά τον όρο 2.4.3.2 και όχι απλά να δηλώσει μόνο ότι τις πληροί, ενώ η ... υπέβαλε μόνο υπεύθυνη δήλωση έγκρισης προϊόντων καθαρισμού, συνοδείας από δελτία δεδομένων ασφαλείας και κάλυψης με ISO για τα προϊόντα καθαρισμού, χωρίς να τεκμηριώσει τα χαρακτηριστικά και την ύπαρξη ή το τυχόν είδος του τεχνικού εξοπλισμού ούτε των προϊόντων καθαρισμού. Συνεπώς, η προσφορά του όχι μόνο παραβιάζει τον όρο 2.4.3.2, αλλά είναι και όχι απλώς ασαφής, αλλά αόριστη, ελλείπει οιοδήποτε προσδιορισμού τέτοιων μέσων και προϊόντων και άρα, είναι και ανεπίδεκτη κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 συμπλήρωσης, αφού ελλείπει οιοδήποτε περί των ως άνω τεχνικών μέσων και προϊόντων στοιχείων στην προσφορά του, τυχόν το πρώτον τεκμηρίωση των χαρακτηριστικών τους, θα επέφερε το πρώτον προσδιορισμό και αναφορά αυτών, ως και το πρώτον συμπερίληψη στην προσφορά και δη, μετά την αποσφράγιση των λοιπών προσφορών και των οικείων στοιχεία των συνδιαγωνιζομένων, με αποτέλεσμα απαγορευμένη μεταβολή της. Άρα, κατ' αποδοχή του 5^{ου} λόγου της προσφυγής, η ... είναι άνευ ετέρου αποκλειστέα από το τμήμα 5.

12. Επειδή, όσον αφορά τον 6^ο κατά των ..., ..., ... και ... λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης, ως και το άρ. 68 Ν. 3863/2010 έθεσαν ως υποχρεωτικό και ρητά «επί ποινή αποκλεισμού» όρο τη σαφή

παράθεση αφενός του ύψους του προϋπολογιζόμενου ποσού που αφορά αποδοχές, αφετέρου αυτού που αφορά εισφορές βάσει των αποδοχών εργαζομένων, ανεξαρτήτως και πλέον της υποβολής και του υποδείγματος οικονομικής προσφοράς ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ V της διακήρυξης, περαιτέρω ορίζοντας στον όρο 2.4.6.δ ως λόγο αποκλεισμού τον εναλλακτικό χαρακτήρα της προσφοράς. Εξάλλου, ο όρος 2.4.4, παραπέμποντας και στο άρ. 68 Ν. 3863/2010 δεν επιδιώκει την τυπική δήλωση αποδοχών και εισφορών, αλλά την απόδειξη της εκ του ύψους της προσφοράς κάλυψης των υποχρεώσεων του εργοδότη εκ της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας. Συνεπώς, η τήρηση του υποδείγματος οικονομικής προσφοράς δεν απάλλαξε τους διαγωνιζόμενους από την παράθεση των στοιχείων του άρ. 68 Ν. 3863/2010, καθ' ο μέρος δεν ενσωματώθηκαν στο υπόδειγμα, τα οποία θα έπρεπε να δηλωθούν συμπληρωματικά του υποδείγματος αυτού. Περίπτωση τέτοιων στοιχείων είναι η διακριτή αναφορά αποδοχών και εισφορών, αντί της ομογενούς, ενιαίας και αδιάκριτης αναφοράς αυτών ομού στο πίνακα 1 του υποδείγματος οικονομικής προσφοράς. Περαιτέρω, ναι μεν ο ως άνω όρος 2.4.4 όρισε ότι τα στοιχεία του άρ. 68 Ν. 3863/2010 θα έπρεπε να εξειδικεύονται σε «χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς», τούτο όμως δεν τέθηκε ως ένας κενού νοήματος επί ποινή αποκλεισμού τύπος, αλλά προκειμένου να διασφαλιστεί η σαφής παράθεση των οικείων στοιχείων. Η ... προσκόμισε μεν διακριτό συναφές έγγραφο προσφοράς, στο οποίο, ως προς τα ως άνω κονδύλια κόστους αποδοχών και εισφορών παρέπεμψε στον ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ. Στον Πίνακα αυτόν της προσφοράς του παρατίθενται οι μηνιαίες αποδοχές εργαζομένων και διακριτά οι μηνιαίες εργοδοτικές εισφορές, οι οποίες ως άθροισμα δηλώνονται και στον ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ και εκεί επί 16 μήνες συγκροτούν το συνολικό εργοδοτικό κόστος και άρα, οι αποδοχές και οι εισφορές εκ της προσφοράς προκύπτουν διακριτά, έστω και δια της ως άνω παραπομπής, που πάντως δεν αναιρεί τη σαφή διάκριση των ιδίων ποσών στην προσφορά του διαγωνιζόμενου και χωρίς χρεία τυχόν επανυπολογισμού και αντίστροφης ανάλυσης της προσφοράς του, κατ' απόρριψη ούτως των

ισχυρισμών του μη προβάλλοντος στον 6^ο τουλάχιστον λόγο, τυχόν επί της ουσίας υποκοστολόγηση ή ασαφή κοστολόγηση των οικείων κονδυλίων. Η ... ομοίως διέκρινε σε μηνιαίο επίπεδο τις αποδοχές και τις εισφορές στον ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ, το δε άθροισμα τους εισήχθη και πολλαπλασιάστηκε επί 16 στον αντίστοιχο ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, ομοίως και οι ..., που μάλιστα επιπλέον ανέφεραν και τον ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ποσών, που υπέβαλαν ως αυτοτελές αρχείο ως στοιχεία του άρ. 68 Ν. 3863/2010, στον τίτλο του αρχείου. Συνεπώς και οι κατ' αυτών ισχυρισμοί του 6^{ου} λόγου είναι απορριπτέοι και τούτο, ενώ ουδόλως η διακήρυξη απαίτησε να δηλωθούν εκ νέου και σε πρόσθετο έγγραφο, όσα στοιχεία του άρ. 68 Ν. 3863/2010, ρητά δηλώνονται βάσει των ως άνω ΠΙΝΑΚΩΝ που συμπλήρωσαν οι καθ' ων, οι οποίοι περιλαμβάνονταν ακριβώς στο υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς. Προδήλως, εφόσον το ίδιο το υπόδειγμα ζητούσε τη δήλωση των στοιχείων αυτών (και εφόσον αυτά συμφωνούν κατ' αντιπαράβολή των επιμέρους πινάκων κάθε προσφοράς), η προσφορά δεν πάσχει, ενώ άλλωστε, δεν ήταν αναγκαία ούτε είχε έννομη σημασία η τυχόν υποβολή των πινάκων αυτών, καθ' έκαστον σε διαφορετικό ηλεκτρονικό αρχείο ή στο ίδιο αρχείο, αφού και πάλι διατηρούν οι εκ της διακήρυξης απαιτηθέντες πίνακες, τη διακριτότητά τους ως έγγραφα ακόμη και εντός του ιδίου αρχείου. Πλην όμως, όσον αφορά τη ... και ειδικά το τμήμα 5 που αφορά η προσφυγή, ναι μεν παρέθεσε τους ίδιους ανωτέρω πίνακες συμπληρωμένους, πλην όμως δεν συμφωνεί το μηνιαίο κόστος αποδοχών και εισφορών ανά εργαζόμενο και το άθροισμα αυτών ανά εργαζόμενο που δηλώνει στον ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ (άθροισμα 967,01 ευρώ), με το άθροισμα αποδοχών και εισφορών ανά εργαζόμενο που δηλώνει στον ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (1.163,69 ευρώ) δια του πολλαπλασιασμού του οποίου επί 6 εργαζόμενους του τμήματος και επί 16 μήνες προκύπτει το δηλωθέν στον ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών ομού (το οποίο προκύπτει εκ του άλλου πίνακα ανάλυσης εργατοώρας, αλλά δεν συμφωνεί με την ανάλυση διακριτά αποδοχών

και εισφορών του πίνακα μηνιαίων ποσών). Συνεπώς, όσον αφορά τη ..., καίτοι αυτή καταρχήν δήλωσε μηνιαία αντίστοιχα διακριτά ποσά ανά εργαζόμενο, αυτά δεν είναι ληπτέα υπόψη, διότι προκύπτει αντίφαση και αοριστία, όσον αφορά τις αποδοχές και τις εισφορές, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατός ο απαιτηθείς κατά τον όρο 2.2.4 και το άρ. 68 παρ. 1 Ν. 3863/2010, διακριτός προσδιορισμός αποδοχών και εισφορών σε κανένα χρονικό επίπεδο ούτε συνολικά ούτε ανά εργαζόμενο ούτε καθ' οιονδήποτε τρόπο, θα επέτρεπε με ασφάλεια τη συναγωγή τους και την αποσαφήνισή τους εκ των δια της προσφοράς υποβληθέντων και με πρόσθετη συνέπεια να είναι αδύνατη η τυχόν διευκρίνιση των ανωτέρω, άνευ μεταβολής των δηλωθέντων και δη, σημαντικώς απέχοντων μεταξύ τους, οικείων ποσών και άνευ ανακοστολόγησης και άρα, μεταβολής της προσφοράς, κατά παράβαση του άρ. 102 Ν. 4412/2016. Άρα, κατ' εν μέρει αποδοχή του 6^{ου} λόγου της προσφυγής, η ... είναι αποκλειστέα εκ του τμήματος 5 που αφορά η προσφυγή.

13. Επειδή, όσον αφορά τον 13^ο λόγο της προσφυγής, οι νόμιμες κρατήσεις κατά τη διακήρυξη και τον όρο 2.4.4 ήταν απαραίτητως υπολογιστέες στην οικονομική προσφορά, ενώ κατά τον όρο 5.1.2 («5.1.2. Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις: α) Κράτηση 0,07% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης Υπέρ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων. β) Κράτηση ύψους 0,02% υπέρ της ανάπτυξης και συντήρησης του ΟΠΣ ΕΣΗΔΗΣ, η οποία υπολογίζεται επί της αξίας, εκτός ΦΠΑ, της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης. Το ποσό αυτό παρακρατείται σε κάθε πληρωμή από την αναθέτουσα αρχή στο όνομα και για λογαριασμό του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016. [Ο χρόνος, τρόπος και η διαδικασία κράτησης των ως άνω χρηματικών ποσών, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή της ως άνω κράτησης εξαρτάται από την

έκδοση της κοινής απόφασης των Υπουργών Ψηφιακής Διακυβέρνησης και Οικονομικών της παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016.]γ) Κράτηση 0,06% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (άρθρο 350 παρ. 3 του ν. 4412/2016). [Πρβλ Υπουργική Απόφαση 1191/14-3-2017 (Β' 969) "Καθορισμός του χρόνου, τρόπου υπολογισμού της διαδικασίας παρακράτησης και απόδοσης της κράτησης 0,06% υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (Α.Ε.Π.Π.), καθώς και των λοιπών λεπτομερειών εφαρμογής της παραγράφου 3 του άρθρου 350 του ν. 4412/2016 (Α' 147)".] Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%») ανέρχονται σε $(0,07\% + 0,06\%) \times (1 + 3,6\%) + 0,02\% = 0,15468\%$, δεδομένου ότι δεν επιβάλλεται τέλος χαρτοσήμου και ΟΓΑ στην κράτηση υπέρ Δημοσίου. Ούτως και οι αναφορές του όρου 2.4.4 και του όρου 5.1.2 στο ότι οι κρατήσεις υπόκεινται στο «εκάστοτε ισχύον» τέλος χαρτοσήμου και εισφορά ΟΓΑ, προδήλως έχει την έννοια ότι υπολογίζεται τέτοια επιβάρυνση χαρτοσήμου και ΟΓΑ, μόνο εφόσον «ισχύει» τέτοια επιβάρυνση επί της κάθε επιμέρους κράτηση και όχι ότι οι προσφέροντες οφείλουν να την υπολογίσουν σε κάθε κράτηση ομοιογενώς, ακόμη και αν δεν ισχύει τέτοια επιβάρυνση για τη συγκεκριμένη κράτηση. Ο δε καθ' ου ... στο ΤΜΗΜΑ 1, με προσφορά άνευ ΦΠΑ 557.754,85 ευρώ, φέρει υποχρέωση νομίμων ως άνω κρατήσεων 0,15468%, που αντιστοιχεί σε 862,735 ευρώ, ενώ ακόμη και αν επιβαλλόταν χαρτόσημο+ΟΓΑ στην κράτηση υπέρ Δημοσίου, ήτοι οι κρατήσεις ανέρχονταν σε 0,1554% ή 866,75 ευρώ, σε κάθε δε περίπτωση υπολόγισε και κατέγραψε στην προσφορά του 861,73 ευρώ. Άρα, η διαφορά μεταξύ όσων δήλωσε και όσων προκύπτουν, ανέρχεται σε μόλις 1 ευρώ, διαφορά ευχερώς αιτιολογούμενη βάσει στρογγυλοποιήσεων και έναντι κέρδους 501,76 ευρώ, όπως δηλώνει η προσφορά του, ενώ ακόμη και αν γινόταν δεκτός ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα περί συνυπολογισμού χαρτοσήμου και ΟΓΑ και στην υπέρ δημοσίου κράτηση, η διαφορά θα ήταν 4 ευρώ έναντι 501,76 ευρώ κέρδους, ήτοι διαφορά όλως ελάχιστη και απορροφώμενη ευχερώς από

το κονδύλι κέρδους, σε τόσο μικρό βαθμό, ώστε να μη δύναται αυτή καθαυτή να διακινδυνεύει το τυχόν εύλογο του ως άνω κέρδους. Η προσφορά της ... στο ΤΜΗΜΑ 3 αναφέρει νόμιμες κρατήσεις 609,12 ευρώ επί άνευ ΦΠΑ προσφοράς 392.000 ευρώ, οι δε αναλογούσες επί της προσφοράς αυτής κρατήσεις ανέρχονται σε $0,15468\% \times 392.000 = 606,3456$ ευρώ, ενώ αν ληφθεί υπόψη χαρτόσημο και ΟΓΑ στην κράτηση 0,02%, προκύπτει σύνολο κρατήσεων $0,1554\% \times 392.000 = 609,168$ ευρώ, δηλαδή 0,048 ευρώ, ήτοι κάτω των 5 λεπτών του ευρώ, από όσα η καθ' ης υπολόγισε, δηλώνοντας και κέρδος 320 ευρώ. Η ως άνω διαφορά είναι όλως ήσσονος και ασήμαντης σημασίας σε σχέση με το ύψος του ποσού και του κέρδους, απορροφάται προδήλως από το τελευταίο χωρίς επίπτωση σε αυτό και ανάγεται ομοίως ευχερώς σε εύλογα αναμενόμενες μικρές διαφοροποιήσεις λόγω στρογγυλοποιήσεων στις μαθηματικές πράξεις εξαγωγής του ποσού. Συνεπώς και επί της ... στο ΤΜΗΜΑ 3 δεν συντρέχει λόγος απαραδέκτου της οικονομικής προσφοράς, βάσει των ισχυρισμών του προσφεύγοντα. Άρα, ο 13^{ος} λόγος της προσφυγής κατά της ... στο ΤΜΗΜΑ 1 και της ... στο ΤΜΗΜΑ 3, είναι απορριπτέος.

14. Επειδή, όσον αφορά τον 14^ο λόγο της προσφυγής, ο όρος 6.5 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II όρισε ότι το προσωπικό θα πρέπει να απασχολείται, με τρόπο ώστε να συμπληρώνονται 8 ώρες απασχόλησης κατ' άτομο από Δευτέρα ως Παρασκευή. Τα τμήματα 1, 2, 3 και 5 προβλέπονταν στη διακήρυξη αντίστοιχα με 28, 45, 20 και 6 εργαζόμενους έκαστο. Με δεδομένο πως κατά τα ανωτέρω, ο υπολογιστέος χρόνος απασχόλησης αφορούσε το διάστημα 1-9-2022 ως 31-12-2023, οι αναλογούσες ημέρες Δευτέρα-Παρασκευή, ήταν 87 ημέρες για το 2022 και 260 για το 2023 και 347 συνολικά και άρα, η αναλογούσα εργασία ήταν για το τμήμα 1 $28 \times 347 \times 8 = 77.728$ ώρες, για το τμήμα 2 $45 \times 8 \times 347 = 124.920$, για το τμήμα 3 $347 \times 8 \times 20 = 55.520$ και για το τμήμα 5 $347 \times 8 \times 6 = 16.656$ ώρες. Ο μηνιαίος μέσος όρος τμήματος 1 ήταν $77.728/16 = 4.858$ και τμήματος 3 $55.520/16 = 3.470$ ώρες και τμήματος 5 $16.656/16 = 1.041$ ώρες. Ο καθ' ου ... στον ΠΙΝΑΚΑ 3 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ V οικονομικής προσφοράς του ανέγραψε μεν για το τμήμα 1 ώρες/μήνα 21.161,45, πλην όμως συνυπέβαλε με την προσφορά αρχείο ανάλυσης, κατά

διασταύρωση με το οποίο προκύπτει πως οι 2.1161,45 είναι το σε ευρώ σύνολο αξίας μήνα, ενώ ορθά αναγράφει τις συνολικές ώρες εργασίας 16 μηνών σε 77.728, με συνέπεια ευθέως να συνάγεται ότι η αναλογία ανά μήνα σε 16 μήνες είναι η ορθή 4.858 (αφού είναι ορθό το συνολικό μέγεθος 16 μηνών και το μέγεθος των 16 μηνών είναι δεδομένο). Εξάλλου, ο πολλαπλασιασμός των 4.858 ωρών επί 6,99411 ευρώ που δήλωσε ως μηνιαίο κόστος αποδοχών εισφορών άγει σε 33.977,40 ευρώ, όσα ακριβώς δηλαδή, δήλωσε και στον ΠΙΝΑΚΑ 3 στο πεδίο περί μηνιαίου κόστους αποδοχών-εισφορών. Αντίστοιχα και στο τμήμα 3, δηλώθηκαν στον πίνακα μηνιαίων ποσών 15.115,32 ώρες, πλην όμως εκ του αντιστοίχως συνυποβληθέντος πίνακα τεκμηρίωσης, προκύπτει ότι το ως άνω μέγεθος αφορά αξία μηνιαίων αποδοχών και καταγράφονται και οι ώρες εργασίας 16 μηνών ως 55.520 ώρες. Άρα, η καταγραφή ως αριθμού ωρών του κόστους μήνα συνιστούσε διορθωτέο γραφικό σφάλμα, αφού πάντως προκύπτει σαφώς και με ευκρίνεια ο αληθής αριθμός ωρών που χρησιμοποίησε για την εξαγωγή του κόστους του και το κόστος αυτό ταυτίζεται με τις αληθείς ώρες που σε συνυποβληθέν αρχείο δήλωσε επί του κόστους ώρας που δήλωσε στον ΠΙΝΑΚΑ 2 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ V και άρα, δεν προκύπτει ούτε έλλειψη ούτε ουσιώδης αοριστία που καθιστά ανεπίδεκτη ελέγχου την προσφορά του. Τούτο, ενώ αφενός κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 τέτοια πλημμέλεια ήταν διορθωτέα, δεδομένου ότι δεν ενέπλεκε χρήση στοιχείων που πάντως δεν προκύπτουν και μάλιστα με σαφήνεια ήδη με την προσφορά, αφετέρου τυχόν διόρθωση των ανωτέρω παρέλκει, δεδομένου ότι οι ώρες εργασίας που λαμβάνει υπόψη του προκύπτουν ρητά ούτως ή άλλως από το συνυποβληθέν ως άνω αρχείο, κατ' απόρριψη των κατ' αυτού αιτιάσεων του προσφεύγοντος. Η δε καθ' ης ... στο τμήμα 3, για το 2022 και για το 2023 και σε συνέχεια του 6^{ου} και 8^{ου} λόγου ανωτέρω, ανέφερε 870 μηνιαίες ώρες εργασίας, οι οποίες ουδόλως προκύπτει ή συνάγεται σε τι αντιστοιχούν, αφού δεν αφορούν ούτε τις 173,42 ώρες ανά εργαζόμενο ανά μήνα (6,67X26) με τις οποίες υπολόγισε το κόστος ώρας, βλ. περί σχετικής αοριστίας και αντίφασης ανωτέρω, κατά την ανάλυση κόστους εργάσιμης ώρας ούτε γινόμενο ωρών εργασίας εργαζομένου επί τους 20 εργαζόμενους του τμήματος ούτε

πολλαπλασιαζόμενες με το κόστος ώρας άγουν στα δηλωθέντα στον πίνακα μηνιαίων ποσών, κονδύλια αποδοχών και εισφορών ή συνολικά αποδοχών και εισφορών ανά μήνα και άρα, αυτό το στοιχείο είναι προδήλως εσφαλμένο και ανεπίδεκτο εκτίμησης, ως και διορθώσεως, αφού συνιστούσε ουσιωδώς απαιτούμενο στοιχείο των πινάκων υποδείγματος προσφοράς της διακήρυξης, που ζητήθηκε για την στοιχειοθέτηση τήρησης εργοδοτικών υποχρεώσεων και την τεκμηρίωση στοιχείων του Ν. 3863/2010 και η όποια τυχόν επί αυτού διευκρίνιση, θα κατέληγε σε ουσιώδη μεταβολή της προσφοράς, ανεπίτρεπτα κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016 και τον όρο 3.1.2.1 της διακήρυξης. Άρα, απορριπτέος τυγχάνει στο σύνολο του ο 14^{ος} λόγος της προσφυγής κατά της ..., πλην όμως κατ' εν μέρει αποδοχή του, ως προς την προσφορά της ..., η τελευταία είναι απορριπτέα άνευ ετέρου στο τμήμα 3.

15. Επειδή, όσον αφορά τον 9^ο κατά της ... σε όλα τα τμήματα, της ... στο τμήμα 1 και της ... στο τμήμα 5, προκύπτουν τα εξής. Ως προς τη ... βάσιμα προβάλλει ο προσφεύγων ότι υπολογίζει στην ανάλυση κόστους εργάσιμης ώρας, που συνιστά αναγκαίο και κατά το υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς της διακήρυξης, στοιχείο τεκμηρίωσης εργοδοτικών υποχρεώσεων, όπως αυτές εν τέλει εκτείνονται στο συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών, πλην όμως ενσωματώνονται στην εργάσιμη ώρα, πως υπολόγισε εσφαλμένη αναλογία εργασίμων ημερών μηναία, ως 21,42 ημέρες, δια της διαιρέσεως 257 ημερών ανά έτος δια 12 μηνών και περαιτέρω, προέβη σε σειρά σφαλμάτων που οδήγησαν σε υποκοστολόγηση κόστους μηνιαίων αποδοχών και επιδόματος αδείας. Ειδικότερα, προκύπτουν τα εξής. Ο όρος 6.5 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II της διακήρυξης ορίζει ότι «Ο Ανάδοχος υποχρεούται να προγραμματίσει με τέτοιο τρόπο τις ημερήσιες ώρες απασχόλησης του προσωπικού καθαρισμού, ώστε να συμπληρώνονται 8 ώρες απασχόλησης κατά άτομο, από Δευτέρα έως Παρασκευή.». Και ναι μεν, δεν προκύπτει υποχρέωση απασχόλησης και παροχής υπηρεσιών του αναδόχου κατά τις υποχρεωτικές αργίες που συμπίπτουν με Δευτέρα ως Παρασκευή και άρα, προδήλως δεν απαιτείται υπολογισμός προσαυξήσεων απασχόλησης σε αργίες, στη σύνταξη της οικονομικής προσφοράς. Πλην όμως, η μη

απασχόληση εργαζομένου (που άλλωστε, εν προκειμένω απασχολείται διαρκώς και απλά αμείβεται λόγω φύσης εργασίας με ημερομίσθιο και δεν εργάζεται περιστασιακά ή συμπτωματικά μόνο σε συγκεκριμένη ημέρα) κατά την υποχρεωτική αργία συνεπάγεται μεν ότι προφανώς δεν αμείβεται με προσαυξημένη αμοιβή, αλλά όχι ότι δεν αμείβεται με το συνήθες, μη προσαυξημένο ημερομίσθιο και ότι οι οικείες εξάλλου, ημέρες δεν έχουν κάθε άλλη έννομη συνέπεια ως προσμετρώμενος χρόνος απασχόλησής του, όπως περί αδείας και υπολογισμού αναλογίας δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα που δικαιούται (δηλαδή, οι αργίες, ακόμη και όταν δεν εργάζεται κατ' αυτές, δεν αφαιρούνται από τα διαστήματα απασχόλησης που συγκροτούν τα δικαιούμενα δώρα, άδεια και επίδομα αδείας του). Αντίθετα, σε ημέρες υποχρεωτικής αργίας, αν δεν λειτουργήσει η επιχείρηση καταβάλλεται στους μισθωτούς που αμείβονται με ημερομίσθιο το συνήθως καταβαλλόμενο ημερομίσθιο τους χωρίς καμία προσαύξηση, όπως βάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει (ΔΕΝ, τόμος 72/2016, τεύχος 1685, σελ. 206 – 207). Επομένως, ο μη υπολογισμός για την κοστολόγηση μηνιαίων και ετήσιων αποδοχών και εισφορών και κάθε εν γένει εργατικού κόστους, ως και για την αναλογία αυτού σε επίπεδο ώρας απασχόλησης, των ημερών που εμπίπτουν σε διάστημα Δευτέρας-Παρασκευής, για τον λόγο ότι συμπίπτουν με υποχρεωτική αργία είναι εσφαλμένος και άγει σε υποκοστολόγηση επί των νόμιμων υποχρεώσεων του εργοδότη. Εξάλλου, ο όρος 1.3 της διακήρυξης ορίζει πως η διάρκεια της σύμβασης «ορίζεται σε 16 μήνες και όχι πέραν της 31.12.2023», ήτοι για τη σύνταξη της προσφοράς και την κοστολόγησή της, λαμβάνεται υπόψη ότι διανύεται από 1.9.2022 έως 31.12.2023. Τούτο διότι αυτό ευχερώς συνάγεται από την ταυτόχρονη επισήμανση, αφενός περί διάρκειας 16 μηνών, αλλά και απώτατου χρόνου λήξης της 31.12.2023. Ούτως ή άλλως, με τη με αρ. πρωτ. 105565/1.2.2021 διευκρίνισή της η αναθέτουσα όρισε «Η ολοκλήρωση της σύμβασης είναι η 31η Δεκεμβρίου 2023» και μάλιστα, σε απάντηση σε συσχετισθείσα και συνδημοσιευθείσα ερώτηση οικονομικού φορέα περί του ότι «Θα θέλαμε να μας διευκρινίσετε ποία θα είναι η χρονική διάρκεια μέσα στο 2021 και 2023 ώστε να μπορέσουμε να υπολογίσουμε ακριβώς και χωρίς

ασάφειες το εργατικό κόστος.». Επομένως, είναι σαφές πως η 31/12/2023 δεν είναι απλά ένα απώτατο δυνητικό σημείο ολοκλήρωσης της σύμβασης που όμως ενδέχεται τυχόν να έχει συμπληρώσει τη δεκαεξάμηνη διάρκειά της νωρίτερα, αλλά αυτή καθαυτή η ορισθείσα λήξη της, με συνέπεια να είναι αντιστοίχως σαφές πως οι διαγωνιζόμενοι κοστολογούν τις προσφορές τους με βάση λήψη υπόψη ολοκλήρωσης των 16 μηνών την 31-12-2023 και άρα, αναγκαία και έναρξης την 1-9-2022. Με δεδομένο πως κατά τα ανωτέρω, ο υπολογιστέος χρόνος απασχόλησης αφορούσε το διάστημα 1-9-2022 ως 31-12-2023, οι αναλογούσες πραγματικές ημέρες που εμπίπτουν σε διάστημα Δευτέρα ως Παρασκευή, ήταν 87 ημέρες για το 2022 (1-9-2022 ως 31-12-2022) και 260 για το πλήρες 2023 και άρα, 347 συνολικά, προκύπτουν κατά μέσο όρο ανά μήνα εκ των 16 μηνών της σύμβασης $347/16 = 21,6875$ ημέρες απασχόλησης ή σε επίπεδο δωδεκαμήνου 260,25 ημέρες, χωρίς να επιτρέπεται να αφαιρεθούν εξ αυτών οι συμπίπτουσες ημέρες αργίας. Αναγκαία και οι κατά μέσο όρο ανά μήνα ώρες εργασίας κάθε μέσου εργαζόμενου ανέρχονται σε $21,6875 \times 8 = 173,5$ ώρες εργασίας και σε συνολικό επίπεδο 16 μηνών $347 \text{ ημέρες} \times 8 = 2.776$ ώρες ανά θέση εργασίας. Πλην όμως, κατά τον ΠΙΝΑΚΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΜΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΜΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΩΡΑΣ της οικονομικής προσφοράς του, δια της οποίας στοιχειοθετήθηκε η ενσωμάτωση στα δηλούμενα κόστη ώρας και εν συνεχεία μηνιαίων και συνολικών αποδοχών και άρα και αναλογουσών εισφορών, η τήρηση των εργοδοτικών υποχρεώσεων και η ενσωμάτωση κάθε νομίμου κόστους απασχόλησης, η ... έλαβε υπόψη του 257 ημέρες ετησίως, με συνέπεια να καταλήξει σε 21,42 εργάσιμες ημέρες ανά μήνα και με περαιτέρω συνέπεια να υπολογίσει εσφαλμένα ως μηνιαίο κόστος μισθοδοσίας 760,84 ευρώ, ως γινόμενο των 35,52 ευρώ που υπολογίζει ως αποδοχές ημέρας επί 21,42 ημερών, ενώ με δεδομένα τα 35,52 ευρώ ανά ημέρα, το ως άνω κόστος μισθοδοσίας μήνα θα έπρεπε να είναι $21,6875 \times 35,52 = 770,3416$ ευρώ και ομοίως εσφαλμένα υπολογίστηκαν και οι εισφορές επί μηνιαίας μισθοδοσίας με συντελεστή 25,17% (όπως η ... υπέβαλε στην προσφορά της) ως 191,50 ευρώ, αντί του ορθού $25,17\% \times 770,3416 = 193,895$ ευρώ. Περαιτέρω, το ως άνω σφάλμα συμπαρασύρει το συνολικό

μηνιαίο κόστος, που υπολογίστηκε σε 952,34 ευρώ, αντί του ορθού $770,3416 + 193,895 = 964,2366$ ευρώ και κάθε περαιτέρω υπολογιζόμενο επί αυτού και κατά την ίδια την ανάλυση ώρας της ... κόστος αποδοχών και εισφορών που ερείδεται ακριβώς στο ως άνω εσφαλμένο μηνιαίο κόστος μισθοδοσίας και συγκεκριμένα, συμπαρασύρονται σε υποκοστολόγηση το επίδομα αδείας, που υπολογίστηκε σε 380,42 ευρώ, αντί 385,1708 ευρώ, τα δώρα Πάσχα και Χριστουγέννων, που υπολογίστηκαν σε 396,27 ευρώ και 792,54 ευρώ αντίστοιχα, αντί $770,3416 \times 1,0416667 \times 0,5 = 401,22$ ευρώ το δώρο Πάσχα και $770,3416 \times 1,041667 = 802,44$ ευρώ δώρο Χριστουγέννων (σύμφωνα με τη μεθοδολογία υπολογισμού που ακολούθησε ο ίδιος ο ..., αλλά και οι αναλογούσες εισφορές, που υπολογίστηκαν για επίδομα, δώρο Πάσχα και δώρο Χριστουγέννων αντίστοιχα 95,75, 99,74 και 199,48 ευρώ, αντί του ορθού 96,95, 100,99 και 201,97 ευρώ αντίστοιχα. Ομοίως, συμπαρασύρθηκε και η συνολική μηνιαία δαπάνη ανά εργαζόμενο που ενσωμάτωσε την αναγωγή των ως άνω δώρων και επιδομάτων και των εισφορών σε επίπεδο μήνα και σε συνάθροιση με τις μηνιαίες αποδοχές και εισφορές και καταγράφηκε εσφαλμένα ως 1.108,04 ευρώ μηνιαία και 51,73 ευρώ δια διαίρεσης με 21,42 ημέρες, σε ημερήσιο επίπεδο. Αντίθετα, με μηνιαίο κόστος αποδοχών και εισφορών 964,2366 και συνολικά ετήσια δώρα και επίδομα αδείας 1.588,83 ευρώ, κατά συνάθροιση των ορθών ως άνω ποσών και 399,9085 ευρώ εισφορών, δηλαδή άθροισμα αποδοχών και εισφορών δώρων και επιδόματος αδείας 1.988,738 ευρώ και δια 12 μήνες, σε μηνιαίο επίπεδο 165,7282 ευρώ, προκύπτει άθροισμα $165,7282 + 964,2366 = 1.129,965$ ευρώ ως μηνιαία δαπάνη ανά εργαζόμενο και δια 21,6875 ημέρες, προκύπτει ημερήσια δαπάνη 52,10212 ευρώ (αλλά με λήψη υπόψη περισσοτέρων ημερών εργασίας συνολικά). Τα παραπάνω υποκοστολογηθέντα συμπαρασύρουν και το κόστος αντικατάστασης και εισφορών επί αυτού. Το κόστος αντικατάστασης υπολογίστηκε ετησίως ως 1.192,04 ευρώ, προφανώς ενσωματώνοντας, πλην όμως κατά τρόπο μη εξηγηθέντα κόστος αντικατάστασης αντικαταστάτη και ακόμη και αν ορθή υποτεθεί η απροσδιόριστη μέθοδος υπολογισμού, δεδομένου ότι προκύπτει υποκοστολόγηση σε όλη την προσφορά ίση με την

ποσοστιαία διαφορά 770,3416 ευρώ μηνιαίων αποδοχών που έπρεπε να υπολογισθούν έναντι 760,84 ευρώ που υπολογίσθηκαν (καθώς, οι μηνιαίες αποδοχές είναι η βάση υπολογισμού κάθε κονδυλίου της προσφοράς και το εκεί σφάλμα ενσωματώνεται και επαναλαμβάνεται κατά την αυτή αναλογία σε κάθε επιμέρους κονδύλι, άθροισμα και αναλογία), δηλαδή διαφορά συνιστάμενη σε μεγαλύτερο οφειλόμενο κόστος κατά $770,3416/760,84 = 1,012488$ ή διαφορά ποσοστού 1,2488%, τότε το κόστος αντικατάστασης θα έπρεπε να ανέρχεται σε $1.192,04 \times 1,012488 = 1.206,927$ ευρώ τουλάχιστον, αντί 1.192,04 ευρώ. Εν συνεχεία, η ... ανήγαγε το ως άνω κόστος αντικατάστασης δια των 21,42 ημερομισθίων που εσφαλμένα υπολόγισε ανά μήνα σε «μηνιαίο κόστος αντικαταστάτη», χωρίς πάντως να προκύπτει γιατί αντί να διαιρέσει τούτο δια 12, διαίρεσε αυτό, ενώ είναι ετήσιο κόστος δια του αριθμού ημερομισθίων, προσθέτοντας αυτό στην ως άνω συνολική μηνιαία δαπάνη, ώστε να καταλήξει σε τελική, μετά κόστους αντικατάστασης, συνολική μηνιαία δαπάνη. Πάντως, ακόμη και αν υποθεθεί ο τρόπος υπολογισμού ως ορθός, ήτοι η πρόσθεση 55,65 ευρώ ως κόστους αντικατάστασης στα 1.108,04 ευρώ ανωτέρω, η πρόσθεση 55,65 ευρώ έπρεπε να λάβει χώρα στα 1.129,965 ευρώ (και τούτο ευνοϊκά υπέρ του παρεμβαίνοντα, αφού ασχέτως άλλων, αφού υποκοστολόγησε τις αποδοχές και αναγκαία και το κόστος αντικατάστασης, συνεπώς και η όποια εκ του κόστους αυτού αναλογία είναι υποκοστολογημένη, ακόμη και υποθεθείσα ως αυτοτελώς μεθοδολογικά ορθώς υπολογισμένη) και άρα, το άθροισμα τελικής μηνιαίας δαπάνης εργαζόμενου, αντί 1.163,99 ευρώ, έπρεπε να ανέρχεται σε $55,65 + 1.129,965 = 1.185,615$ ευρώ. Περαιτέρω, η ... κατέληξε σε κόστος εργάσιμης ώρας 6,79 ευρώ, διαιρώντας τα εσφαλμένα 1.63,99 ευρώ ανωτέρω δια των εσφαλμένων 171,36 ευρώ (και έχοντας υπολογίσει λιγότερες ώρες οφειλόμενης εργασίας), αντί να διαιρέσει 1.185,615 ευρώ/ 173,50 ωρών = 6,833516 ευρώ ανά ώρα, αλλά για 173,50 ώρες. Εν τέλει, με 6,833516 ευρώ X 173,50 X 16 μήνες X 4 άτομα προκύπτει άθροισμα αποδοχών και εισφορών 75.879,36 ευρώ και συγκεκριμένα αποδοχές 60.621,04 ευρώ ($75.879,36/1,2517$ ως συντελεστή εισφορών) ΚΑΙ $60,621,04 \times 25,17\% = 15.258,32$ ευρώ (κατά των συντελεστή της ... πάντα), αντί

των 74.476,12 ευρώ αθροιστικά που υπολόγισε στον ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ της οικονομικής προσφοράς του ο παρεμβαίνων και συγκεκριμένα προκύπτει υποκοστολόγηση ούτως $75.879,36 - 74.476,12 = 1.403,20$ ευρώ (με δηλωθέν κέρδος 320 ευρώ σημειωτέον, αθροιστικά για την όλη σύμβαση). Σημειωτέον, ότι ακόμη και αν για τον υπολογισμό του κόστους εργάσιμης ώρας χρησιμοποιούνταν οι 171,36 ώρες ανά μήνα, δηλαδή οι αντιστοιχούσες σε 257 ημέρες κατ' έτος και άρα, οι αντιστοιχούσες στις ώρες πραγματικής απασχόλησης, αντί να χρησιμοποιηθούν οι 173,50 ώρες ανωτέρω, που αντιστοιχούν σε 347 ημέρες αμειβόμενης εργασίας σε 16 μήνες ή $347(12/16) = 260,25$ ημέρες αμειβόμενης εργασίας σε δωδεκάμηνο διάστημα (ή $21,6875$ ημέρες ανά μήνα $-260,25/12 = 21,6875$, βλ. και ανωτέρω), δηλαδή αντί να χρησιμοποιηθούν οι ώρες αμειβόμενης εργασίας και αν όπως ο ..., το κόστος ώρας αναγόταν ούτως σε ώρα πραγματικής εργασίας και όχι ώρα αμειβόμενης εργασίας, το ως άνω μηναίο ποσό 1.185,615 ευρώ θα διαιρείτο δια 171,36 ώρες, όπως και η ... χρησιμοποίησε τις 171,36 ώρες και θα κατέληγε σε 6,918855 ευρώ ανά ώρα, αντί 6,79 ευρώ που υπολόγισε η Ήτοι με την ίδια βάση κοστολόγησης θα προέκυπτε ακόμη μεγαλύτερη διαφορά, ύψους 0,128855 ευρώ ανά ώρα. Και σε επίπεδο πλήρους σύμβασης, με 257 εργάσιμες στο δωδεκάμηνο και 171,36 ώρες ανά μέσο μήνα ή $16 \times 171,36 = 2.741,76$ ώρες συνολικά και 4 εργαζόμενους, θα προέκυπτε τελικό κόστος αποδοχών και εισφορών (αθροιστικά, όπως η ... το δήλωσε) 6,918855 ευρώ/ώρα πραγματικής εργασίας $\times 4$ άτομα $\times 2.741,76$ ώρες πραγματικής εργασίας = 75.879,36 ευρώ, δηλαδή, ακριβώς, όσο κατά τα ανωτέρω, υπολογίστηκε στο πλαίσιο της παρούσας Απόφασης ως το ορθό, υπό τη διαφορετική βάση των ωρών αμειβόμενης εργασίας και άρα, προκύπτει η αυτή ως άνω υποκοστολόγηση. Αυτό αφού είτε χρησιμοποιηθούν οι ώρες αμειβόμενης είτε οι ώρες πραγματικής εργασίας, το αποτέλεσμα καταλήγει ίδιο ως προς το αληθές εργατικό και ασφαλιστικό κόστος, δεδομένου ότι ναι μεν η επιλογή του ενός έναντι του άλλου τρόπου υπολογισμού μεταβάλλει την αναλογία κόστους ανά ώρα, αναλόγως του αν η ώρα είναι πραγματική ή αμειβόμενη, πλην όμως συγχρόνως μεταβάλλει ακριβώς συμμετρως και τον

αριθμό συνολικών ωρών στο πλαίσιο της σύμβασης, επί των οποίων το αντιστοιχούν κόστος ώρας θα πρέπει να πολλαπλασιαστεί. Επομένως, ούτως ή άλλως, δεδομένου ότι η ... εν τέλει δεν προέβη απλώς στην επιλογή για κοστολογικούς μεθοδολογικούς λόγους της μεθόδου των πραγματικών ωρών, έναντι των αμειβομένων, αλλά προέβη σε παράνομη λήψη υπόψη ότι δεν θα αμείβει εργαζόμενους και δεν θα καταβάλλει εισφορές επί αποδοχών (και άρα, θα καταβάλλει λιγότερες τακτικές αποδοχές) για τις ημέρες των αργιών, κατέληξε στην υποκοστολόγηση των οφειλομένων αποδοχών, δώρων, επιδόματος αδείας και κόστους αμοιβής αντικατάστασης, ως και των οφειλόμενων επί όλων των ανωτέρω, εισφορών και δη, σε πολλαπλάσια μέγεθος υποκοστολόγησης σε σχέση με το κέρδος του. Τα ανωτέρω, ενώ, βλ. ανωτέρω επί πρώτου λόγου, στον ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ δηλώνει μηνιαίες αποδοχές 772,56 ευρώ, εισφορές 194,45 ευρώ και άθροισμα 967,01 ευρώ, ποσά που όμως ουδόλως σχετίζονται με όσα ανέφερε στον πίνακα υπολογισμού κόστους ώρας, εκ του οποίου όμως και των υπολογισμών του προκύπτει το κόστος αποδοχών και εισφορών του ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ, το οποίο συναθροιζόμενο με τα διοικητικά κόστη, αναλώσιμα, κέρδη και κρατήσεις, συγκροτεί και στοιχειοθετεί τη συνολική του προσφορά. Επομένως, οι αναφορές του πίνακα μηνιαίων αποδοχών και εισφορών, ο οποίος ακολουθεί άλλο τρόπο υπολογισμού από τον υπολογισμό ώρας, αλλά και δεν ενσωματώνει εισφορές και αποδοχές προκύπτουσες από αναλογίες επιδομάτων και δώρων, ως και αντικατάστασης, είναι αφενός ατελής και ελλιπής ως προς σύνολο υπολογιστέων κονδυλίων που ενσωματώνονται στο μηνιαίο κόστος, αφετέρου δεν δύναται να τύχει αξιολόγησης προς άρση των ανωτέρω υποκοστολογήσεων, αφού οι υποκοστολογήσεις αυτές είναι που ενσωματώθηκαν στο κονδύλι κόστους αποδοχών-εισφορών του ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ, ώστε να συγκροτήσουν τη συνολική οικονομική προσφορά, ενώ ο πίνακας μηνιαίων ποσών που ακολουθεί είναι ασύνδετος με την τελική αυτή κοστολόγηση. Άρα, συνεπεία των ανωτέρω, ανεξαρτήτως τυχόν επιμέρους διαφορετικών αριθμητικών αποτελεσμάτων του προσφεύγοντα και κατά όλως ευνοϊκή μη λήψη υπόψη

αοριστιών στον τρόπο υπολογισμού κονδυλίων, υπέρ της ..., η προσφορά της ... λαμβάνει υπόψη λιγότερες ημέρες και ώρες αμειβόμενης εργασίας και σε κάθε περίπτωση, εν τέλει υποκοστολογεί τόσο τις αποδοχές, όσο και τις οφειλόμενες εισφορές και το άθροισμα αυτών, με περαιτέρω συνέπεια, όχι μόνο να προκύπτει παράβαση των κατ' άρ. 2.4.4 και κατά τους όρους 1.7 και 4.3 της διακήρυξης, εργοδοτικών υποχρεώσεων, αλλά να είναι και ζημιογόνος η προσφορά.

Όσον αφορά την ..., η ίδια στον κατά το υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς της διακήρυξης, ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ αναφέρει 4.866,62 ώρες εργασίας ανά μήνα συνολικά για το ΤΜΗΜΑ 1 για όλους τους εργαζόμενους, το οποίο συνιστά βάση υπολογισμού αποδοχών και εισφορών 27.522,04 και 6.762,42 ευρώ αντίστοιχα και 34.284,46 ευρώ αθροιστικά, με αποτέλεσμα το κατά τις ώρες αυτές πηλίκο ανά ώρα να ανέρχεται σε 5,655 ευρώ, 1,39 ευρώ και 7,045 ευρώ ανά ώρα εργασίας αντίστοιχα. Αντίθετα όμως, κατά τον πάλι απαιτηθέντα προς τεκμηρίωση τήρησης νομίμων υποχρεώσεων κατά το υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς, πίνακα ανάλυσης εργάσιμης ώρας, καταλήγει σε συνολικό κόστος ώρας, με ενσωμάτωση και του ασφαλιστικού κόστους, μόλις 5,54 ευρώ, ήτοι ποσό που αποκλίνει πρόδηλα από αυτό που θα έπρεπε να προκύπτει με βάση τα κόστη αποδοχών και εισφορών που δήλωσε στον ως άνω πίνακα, ως και τον πίνακα άρ. 68 Ν. 3863/2010 και τον πίνακα προσφοράς υπηρεσιών για το ίδιο τμήμα, όπου παντού χρησιμοποίησε ως βάση 1.224,45 ευρώ ανά μήνα ανά άτομο, πολλαπλασιάζοντας επί 28 για να προκύψει αθροιστικό κόστος αποδοχών και εισφορών για το σύνολο των εργαζομένων ανά μήνα 34.284,46 ευρώ και επί 16 μήνες, 548.551,36 ευρώ και δη, 440.352,64 ευρώ για αποδοχές και 108.198,72 ευρώ για εισφορές, όπως δηλώνει και στον πίνακα στοιχείων Ν. 3863/2010 της προσφοράς του. Άρα, προκύπτει αντίφαση μεταξύ του κόστους εργάσιμης ώρας στο οποίο καταλήγει και του συνολικού κόστους αποδοχών, το οποίο ανάγεται σύμφωνα με το έγγραφο επεξηγήσεων της προσφοράς του, στο ότι υπολόγισε το κόστος εργάσιμης ώρας, βάσει του υπό 1.β εκεί υπολογιζόμενου ημερομισθίου πενθημέρου, ήτοι αναγωγής του δημέρου 29,62

ευρώ ημερησίως σε 35,44 ευρώ (στο οποίο απλώς προσέθεσε αναλογούσες εισφορές, για να προκύψει η βάση υπολογισμού εργάσιμης ώρας) με πολλαπλασιασμό επί 6/5 ($29,44 \times 6/5 = 35,44$), προς αναγωγή του σε πενθήμερο, πλην όμως, κατά την ίδια την ανάλυση κόστους ώρας και το έγγραφο εξηγήσεων του, δεν ενσωματώνει το ως άνω ποσό 35,44 ευρώ, δώρα, επίδομα αδείας, κόστος αντικατάστασης και ενώ οι εισφορές επί των 35,44 ευρώ, αντίστοιχα δεν ενσωματώνουν εισφορές επί όλων αυτών των πρόσθετων κονδυλίων. Συνεπώς, προκύπτει ελλιπής, αόριστος και ατελής ο υπολογισμός πλήρους κόστους εργάσιμης ώρας, ενώ όμως με σαφήνεια τέθηκε από το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V της διακήρυξης, την πλήρη και ορθή συμπλήρωση του οποίου απαιτήσε υποχρεωτικά ο όρος 2.4.4, ο υπολογισμός του κόστους αυτού να προκύπτει με πληρότητα και σαφήνεια, ως ρητό υπό 11 απαιτούμενο του οικείου προς συμπλήρωση πίνακα και μάλιστα, θα πρέπει να ενσωματώνει σε επίπεδο ώρας το ολικό κόστος των κονδυλίων που πρέπει να αναφερθούν στον ειδικό πίνακα ανάλυσης «εργάσιμης ημερήσιας ώρας», αφού αντικείμενο αυτού του πίνακα είναι ακριβώς, η «ανάλυση [κόστους] εργάσιμης ημερήσιας ώρας», η οποία ούτως τέθηκε ως το κριτήριο διάγνωσης τήρησης των εργοδοτικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων και ως ποσό που θα πρέπει να ενσωματώνει κάθε, μνημονευόμενη στον ακριβώς προς στοιχειοθέτη πίνακα της διακήρυξης, συναφή πηγή κόστους. Άλλωστε, τυχόν διευκρίνιση εν προκειμένω θα κατέληγε σε διαφορετικό κόστος ώρας, με αποτέλεσμα σαφή μεταβολή της προσφοράς επί ρητώς και υποχρεωτικώς απαιτούμενου να δηλωθεί και να τεκμηριωθεί δι' αυτής, στοιχείου της και άρα, η προσφορά της ... είναι στο ΤΜΗΜΑ 1 που αφορά ο ως άνω ισχυρισμός, απορριπτέα άνευ ετέρου. Απορριπτέος πάντως τυγχάνει, ως αόριστος, ο επιμέρους ισχυρισμός της προσφυγής, περί υποκοστολόγησης του κόστους αντικατάστασης της ..., αφού ο προσφεύγων απλά προβάλλει πώς ο ίδιος κατέληξε στο δικό του κόστος, χωρίς να υποδεικνύει συγκεκριμένες προς έλεγχο πλημμέλειες επί της καθ' ης προσφοράς, που τυχόν εμφιλοχώρησαν, καθιστώντας υποκοστολογημένο τον δικό της υπολογισμό. Όσον αφορά την ..., όπως και η ίδια συνομολογεί στην παρέμβασή της, «λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικότερες ανάγκες και την

οργάνωση του συγκεκριμένου έργου αλλά και την άρτια παρουσίαση του τρόπου υπολογισμού της οικονομικής μας προσφοράς, η εταιρεία μας όρισε ότι οι εργαζόμενοι μας δύναται να λάβουν άδεια το χρονικό διάστημα από 1/5 έως 31/7 και 1/9 έως 31/12, επομένως η ανάγκη για αντικατάσταση θα προκύψει μόνο για εκείνες τις περιόδους όπερ και σημαίνει ότι νομίμως υπολογίσαμε μόνο δώρο Χριστουγέννων για τους αντικαταστάτες οι οποίοι και θα απασχοληθούν μόνο την περίοδο εκείνη». Επομένως, έλαβε υπόψη της, ότι η άδεια θα ληφθεί μόνο κατά τα διαστήματα αυτά και όχι από 1/1 ως 30/4, με συνέπεια να μην υπολογίσει αναλογία δώρου Πάσχα επί του κόστους αντικατάστασης, ήτοι το κατά νόμο 1 ημερομίσθιο για 8 ημερολογιακές ημέρες απασχόλησης κατά το διάστημα απασχόλησης από 1/5 ως 30/4 και ως 15 ημερομίσθια συνολικά, με αποτέλεσμα να μην έχει λάβει υπόψη της τέτοιο κόστος. Πλην όμως, όπως βάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει, υφίσταται κατά νόμο δικαίωμα χορήγησης αναλογικής αδείας από τον πρώτο μήνα εργασίας, ο δε χρόνος χορήγησης της καθορίζεται, σε αντίθεση με τους αντίθετους στην εργατική νομοθεσία, ισχυρισμούς του παρεμβαίνοντα, μετά από συμφωνία μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη και όχι αυτοβούλως και κατ' αποκλειστική ευχέρεια και επιλογή, βάσει των επιχειρηματικών του επιδιώξεων, εργοδότη, με πρόσθετο μόνο περιορισμό ότι οι μισοί εργαζόμενοι της επιχείρησης πρέπει να λάβουν άδεια μεταξύ 1/5 και 30/9, χωρίς ούτως να αποκλείεται και δη εξαρχής, η λήψη αδείας από 1/1 ως 30/4. Εν προκειμένω δε, ούτε σχετική συμφωνία προκύπτει πως υφίσταται μεταξύ εργοδότη και συγκεκριμένων εργαζόμενων, που όλοι τους μετά ήδη βεβαιότητας είναι γνωστό ότι θα αποτελέσουν τους αποκλειστικούς εργαζόμενους του καθ' ου στο νυν έργο και δη, για όλο το διάστημα από 1/9/2022 ως 31/12/2023 ούτε η ... δύναται να αποκλείσει εκ των προτέρων τέτοιο δικαίωμα στους εργαζομένους της, χωρίς συγκεκριμένη συμφωνία μεταξύ αυτής και συγκεκριμένων εργαζόμενων για συγκεκριμένο έτος, άλλως, η ... επί της ουσίας επικαλείται προς στοιχειοθέτηση της προσφοράς της, μια αντίθετη στο νόμο πρακτική, που αποσκοπεί να εφαρμόσει. Πλην όμως, το άρ. 61 Ν. 4808/2021, με ισχύ ήδη προ υποβολής της προσφοράς και όπως τροποποίησε το άρ. 4 παρ. 1 ΑΝ 539/45, ορίζει ότι «Η

χρονική περίοδος χορηγήσεως της αδείας κανονίζεται μεταξύ εργοδότη και μισθωτού, του πρώτου υποχρεούμενου να χορηγήσει την αιτηθείσαν άδεια το πολύ εντός διμήνου από της υπό του δευτέρου διατυπώσεως της σχετικής αιτήσεως. Πάντως το ήμισυ τουλάχιστον των κατ' έτος, εν εκάστη επιχειρήσει, δικαιουμένων αδείας δέον να ικανοποιούνται εντός του από 1ης Μαΐου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου χρονικού διαστήματος. Η κατά τα ανωτέρω απαιτούμενη αίτησις σκοπεύει μόνον εις τον προσδιορισμόν των χρονικών ορίων, εντός των οποίων υφίσταται υποχρέωσις διά την χορήγησιν της αδείας και δεν αποτελεί τυπικήν προϋπόθεσιν διά την υπό του μισθωτού, κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου, άσκησιν του εις άδειαν μετ' αποδοχών δικαιώματος αυτού. Η δικαιούμενη, κατ' έτος, άδεια πρέπει να εξαντλείται μέχρι το πρώτο τρίμηνο του επόμενου ημερολογιακού έτους.», ενώ και η προϊσχύσασα ούτως ή άλλως εκδοχή της ίδιας διάταξης όριζε ότι «Η χρονική περίοδος χορηγήσεως της αδείας κανονίζεται μεταξύ εργοδότη και μισθωτού, του πρώτου υποχρεούμενου να χορηγήσει την αιτηθείσαν άδεια το πολύ εντός διμήνου από της υπό του δευτέρου διατυπώσεως της σχετικής αιτήσεως. Πάντως το ήμισυ τουλάχιστον των κατ' έτος, εν εκάστη επιχειρήσει, δικαιουμένων αδείας δέον να ικανοποιούνται εντός του από 1ης Μαΐου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου χρονικού διαστήματος. Η κατά τα ανωτέρω απαιτούμενη αίτησις σκοπεύει μόνον εις τον προσδιορισμόν των χρονικών ορίων, εντός των οποίων υφίσταται υποχρέωσις διά την χορήγησιν της αδείας και δεν αποτελεί τυπικήν προϋπόθεσιν διά την υπό του μισθωτού, κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου, άσκησιν του εις άδειαν μετ' αποδοχών δικαιώματος αυτού, του εργοδότη υποχρεούμενου όπως προ της λήξεως του ημερολογιακού έτους, παράσχη την άδειαν έστω και εάν δεν εξητήθη αύτη υπό του μισθωτού». Άρα, ο εργοδότης δεν δύναται εκ των προτέρων να αποκλείσει μονομερώς το δικαίωμα λήψης αδείας για οιαδήποτε μελλοντική περίοδο, αλλά θα πρέπει ο χρόνος αδείας να κανονιστεί «μεταξύ εργοδότη και μισθωτού», με υποχρέωση όμως του εργοδότη πάντως, σε κάθε περίπτωση να χορηγήσει άδεια, εφόσον ζητηθεί «το πολύ εντός διμήνου από της υπό του [μισθωτού] δευτέρου διατυπώσεως της σχετικής αιτήσεως [αδείας]». Επομένως, εφόσον μισθωτός ζητήσει άδεια

από 1/1 ως 28/2, ο εργοδότης δεν έχει δικαίωμα να μην την χορηγήσει ως 30/4 (με το όριο απώτατης χορήγησης να εξαρτάται από τον χρόνο της δεύτερης αίτησης), πολλώ δε μάλλον να απαγορεύσει στον εργαζόμενο να ζητήσει σχετική άδεια εκ των προτέρων και ενώ άλλωστε, η ρήτρα αυτή εισέτι περαιτέρω περιορίζει ακόμη και την ευχέρεια του εργοδότη, όχι ως μονομερώς καθορίζοντας, αλλά ως συμφωνούντος τον ακριβή χρόνο αδείας, με τον εργαζόμενο. Άρα, η ... αφενός υποκοστολόγησε την προσφορά της ως προς το εργατικό κόστος που αφορά την αναλογία δώρου Πάσχα αντικαταστατών, το οποίο η ίδια υπολόγισε ως ετησίως ανερχόμενο άνευ εισφορών σε 453,75 ευρώ ανά εργαζόμενο και επιπλέον με 112,03 ευρώ εισφορές επί 1.106,42 ευρώ μηνιαίου συνολικού ανά εργαζόμενο προ κόστους αντικατάστασης, κόστος ή $12 \times 1.106,42 = 13.277,04$ ευρώ ετήσιου κόστους, με αποτέλεσμα το δώρο Πάσχα να ανέρχεται σε 3,41% άνευ εισφορών και οι εισφορές του σε 0,84% (4,25% συνολικά) επί του ετήσιου κόστους απασχόλησης, με αποτέλεσμα η μη λήψη υπόψη αυτού να άγει σε υποκοστολόγηση επί των 93,01 ευρώ μηνιαίου κόστους αντικατάστασης κατά $93,01 / (1 - 0,9575)$, αφού $100\% - 4,25\% = 95,75\%$, 4,128 ευρώ επί της τελικής συνολικής δαπάνης ανά μήνα ανά εργαζόμενο ήτοι $16 \times 4,128 = 66,048$ ευρώ ανά εργαζόμενο στην πλήρη διάρκεια της σύμβασης. Η υποκοστολόγηση αυτή υπερβαίνει κατά πολύ τα 160 ευρώ κέρδους, που υπολόγισε για το τμήμα 1, με 28 εργαζόμενους (και άρα, υποκοστολόγηση $28 \times 66,0408 = 1.849,34$ ευρώ), τα 160 ευρώ κέρδους που υπολόγισε για το τμήμα 2 με 45 εργαζόμενους (με υποκοστολόγηση $45 \times 66,0408 = 2.972,16$ ευρώ), τα 160 ευρώ που υπολόγισε για το τμήμα 3 με 20 εργαζόμενους (με υποκοστολόγηση $20 \times 66,0408 = 1.320,96$ ευρώ) και τα 160 ευρώ που υπολόγισε για το τμήμα 5 με 6 εργαζόμενους (και άρα, υποκοστολόγηση $6 \times 66,0408 = 396,288$ ευρώ) Άρα, εκτός των άλλων η προσφορά είναι και άνευ ετέρου και σε όλα τα τμήματα 1, 2, 3 και 5 που αφορά η νυν προσφυγή και παράνομη, ως υποκοστολογούσα κονδύλι αποδοχών του εργατικού κόστους, αλλά και ζημιογόνος, βάσει της ως άνω υποκοστολόγησης και επειδή προφανώς, η κερδοζημία υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη τήρηση και όχι παράβαση, εργοδοτικών υποχρεώσεων και άρα, το εξ αυτών προκύπτουν,

αληθές και νόμιμο κόστος. Αφετέρου και ληπτέων υπόψη όσων η ίδια και δια της παρεμβάσεώς της επιβεβαιώνει, συντάσσει την προσφορά της επί τη βάσει καταστρατήγησης της εργατικής νομοθεσίας, με αποτέλεσμα δια μόνου αυτού του λόγου να είναι αποκλειστέα κατά τους όρους 1.7, 2.4.4 και 4.3 της διακήρυξης. Επομένως, κατ' αποδοχή του 9^{ου} λόγου της προσφυγής, η ... είναι αποκλειστέα σε όλα τα τμήματα συμμετοχής της που νυν προσβάλλονται, ήτοι τα τμήματα 1, 2, 3 και 5, η ... είναι αποκλειστέα στο τμήμα 1 και η ... είναι αποκλειστέα στο τμήμα 5.

16. Επεδή, όσον αφορά τον 8^ο λόγο της προσφυγής κατά των ...,..., ...,..., ...,..., ...,..., ... καιπροκύπτουν τα εξής.

Ως προς τη ... και το 5^ο τμήμα, ήδη στον 6^ο λόγο ανωτέρω εκτέθηκε, ότι αντιφάσκει και προκύπτει ως αόριστος ο στον ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ υπολογισμός αποδοχών και εισφορών, ως και άθροισμα αυτών ανά μήνα και εργαζόμενο, με τις ληφθείσες υπόψη στον πίνακα ανάλυσης εργάσιμης ώρας δαπάνες αποδοχών και εισφορών ανά εργαζόμενο σε μηνιαίο επίπεδο και το εξ αυτών προκύπτουν κόστος ώρας, που δηλώθηκε ως 6,79 ευρώ. Επιπλέον, το μεν μηνιαίο κόστος του πίνακα ανάλυσης εργάσιμης ώρας μεταφέρθηκε για τη δήλωση ενιαίου κόστους αποδοχών και εισφορών στον ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ (1.63,69 ευρώ συνολικά), από την άλλη πλευρά όμως, στον ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ αναγράφονται 174 ώρες ανά άτομο ανά μήνα, δηλώνονται όμως 772,56 ευρώ ως αποδοχές μήνα ανά εργαζόμενο και 194,45 ευρώ ως εισφορές και 967,01 ευρώ συνολικά. Όμως ενώ το κόστος ώρας δηλώθηκε ως 6,79 ευρώ συμπεριλαμβανομένων εισφορών, οι 174 ώρες που δηλώθηκαν στον ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ δεν αντιστοιχούν σε 967,01, αλλά σε 1.181,46 ευρώ, τα οποία διαφέρουν και από τα 1.163,69 ευρώ, που δηλώθηκαν ως κόστος ενιαίο αποδοχών και εισφορών στον ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ, αλλά και αποτέλεσαν τη βάση για τον υπολογισμό ώρας 6,79 ευρώ, πλην όμως όχι δια διαιρέσεως δια 174 ωρών που δηλώθηκαν στον ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ, αλλά, όπως η ανάλυση ώρας αναφέρει, δια 171,36 ωρών. Συνεπώς, η προσφορά της ... είναι ανεπίδεκτη εκτίμησης, αόριστη και αντιφατική σε πλήθος επιέρους σημείων της και δη, ως προς

υποχρεωτικά δηλωτέα στοιχεία του υποδείγματος οικονομικής προσφοράς της διακήρυξης, δεν καθιστά εφικτό τον έλεγχο αν συμμορφώνεται με τις εργοδοτικές υποχρεώσεις ούτε καθιστά συγκεκριμένο ποιο είναι το ληπτέο υπόψη κόστος αποδοχών και εισφορών και άρα, είναι, ως προς το τμήμα 5, απορριπτέα.

Ως προς τη ... στο ΤΜΗΜΑ 3, στον ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ δηλώνει μηνιαίο κόστος ανά εργαζόμενο 1.219,26 ευρώ, συνολικό μηνιαίο 20 εργαζόμενων 24.385,20 ευρώ και για 16 μήνες 390.163,20 ευρώ, στον πίνακα ανάλυσης κόστους ώρας δηλώνει για το 2022 τελική μηνιαία δαπάνη ανά εργαζόμενο 1.225,62 ευρώ και κόστος ώρας 7,07 ευρώ και για το 2023 1.218,81 ευρώ και 7,03 ευρώ αντίστοιχα. Το κόστος ώρας υπολογίστηκε διαιρώντας την τελική μηνιαία δαπάνη δια 26 και δια 6,67 διαδοχικά, ήτοι δια $26 \times 6,67 = 173,42$ ώρες ανά μήνα. Στον πίνακα ΜΗΝΙΑΙΩΝ ποσών δηλώνει για το τετράμηνο του 2022 μηνιαίες αποδοχές όλων των εργαζόμενων 19.698,20 ευρώ και εισφορές 4.814,24 ευρώ και συνολικά 24.512,44 ευρώ (άρα, $4 \times 24.512,44 = 98.049,76$ ευρώ συνολικά) και για τους 12 μήνες του 2023, αντίστοιχα, 19.246,20, 5.096,39 και συνολικά 24.342,59 ευρώ (και άρα, για 12 μήνες, $12 \times 24.342,59 = 292.111,08$ ευρώ) και άρα, αθροιστικά για 16 μήνες $98.049,76 + 292.111,08 = 390.160,84$ ευρώ. Όμως, 173,42 ώρες επί 4 μήνες επί 7,07 ευρώ ανά ώρα επί 20 εργαζόμενους για το 2022 άγουν σε 98.086,352 ευρώ και 173,42 ευρώ επί 12 μήνες επί 7,03 ευρώ ανά ώρα επί 20 εργαζόμενους για το 2023, άγουν σε 292.594,224 ευρώ και αθροιστικά προκύπτουν $98.086,352 + 292.594,224 = 390.680,576$ ευρώ, που απέχουν κατά 518,376 ευρώ από τα 390.163,20 ευρώ που δηλώθηκαν ως στοιχεία του Ν. 3863/2010, αλλά και στον ΠΙΝΑΚΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ και 519,736 ευρώ από τα 390.160,84 ευρώ που προκύπτουν εκ του ΠΙΝΑΚΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΟΣΩΝ και σημειωτέον, με ολικό δηλωθέν κέρδος για το τμήμα 3, 320 ευρώ. Άρα, η παραπάνω αντίφαση δεν είναι τυχόν αποτέλεσμα στρογγυλοποιήσεων ή όλως ασήμαντης αξίας, αλλά τόσο μείζων, ώστε υπερκαλύπτει κατά πολύ και το ίδιο το συνολικό δηλωθέν κέρδος για όλο το διάστημα της σύμβασης. Επομένως, η προσφορά της ... στο τμήμα 3 είναι αντιφατική ως προς το κόστος αποδοχών

και εισφορών και ανεπίδεκτη εκτίμησης, άνευ εξαρχής ανακοστολόγησης και μεταβολής των οικείων ουσιαδών στοιχείων των πινάκων και άρα, ανεπίδεκτη διευκρίνισης κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, κατά παράβαση του όρου 2.4.4 και των υποχρεωτικών στοιχείων του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ V και του άρ. 68 Ν. 3863/2010 που έπρεπε να δηλωθούν με την προσφορά και συνεπώς, είναι άνευ ετέρου απορριπτέα για τους ανωτέρω λόγους.

Ως προς τη ..., στα τμήματα 1, 2, 3 και 5 αναφέρει στον υποχρεωτικό κατά τη διακήρυξη πίνακα ανάλυσης κόστους εργάσιμης ώρας τελικό κόστος για την όλη σύμβαση 6,99411 ευρώ από 1.213,48 ευρώ που δήλωσε στον ίδιο πίνακα και ανέφερε και στον ομοίως υποχρεωτικό πίνακα προσφοράς, ως συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών και συμφωνεί και με το συνολικό μηνιαίο κόστος αποδοχών και εισφορών στον ομοίως υποχρεωτικό πίνακα μηνιαίων ποσών (πολλαπλασιάζοντας το μηνιαίο κόστος επί του ανά τμήμα αριθμού εργαζομένων), ενώ τα ποσά αυτά πολλαπλασιαζόμενα επί 16 μήνες άγουν σε ανά τμήμα άθροισμα, που συμφωνεί με το κατά την συνυποβληθείσα σε κάθε τμήμα ανάλυση και τεκμηρίωση οικονομικής προσφοράς, άθροισμα ποσών αποδοχών και εισφορών τετραμήνου 2022 και δωδεκαμήνου 2023. Εξάλλου, τα κόστη ώρας που προέκυψαν από τον τεκμηριωτικό αυτό πίνακα αφορούν διακριτά το 2022 και το 2023 και συγκροτούν τα συνολικά ποσά των διαστημάτων αυτών, τα αθροίσματα των οποίων συμφωνούν με όσα δηλώθηκαν στους ανωτέρω πίνακες ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ V και ενώ εξάλλου, τα διακριτά κόστη ώρας 2022 και 2023 δεν συνιστούν αντιφατικές μεταξύ τους και ως προς το ολικό μέσο κόστος ώρας για την όλη σύμβαση, που δηλώθηκε στον πίνακα ανάλυσης εργάσιμης ώρας, αλλά ακριβώς στοιχεία που μεσοσταθμικά συνθέτουν το κόστος ώρας σε επίπεδο δεκαεξάμηνης διάρκειας της σύμβασης, που αναφέρθηκε στον πίνακα ανάλυσης εργάσιμης ώρας, κατ' απόρριψη των ισχυρισμών του προσφεύγοντος. Επιπλέον, απορριπτέοι είναι και οι ισχυρισμοί περί των τμημάτων 2 και 5, όπου ο καθ' ου δήλωσε στον πίνακα μηνιαίων ποσών 34.009,47 και 4.534,60 ώρες αντίστοιχα, οι οποίες πολλαπλασιαζόμενες με το ως άνω μέσο κόστος ώρας δεν συμφωνούν με τα δηλωθέντα ανά τμήμα εργατικά κόστη μήνα, αφού από τους ανά τμήμα με την προσφορά

συνυποβληθέντες πίνακες ανάλυσης και τεκμηρίωσης κόστους, με σαφήνεια πορκύπτουν ότι τα ως άνω μεγέθη αφορούν κόστη σε ευρώ μήνα επί μικτών αποδοχών και άρα, πρόκειται για πρόδηλο γραφικό σφάλμα, διορθωτέο κατ' άρ. 3.1.2.1 της διακήρυξης, αφού το οικείο στοιχείο στο οποίο αναφέρονται τα ίδια μεγέθη, προκύπτει ευθέως εκ συνυποβληθέντος εγγράφου της προσφοράς, εκ του οποίου μάλιστα προκύπτουν και οι ανά τμήμα συνολικές ώρες εργασίες, που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του κόστους. Άρα, οι συναφείς ισχυρισμοί της προσφυγής κατά της ... είναι απορριπτέοι.

Όσον αφορά τη ..., η τελευταία στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, δήλωσε 173,33 ώρες ανά μήνα άτομο, 7,36 ευρώ ανά ώρα εργασίας στους 4 μήνες του 2022 και 7,19 ευρώ ανά ώρα εργασίας στους 12 μήνες του 2022 και ούτως προκύπτουν για το τμήμα 1, 142,879,39 ευρώ για το 2022 και 418.737,55 ευρώ για το 2023 και συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών 561.616,94 ευρώ, σε αντίθεση με τα 561.405,60 ευρώ που δηλώνει στους πίνακες οικονομικής προσφοράς, για το τμήμα 2 και τους εκεί 45 εργαζόμενους προκύπτουν αντίστοιχα 229.627,58 και 672.971,06 ευρώ αντίστοιχα και συνολικά 902.598,64 ευρώ, αντί των 902.259 ευρώ που δήλωσε, στο τμήμα 3 και τους εκεί 20 εργαζόμενους, αντίστοιχα προκύπτουν 102.056,70 ευρώ και 299.098,25 ευρώ και συνολικά 401.154,95 ευρώ, αντί 401.004 ευρώ που δήλωσε και στο τμήμα 5 προκύπτουν για τους εκεί 6 εργαζόμενους, 30.617,01 ευρώ και 89.729,48 ευρώ αντίστοιχα και συνολικά 120.346,49 ευρώ αντί 120.301,20 ευρώ που δήλωσε στην προσφορά του. Άρα, η προσφορά της ... είναι αντιφατική, αόριστη, ανεπίδεκτη εκτίμησης και διόρθωσης, αφού η αντίφαση αφορά υποχρεωτικό δηλωτέο στοιχείο κατά το υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς και τον Ν. 3863/2010, η δε επ' αυτού εφαρμογή του όρου 3.1.2.1 θα κατέληγε σε ουσιώδη μεταβολή προσφοράς με επανακοστολόγησή της κατά παράβαση των άκρων ορίων του άρ. 102 Ν. 4412/2016 και άρα, η προσφορά της από τα τμήματα 1, 2, 3 και 5 είναι άνευ ετέρου απορριπτέα.

Όσον αφορά τη ..., δήλωσε στα τμήματα προσφοράς της 174 ώρες εργασίας ανά μήνα στον πίνακα μηνιαίων ποσών και 7,07 ευρώ ανά ώρα, στον ειδικό προς συμπλήρωση πίνακα ανάλυσης εργάσιμης ώρας, που έθεσε προς

υποχρεωτική συμπλήρωση η διακήρυξη. Ούτως στο τμήμα 1 για 28 εργαζόμενους 16 μήνες και 174 ώρες ανά μήνα ανά εργαζόμενο προκύπτουν 551.120,64 ευρώ, στο τμήμα 2 για 45 εργαζόμενους προκύπτει γινόμενο 885.729,60 ευρώ, στο τμήμα 3 για 20 εργαζόμενους 393.657,60 ευρώ και στο τμήμα 5 για 6 εργαζόμενους 118.097,28 ευρώ, αφού μόνο του το σταθερό ανά τμήμα γινόμενο 16 μηνών επί 174 ώρες επί 7,07 ευρώ ανά ώρα ανέρχεται σε 19.682,88 ευρώ ως κόστος αποδοχών και εισφορών συνολικά ανά θέση εργασίας στο δεκαεξάμηνο (πολλαπλασιαζόμενο δε επί του αριθμού εργαζομένων ανά τμήμα, προκύπτει το ως άνω ανά τμήμα συνολικό ποσό αποδοχών και εισφορών). Όμως, η καθ' ης δηλώνει αντίστοιχα 548.929,92 ευρώ κόστος αποδοχών και εισφορών στο τμήμα 1, 882.208,80 ευρώ στο τμήμα 2, 392.092,80 ευρώ στο τμήμα 3 και 117.627,84 ευρώ στο τμήμα 5, με αποτέλεσμα το αληθές γινόμενο κόστους ώρας επί ωρών ανά τμήμα να είναι μεγαλύτερο κατά 2.190,72 ευρώ στο τμήμα 1, 3.520,80 ευρώ στο τμήμα 2, 1.564,80 ευρώ στο τμήμα 3 και 469,44 ευρώ στο τμήμα 5, σε σχέση με όσα δηλώθηκαν στους πίνακες οικονομικής προσφοράς της καθ' ης. Η διαφορά αυτή είναι μείζων και δεν ανάγεται σε στρογγυλοποιήσεις του προσφεύγοντα, αλλά ευθέως εκ των μονοσήμαντων στοιχείων που δήλωσε η καθ' ης στην προσφορά της, παρά τις αόριστες περί του αντιθέτου αιτιάσεις της. Επιπλέον, οι ως άνω διαφορές είναι πολύ μεγάλες, για να δικαιολογηθούν κατά τις αόριστες αιτιάσεις της καθ' ης, από στρογγυλοποιήσεις στο κόστος ώρας και σε κάθε περίπτωση, αν αυτές οι διαφορές ανάγονται σε στρογγυλοποιήσεις, εν τέλει και σε κάθε περίπτωση τούτο σημαίνει ότι υπολογίστηκε το κόστος ώρας με υπέρμετρη στρογγυλοποίηση και εσφαλμένα, αφού δεν δύναται να τεκμηριώσει το κόστος αποδοχών και εισφορών που απαιτήθηκε προς ειδική δήλωση και τεκμηρίωση, ακριβώς μέσω της ανάλυσης κόστους ώρας και τα εκεί στοιχεία νομίμων υποχρεώσεων εργοδότη, που κατά τον πίνακα ανάλυσης ώρας εργασίας συνυπολογίζονται και ενσωματώνονται στο κόστος ώρας. Το κόστος ώρας ουδόλως συνιστά περιττό στοιχείο της προσφοράς, όπως αλυσιτελώς αποπειράται να μεταβάλει τα προκύπτοντα εκ της διακήρυξης η καθ' ης. Αυτό ενώ σε κάθε περίπτωση ουδόλως η καθ' ης εξηγεί πώς προέκυψε τέτοια

μεγάλη διαφορά από στρογγυλοποιήσεις και μόνο. Άρα, είτε το κόστος αποδοχών και εισφορών είναι υποκοστολογημένο είτε το κόστος ώρας είναι εσφαλμένο, παρόλο που όλα τα ανωτέρω στοιχεία τέθηκαν ως υποχρεωτικά στοιχεία προς συμπλήρωση εκ της διακήρυξης και ενώ, εν τέλει δεν προκύπτει ποιο είναι το αληθές κόστος και αν εξ αυτού πληρούνται οι νόμιμες υποχρεώσεις του εργοδότη, με συνέπεια το ανεπίδεκτο διορθώσεως, αφού τούτο θα κατέληγε σε μεταβολή της προσφοράς και των οικείων απαιτούμενων προς δήλωση και προς τεκμηρίωση νομιμότητας αυτής, ποσών και δη, μεταβολή μετά την αποσφράγιση των συνδιαγωνιζομένων προσφορών. Συνεπώς, η προσφορά της ... είναι άνευ ετέρου απορριπτέα στα τμήματα 1, 2, 3 και 5.

Όσον αφορά την ..., σε συνέχεια με τα ανωτέρω παρατηρηθέντα επί των προηγούμενων προσφορών, προκύπτει ότι δήλωσε στα τμήματα προσφοράς της 1 και 2, 173,80 ώρες εργασίας ανά μήνα στον πίνακα μηνιαίων ποσών και 6,93 ευρώ ανά ώρα, στον ειδικό προς συμπλήρωση πίνακα ανάλυσης εργάσιμης ώρας, που έθεσε προς υποχρεωτική συμπλήρωση η διακήρυξη και άρα, προκύπτει κόστος 16 μηνών ανά εργαζόμενο $16 \times 173,80 \times 6,93 = 19.270,944$ ευρώ. Ούτως στο τμήμα 1 για 28 εργαζόμενους 16 μήνες και 173,80 ώρες ανά μήνα ανά εργαζόμενο προκύπτουν 539.586,92 ευρώ αντί των 537.927,04 ευρώ που δήλωσε και άρα, δήλωσε 1.662,392 ευρώ λιγότερα και στο τμήμα 2 για 45 εργαζόμενους προκύπτει γινόμενο 867.192,48 ευρώ, αντί 864.525,76 ευρώ που δήλωσε ως συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών, ήτοι δήλωσε 2.666,72 ευρώ λιγότερα, συνολικά, ενώ είναι αδιάφορο ότι αν πολλαπλασιαστεί το μηνιαίο κόστος αποδοχών και εισφορών του πίνακα μηνιαίων ποσών επί 16, προκύπτει το δηλωθέν συνολικό ανά τμήμα κόστος αποδοχών και εισφορών που αναφέρθηκε στον πίνακα προσφοράς υπηρεσιών καθαριότητας, αφού ο προσφεύγων προβάλλει άλλο ζήτημα (ήτοι ότι πάσχει ο υπολογισμός συνολικού και άρα, αναγκαία και μηνιαίου κόστους αποδοχών και εισφορών, με βάση το κόστος ώρας επί των δηλωθεισών ωρών ανά μήνα). Η διαφορά αυτή είναι μείζων και δεν ανάγεται σε στρογγυλοποιήσεις. Άρα, είτε το κόστος αποδοχών και εισφορών είναι υποκοστολογημένο είτε το κόστος ώρας

είναι εσφαλμένο, παρόλο που όλα τα ανωτέρω στοιχεία τέθηκαν ως υποχρεωτικά στοιχεία προς συμπλήρωση εκ της διακήρυξης και ενώ, εν τέλει δεν προκύπτει ποιο είναι το αληθές κόστος και αν εξ αυτού πληρούνται οι νόμιμες υποχρεώσεις του εργοδότη, με συνέπεια το ανεπίδεκτο διορθώσεως, αφού τούτο θα κατέληγε σε μεταβολή της προσφοράς και των οικείων απαιτούμενων προς δήλωση και προς τεκμηρίωση νομιμότητας αυτής, ποσών και δη, μεταβολή μετά την αποσφράγιση των συνδιαγωνιζομένων προσφορών. Συνεπώς, η προσφορά της ... είναι άνευ ετέρου απορριπτέα στα τμήματα 1 και 2.

Όσον αφορά την ..., δήλωσε 7,12 ευρώ ως κόστος ώρας στον πίνακα ανάλυσης κόστους εργάσιμης ώρας σε κάθε τμήμα της προσφοράς της και περαιτέρω δήλωσε στον πίνακα μηνιαίων ποσών 4.872 ώρες για το τμήμα 1 και άρα, θα έπρεπε να προκύπτουν $7,12 \times 4872 \times 16 \text{ ΜΗΝΕΣ} = 555.018,24$ ευρώ συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών, αντί των 552.701,94 ευρώ που δηλώθηκαν, με αποτέλεσμα να δηλώθηκαν λιγότερα 2.316,30 ευρώ από όσα προκύπτουν εκ των ωρών εργασίας και του κόστους ώρας που η ίδια η καθ' ης δήλωσε, για το τμήμα 2 προκύπτουν αντίστοιχα 7.830 δηλωθείσες ώρες και άρα, επί 16 μήνες και 7,12 ευρώ ανά ώρα $891.993,60$ ευρώ αντί $888.271,04$ ευρώ που δηλώθηκαν και άρα, δηλώθηκαν $3.722,56$ ευρώ λιγότερα, στο τμήμα 3 προκύπτουν αντίστοιχα 3.480 ώρες και άρα επί 16 μήνες και 7,12 ευρώ ανά ώρα, προκύπτουν $396.441,60$ ευρώ, αντί των $394.787,10$ ευρώ που δηλώθηκαν και άρα, δηλώθηκαν $1.654,50$ ευρώ λιγότερα και στο τμήμα 5, προκύπτουν 1.044 ώρες ανά μήνα επί 16 μήνες και επί 7,12 ευρώ ανά ώρα, ήτοι $118.932,48$ ευρώ, αντί $118.436,16$ ευρώ που δηλώθηκαν και άρα, δηλώθηκαν $496,32$ ευρώ λιγότερα, αποκλίσεις μείζονες και μη δυνάμενες να δικαιολογηθούν ως μικρές επιμέρους διαφοροποιήσεις δια τυχόν στρογγυλοποιήσεων. Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της καθ' ης, εν προκειμένω δεν προκύπτει απλώς άλλος τρόπος και μέθοδος υπολογισμού, που πάντως θα πρέπει να οδηγεί σε σαφές και συγκεκριμένο και νόμιμο κόστος, αλλά αοριστία, αντίφαση και απόκλιση μεταξύ του κόστους ώρας, που απαιτήθηκε προς ενσωμάτωση των πηγών κόστους εκ των εργοδοτικών

υποχρεώσεων και προς τεκμηρίωση νόμιμων εργοδοτικών υποχρεώσεων, περί του ότι τηρούνται εκ των δηλωθισών δαπανών αποδοχών και εισφορών και μεταξύ των τελευταίων αυτών δαπανών, που απαιτήθηκαν ομοίως να δηλωθούν κατά τα υποδείγματα προσφοράς και το άρ. 68 Ν. 3863/2010. Συνεπώς, το κόστος ώρας να μην συνιστά περιττό και ξένο με τα στοιχεία του άρ. 68 Ν. 3863/2010 στοιχείο της προσφοράς, αλλά ρητά και ειδικώς απαιτούμενο μέγεθος, που ακριβώς σκοπεύει, κατά τη δομή του πίνακα ανάλυσης κόστους εργάσιμης ώρας, στην απόδειξη συμπερίληψης κάθε δαπάνης που εκεί αναφέρεται στο κόστος ώρας, ως βάσης στοιχειοθέτησης τήρησης του νόμιμου εργατικού κόστους. Επιπλέον, το γεγονός πως το κριτήριο ανάθεσης είναι η συνολική ανά τμήμα τιμή, είναι αδιάφορο, διότι το προκείμενο ζήτημα δεν αφορά αμφισημία της προσφερόμενης τιμής ούτε το αυτό καθαυτό κριτήριο ανάθεσης, αλλά αμφισημία, αντίφαση, αοριστία και υποκοστολόγηση επί του αναγκαίου προς στοιχειοθέτηση κατά τον όρο 2.4.4 και το άρ. 68 Ν. 3863/2010 εργοδοτικού κόστους και άρα, επί της συγκρότησης της τιμής αυτής και του εξ αυτής υποχρεωτικώς καλυπτόμενου εργατικού και ασφαλιστικού κόστους. Αλυσιτελώς δε αποπειράται η καθ' ης, κατόπιν των ανωτέρω, να προβάλει ως προσωπική μέθοδο υπολογισμού κόστους αποδοχών και εισφορών του προσφεύγοντος, τους ανωτέρω πολλαπλασιασμούς κόστους ώρας και ωρών ανά τμήμα, παρότι τα στοιχεία αυτά, τα απαίτησε η ίδια η διακήρυξη να δηλωθούν στους πίνακες υποδείγματος προσφοράς, ομοίως αλυσιτελώς ούτως, αποπειράται να παρακάμψει τον εκ της διακήρυξης αναγκαίο και υποχρεωτικό χαρακτήρα των στοιχείων ωρών εργασίας και κόστους ώρας, ως στοιχεία τεκμηρίωσης της προσφοράς και αξιολόγησης νομιμότητάς της, εμμέσως μεταβάλλοντας το περιεχόμενο της διακήρυξης, καθ' ο μέρος απαίτησε ως υποχρεωτικά τα ως άνω στοιχεία. Και προδήλως, αφού απαιτήθηκαν να δηλωθούν εκ της διακήρυξης, η δήλωση τους δεν συνιστά κάποιο περιττό τύπο ούτε τα στοιχεία αυτά είναι δυνατόν να θεωρηθούν ξένα ως προς το δηλωτέο κόστος αποδοχών και εισφορών, αλλά θα πρέπει να συμφωνούν με τα κόστη αυτά, όσα προκύπτουν εκ των στοιχείων κόστους ώρας και ωρών εργασίας και τα μεν να τεκμηριώνουν τα δε. Άρα, είτε το κόστος αποδοχών και εισφορών

είναι υποκοστολογημένο είτε το κόστος ώρας είναι εσφαλμένο, παρόλο που όλα τα ανωτέρω στοιχεία τέθηκαν ως υποχρεωτικά στοιχεία προς συμπλήρωση εκ της διακήρυξης και ενώ, εν τέλει δεν προκύπτει ποιο είναι το αληθές κόστος και αν εξ αυτού πληρούνται οι νόμιμες υποχρεώσεις του εργοδότη, με συνέπεια το ανεπίδεκτο διορθώσεως, αφού τούτο θα κατέληγε σε μεταβολή της προσφοράς και των οικείων απαιτούμενων προς δήλωση και προς τεκμηρίωση νομιμότητας αυτής, ποσών και δη, μεταβολή μετά την αποσφράγιση των συνδιαγωνιζομένων προσφορών. Επομένως, η προσφορά της ... είναι άνευ ετέρου απορριπτέα στα τμήματα 1, 2, 3 και 5.

Όσον αφορά την προσφορά της ... στο τμήμα 1, ασχέτως των πλημμελειών που προκύπτουν κατά τον 9^ο λόγο της προσφυγής και την αοριστία και έλλειψη ως προς το κόστος ώρας, σε κάθε περίπτωση δεν προκύπτει εκ ποιου στοιχείου συνάγεται κόστος ώρας 7,054 ευρώ κατά τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα και άρα, ο οικείος ισχυρισμός της προσφυγής είναι απορριπτέος.

Όσον αφορά τη ..., δηλώνει στους πίνακες ανάλυσης κόστους ώρας εργασίας 6,90 ευρώ ανά ώρα, ενώ όμως δήλωσε στον πρόσθετο πίνακα ανάλυσης εργατικού κόστους 6,96 ευρώ. Στο δε τμήμα 1 δήλωσε 4.872 μηνιαίες ώρες συνολικά, εκ των οποίων θα έπρεπε να προκύπτει επί 16 μηνών και επί 6,96 ευρώ που δήλωσε ως ανάλυση εργάσιμης ώρας, 542.545,92 ευρώ, αντί των 542.366,72 ευρώ, ήτοι 179,20 ευρώ λιγότερα από όσα δήλωσε, στο τμήμα 2 δήλωσε 174 ώρες ανά μήνα ανά άτομο για 45 άτομα, που επί 16 μήνες και επί 6,96 ευρώ ανά ώρα, άγουν σε 871.948,80 ευρώ, αντί 871.660,91 ευρώ που δήλωσε και άρα, δήλωσε 287,89 ευρώ λιγότερα και στο τμήμα 3 δήλωσε 3.480 ώρες ανά μήνα συνολικά που επί 16 μήνες και επί 6,96 ευρώ ανά ώρα, άγουν σε 387.532,80 ευρώ, αντί των 387.404,80 που δήλωσε, ήτοι δήλωσε 128 ευρώ λιγότερα. Άρα, προκύπτει αφενός αντίφαση και αοριστία ως προς το υποχρεωτικώς δηλωτέο προς στοιχειοθέτηση κόστους αποδοχών και εισφορών, κόστος εργάσιμης ώρας, που αντικρούεται από ειδικό πίνακα ανάλυσης που υπέβαλε ο καθ' ου με την προσφορά του, αφετέρου, βάσει των ιδίων των ποσών που προβάλλει ο καθ' ου, υποκοστολόγηση και σε κάθε

περίπτωση, πρόσθετη αοριστία, επί του κόστους αποδοχών και εισφορών, καίτοι συνιστούσε αναγκαίο στοιχείο δήλωσης κατά τον όρο 2.4.4 και το άρ. 68 Ν. 3863/2010. Τούτο ενώ, δεν είναι δυνατή η διόρθωση και διευκρίνισή των στοιχείων αυτών, αφού εκτός του ότι συνιστούσαν υποχρεωτικά στοιχεία της προσφοράς, οι διευκρινίσεις θα κατέληγαν μετά την αποσφράγιση, σε το πρώτον μεταβολή και επιλογή του ορθού και συμφέροντος κόστους ώρας, προκειμένου να διασωθεί η προσφορά του καθ' ου και να αρθούν οι υποκοστολογήσεις και τα επιμέρους σημεία της, που άγουν σε συμπέρασμα υποκοστολογήσεων, ως και θα κατέληγε και σε επανακοστολόγηση εξ αρχής της προσφοράς και άρα, σε ουσιώδη μεταβολή της, κατά παράβαση της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας. Επομένως, η προσφορά της ... είναι απορριπτέα στα τμήματα 1, 2 και 3 της διαδικασίας.

Όσον αφορά την ..., δήλωσε στους πίνακες ανάλυσης εργάσιμης ώρας των τμημάτων προσφοράς του 6,92 ευρώ ανά ώρα και στους πίνακες μηνιαίων ποσών 173,80 ώρες ανά άτομο ανά μήνα και άρα, προκύπτει κόστος αποδοχών και εισφορών μήνα ανά εργαζόμενο $6,92 \times 173,80 \times 16 = 19.243,136$ ευρώ, δηλαδή ανά θέση εργασίας. Άρα, θα έπρεπε να προκύπτει συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών στο τμήμα 1 με 28 εργαζόμενους 538.807,808 ευρώ, στο τμήμα 2 με 45 εργαζόμενους 865.941,12 ευρώ, στο τμήμα 3 με 20 εργαζόμενους 384.862,72 ευρώ και στο τμήμα 5 με 6 εργαζόμενους 115.458,816 ευρώ, αντί των αντιστοίχως ανά τμήμα δηλωθέντων δαπανών αποδοχών και εισφορών (αθροιστικά) ποσού 537.344,64 ευρώ, 863.589,60 ευρώ, 383.817,60 ευρώ και 115.145,28 ευρώ, με συνέπεια να προκύπτει υποκοστολόγηση του δηλωθέντος κόστους αποδοχών και εισφορών, στο τμήμα 1 1.463,168 ευρώ, στο τμήμα 2 2.351,52 ευρώ, στο τμήμα 3 1.045,12 ευρώ και στο τμήμα 5 313,536 ευρώ και τούτο, ενώ σημειωτέον, σε όλα τα ως άνω τμήματα δήλωσε 160 ευρώ κέρδος, με συνέπεια η παραπάνω απόκλιση και υποκοστολόγηση να είναι πολλαπλάσια του κονδυλίου αυτού και η προσφορά του εκτός των άλλων, να προκύπτει και ζημιογόνος. Αβάσιμα προβάλλει ο καθ' ου ότι οι πίνακες ήταν ανεξάρτητοι μεταξύ τους, καθώς τούτο, όπως και η αλυσιτελώς επικαλούμενη ανεξάρτητη ως έγγραφα, υποβολή τους, δεν σήμαινε

προφανώς, ότι ήταν ασυσχέτιστα τα μεταξύ αυτών δηλωτέα εκ της διακήρυξης στοιχεία και ότι δύναντο να άγουν σε αντιφατικά αποτελέσματα, αφού ακριβώς ο λόγος εκ της διακήρυξης απαίτησης των πινάκων αυτών ήταν η τεκμηρίωση κατά συνδυασμό μεταξύ τους, της ενσωμάτωσης του εργοδοτικού κόστους στο κόστος ώρας και δι' αυτού και των ωρών εργασίας, στο μηνιαίο κόστος αποδοχών και το μηνιαίο κόστος εισφορών και δι' αυτού, στο συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών ως μέρος συγκρότησης του συνολικού τιμήματος και ούτως, τεκμηρίωσης κάλυψης εκ του τιμήματος των εργοδοτικών υποχρεώσεων κατά τους όρους 1.7, 2.4.4 και 4.3 της διακήρυξης, ως και κάλυψης των στοιχείων του άρ. 68 Ν. 3863/2010. Εξάλλου, δια των αβασίμων αιτιάσεων του, ο καθ' ου εμμέσως να αμφισβητεί και τους ως άνω όρους και τους πίνακες υποδειγμάτων προσφοράς, προβάλλοντας τους επί της ουσίας ως επουσιώδη και άνευ αντικειμένου τύπο, παρότι όμως, ζητήθηκαν ακριβώς, προς κατ' επικοινωνία και μεταξύ τους διασταύρωση να τεκμηριώσουν τη νομιμότητα του τιμήματος, που θα έπρεπε να καλύπτει κάθε εργοδοτική υποχρέωση και δη, όχι αορίστως και κατ' απλή δήλωση, αλλά τεκμηριωμένα. Άρα, προκύπτει αφενός αντίφαση και αοριστία ως προς το υποχρεωτικώς δηλωτέο προς στοιχειοθέτηση κόστους αποδοχών και εισφορών, κόστος εργάσιμης ώρας, που αντικρούεται από ειδικό πίνακα ανάλυσης που υπέβαλε ο καθ' ου με την προσφορά του, αφετέρου, βάσει των ιδίων των ποσών που προβάλλει ο καθ' ου, υποκοστολόγηση και σε κάθε περίπτωση, πρόσθετη αοριστία, επί του κόστους αποδοχών και εισφορών, καίτοι συνιστούσε αναγκαίο στοιχείο δήλωσης κατά τον όρο 2.4.4 και το άρ. 68 Ν. 3863/2010. Τούτο ενώ, δεν είναι δυνατή η διόρθωση και διευκρίνισή των στοιχείων αυτών, αφού εκτός του ότι συνιστούσαν υποχρεωτικά στοιχεία της προσφοράς, οι διευκρινίσεις θα κατέληγαν μετά την αποσφράγιση, σε το πρώτον μεταβολή και επιλογή του ορθού και συμφέροντος κόστους ώρας, προκειμένου να διασωθεί η προσφορά του καθ' ου και να αρθούν οι υποκοστολογήσεις και τα επιμέρους σημεία της, που άγουν σε συμπέρασμα υποκοστολογήσεων, ως και θα κατέληγε και σε επανακοστολόγηση εξαρχής της προσφοράς και άρα, σε ουσιώδη μεταβολή της, κατά παράβαση της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας. Συνεπεία των

ανωτέρω, κατ' εν μέρει αποδοχή του 8^{ου} λόγου της προσφυγής, είναι απορριπτέες οι προσφορές της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στα τμήματα 1, 2 και 3, της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στα τμήματα 1 και 2, της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στο τμήμα 3 και της ... στο τμήμα 5.

17. Επειδή, όσον αφορά τον 7^ο λόγο της προσφυγής κατά των ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... και ... περί ασυνήθιστα χαμηλού κόστους, προκύπτουν τα εξής. Καταρχάς, ναι μεν η υποβολή τεκμηριωμένων ισχυρισμών περί ευλόγου κόστους, ανεξαρτήτως αν αυτό είναι το ελάχιστο δυνατό και το αναγκαίο ανά συγκεκριμένη προσφορά, αρκούν, για να κινηθεί η κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016 διαδικασία, περί δικαιολόγησης ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών, ενώ το περαιτέρω ζήτημα ως προς το αν όντως επιμέρους προσφορές είναι ζημιογόνες ή αδικαιολόγητες ελέγχεται με βάση τις εξ εκάστου προσφέροντος υποβληθείσες εξηγήσεις ως προς τα συγκεκριμένα στοιχεία, συνθήκες, ιδιαιτερότητες και καταστάσεις που συνθέτουν το δικαιολογημένο, παρά το χαμηλό ύψος της επιμέρους προσφοράς τους. Πλην όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι δια εκ διαγωνιζομένου απλής, αόριστης, ατεκμηρίωτης και ασυσχέτιστης με τις ανάγκες της σύμβασης και τα στοιχεία της αγοράς, μνείας ορισμένων ποσών και εξ αυτού επίκλησης ενός συγκεκριμένου ποσού ως ευλόγου κόστους, εν προκειμένω, διοικητικού και αναλωσίμων, οι προσφορές πρέπει να υπαχθούν στη διαδικασία του άρ. 88 Ν. 4412/2016. Αυτό διότι τούτο προϋποθέτει ότι το κόστος εκρίθη ως ασυνήθιστα χαμηλό και αυτό δεν δύναται να λάβει χώρα αυτεπαγγέλτως εκ της ΕΑΔΗΣΥ, η οποία τυχόν θα εξάγει αορίστως το εύλογο κόστος, αλλά χρήζει ορισμένων και τεκμηριωμένων ισχυρισμών και ενώ υπό αντίθετη ερμηνεία, οιοσδήποτε διαγωνιζόμενος, θα δύνατο δια απλής αναφοράς του δικού του κόστους και τρόπου κοστολόγησης να οδηγήσει σε κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016 δικαιολόγηση κάθε προσφορά με μικρότερο του δικού του κόστους. Ούτως, ουδόλως η απλή μνεία επιμέρους ποσών αθροιστικά ανά κονδύλι ούτε ανά πηγή κόστους κάθε κονδυλίου ή η παράθεση του τρόπου κοστολόγησης του προσφεύγοντος, συνιστούν επαρκή βάση, για την το πρώτον κρίση προσφορών ως ασυνήθιστα χαμηλών και άρα, δικαιολογητών. Ως προς τα

αναλώσιμα, αόριστα ο προσφεύγων προβάλλει υποκοστολογήσεις και ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά εκ των καθ' ων, χωρίς να αναφέρει οιοδήποτε συγκεκριμένο στοιχείο κόστους ανά είδος αναλωσίμου και δη, μετά τεκμηριώσεως εκ στοιχείων της αγοράς, παρά μόνο αναφέρει αορίστως και αναπόδεικτα ένα κόστος για σακούλες, χωρίς να αναφέρει συγκεκριμένο ρυθμό ανάλωσης για την εύλογη κάλυψη του έργου και επομένως, οι περί αναλωσίμων ισχυρισμοί του κατά των,, .. και ... είναι απορριπτέοι, ως αόριστοι, υποθετικοί και αναπόδεικτοι. Ως προς το διοικητικό κόστος πάντως, ο προσφεύγων προβάλλει μια σειρά κοστολογήσεων επιμέρους κονδυλίων που το συγκροτούν, πλην όμως, όσον αφορά τις αποσβέσεις και συντηρήσεις αορίστως προβάλλει ποσά ανά τμήμα, χωρίς να αναφέρει με ποιον τρόπο και επί ποιας βάσης κόστους μηχανημάτων, εκ ποίου συγκεκριμένου επιμέρους τύπου τεχνικά μέσα και μηχανήματα (αναφέροντας μόνο συνολικά ποσά αποσβέσεων και συντηρήσεων ανά τμήμα) προκύπτει το οικείο κόστος κτήσης, απόδοσης και συντήρησης, αλλά και ανάγκης απασχόλησης μηχανημάτων και αναλογίας ωρών απασχόλησης μηχανημάτων ανά τμήμα, προκύπτουν όσα αόριστα επικαλείται και ενώ, η αοριστία των αιτιάσεων της προσφυγής επιρρωνύεται από το ότι προβάλλει ίδιο κόστος απόσβεσης και συντήρησης σε όλα τα τμήματα, παρά τις πρόδηλες διαφοροποιήσεις σε τετραγωνικά και κτίρια μεταξύ τους. Ομοίως για το ασφαλιστήριο και τις ανανεώσεις προτύπων ISO, ασχέτως ότι δεν λαμβάνει υπόψη ότι η αναλογία κόστους ασφαλιστηρίου και προτύπων της σύμβασης, είναι κοστολογητέα επί της αναλογίας της σύμβασης στον συνολικό κύκλο εργασιών μιας επιχείρησης και ασχέτως, ότι δεν λαμβάνει υπόψη ούτε τις επιμέρους ποικίλλουσες σε ύψος μεταξύ τους προσφορές, δηλαδή προτεινόμενα κόστη σύμβασης κάθε προσφοράς ή τα οικονομικά στοιχεία κάθε επιμέρους προσφέροντος, ως επιχείρησης, επιπλέον προβάλλει ποσά ασφαλιστηρίου 250, 500, 250 και 100 ευρώ για τα τμήματα 1, 2, 3 και 5 αντίστοιχα, τα οποία πέραν του ότι δεν προκύπτει πώς εξάγονται, δεν αντιστοιχούν ούτε καν στην αναλογία εκτιμώμενης αξίας μεταξύ των τμημάτων της διαδικασίας (629.627,31, 1.011.901,03, 449.733,79 και 134.920,14 ευρώ άνευ ΦΠΑ ανά τμήμα, στα τμήματα 1, 2, 3 και 5 αντίστοιχα), με αποτέλεσμα η

μεταξύ τους αναλογία να ανέρχεται σε 1, 1,607, 0,714 και 0,214 αντίστοιχα, με βάση το τμήμα 1 και άρα, αν το τμήμα 1 είχε κόστος 250 ευρώ, η αναλογία στο τμήμα 2 είναι 401,78, στο τμήμα 3 178,57 ευρώ και στο τμήμα 5, 53,571 ευρώ, γεγονός που επιρρωνύει την αοριστία των οικείων αιτιάσεων του προσφεύγοντα. Ομοίως, αναφέρει 150, 350, 150 και 50 ευρώ για τα τμήματα 1, 2, 3 και 5 αντίστοιχα για ISO, παρότι η αντίστοιχη αναλογία με βάση τα 150 ευρώ του τμήματος 1, θα έπρεπε να καταλήγει σε 241, 107,14 και 32,14 ευρώ αντίστοιχα. Αυτό ενώ ειδικώς για τα ISO, ουδόλως προκύπτει ότι αναγκαία όλοι οι προσφέροντες θα έπρεπε να έχουν τέτοιο κόστος, αφού ουδόλως αποκλείεται ορισμένοι εξ αυτών να έχουν ήδη ανανεώσει αυτά πριν την προσφορά και τη συμβασιοποίηση και να μην χρήζουν ανανέωσης εντός του κύκλου διάρκειας της σύμβασης και ενώ επίσης, είναι άγνωστος και ο περιοδικός κύκλος ανανέωσης του κάθε φορέα πιστοποίησης επί του κάθε πιστοποιητικού, ώστε έστω να λάβει χώρα μια πιθανολόγηση ευλόγου κόστους. Περαιτέρω, ομοίως αορίστως αναφέρει κόστη εποπτείας 3500 ευρώ, 5000 ευρώ, 2500 ευρώ και 2000 ευρώ ανά τμήμα 1, 2, 3 και 5 αντίστοιχα, με βάση αντίστοιχα 31, 44, 22 και 18 ώρες ανά μήνα ανά τμήμα και ενώ τα τμήματα 1, 2, 3 και 5, με μεταξύ τους αναλογία με βάση το τμήμα 1, 1, 3,894, 0,702 και 0,401 αντίστοιχα, αναλογία που αν εφαρμοζόταν στην εποπτεία και με βάση τα 3500 ευρώ για το τμήμα 1, θα έπρεπε να άγουν σε 13.630,90, 2.458,55 και 1406,37 ευρώ αντίστοιχα για τα τμήματα 2, 3 και 5, η δε αναλογία με βάση τις ως άνω εκτιμώμενες αξίες ανέρχεται για τα τμήματα 2, 3 και 5, 5625 ευρώ, 2.500 ευρώ και 750 ευρώ αντίστοιχα, ενώ με βάση τον αριθμό 28, 45, 20 και 6 εργαζόμενων για τα τμήματα 1, 2, 3 και 5 προκύπτει αναλογία με βάση το τμήμα 1, 1, 1,60, 0,714 και 0,214 αντίστοιχα, που καταλήγει πάλι σε αναλογία με βάση το τμήμα 1 και τα 3500 ευρώ αυτού, 5.625, 2500 και 750 ευρώ αντίστοιχα για τα τμήματα 2, 3 και 5 αντίστοιχα. Συνεπώς, δεν προκύπτει σαφής συσχέτιση όσων δηλώνει ως πιθανά κόστη, ούτε με τον αριθμό των ανά τμήμα απασχολούμενων ούτε με βάση τα τμήματα της υπηρεσίας ανά τμήμα ούτε με βάση την εκτιμώμενη αξία ούτε προκύπτει ποιο προσδιοριστικό στοιχείο έλαβε υπόψη του για τον

υπολογισμό ωρών και κόστους εποπτείας. Τούτο, ενώ τίποτα σχετικό δεν όρισε η διακήρυξη (παρά μόνο για εποπτεία από αρμόδια στελέχη της αναθέτουσας) ούτε απαίτησε επιτόπια εποπτεία ούτε απέκλεισε την τηλεφωνική ή ηλεκτρονική εποπτεία και επικοινωνία ούτε απαίτησε αυτοπρόσωπη για συγκεκριμένες ώρες, παρουσία εποπτών ούτε λαμβάνεται υπόψη εκ του προσφεύγοντος η χωροθετική σχέση των κτιρίων ανά τμήμα (σημειωτέον, ότι αν αλλάξει η βάση αναφοράς για τις ως άνω αναλογίες, αλλάζει δραστικά και το ποσό επί κάθε τμήμα). Περαιτέρω, όσον αφορά το κόστος εκτάκτων-απρόβλεπτων συνθηκών για αναρρωτικές άδειες, πέραν του ότι υπολογίζει και πάλι όλως αόριστα το σχετικό κόστος (850, 1700, 850 και 1700 ευρώ ανά τμήμα, εκ των 1, 2, 3, και 5) και ασυσχέτιστα με το ζητούμενο προσπωικό ανά τμήμα και τους ως άνω ανά τμήμα αριθμούς του, πρωτίστως δεν εξηγείται καν πιθανολογούμενος αριθμός ημερών απουσίας, με συνέπεια ομοίως αορίστως να προβάλλονται τα σχετικά έξοδα. Περαιτέρω, ομοίως και το κόστος ιατρού και τεχνικού ασφαλείας προβάλλεται αορίστως, χωρίς συσχετισμό με τον αριθμό εργαζομένων ανά τμήμα (τμήμα 1, 2, 3 και 5, αντίστοιχα δηλώνει 400, 900, 400 και 150 ευρώ, με 28, 45, 20 και 6 εργαζόμενους ανά τμήμα, με αποτέλεσμα να προκύπτουν αντίστοιχα 14,28 ευρώ, 20 ευρώ, 20 ευρώ και 25 ευρώ ανά εργαζόμενο και άρα, να μην καθίσταται σαφές πώς υπολογίστηκαν τα ως άνω προτεινόμενα ποσά ανά τμήμα). Εν προκειμένω, η ... δηλώνει 1600, 1920, 1280 και 640 ευρώ διοικητικό κόστος αντίστοιχα για τα τμήματα 1, 2, 3, και 5, η ... 1921,44, 2721 και 1600 για τα τμήματα 1, 2 και 3 αντίστοιχα, η ... 3.423 και 1438,40 ευρώ για τα τμήματα 1 και 3, η ... 3360, 4700, 2700 και 1199 για τα τμήματα 1, 2, 3 και 5 αντίστοιχα, η ... 5528,32, 3948,80 και 1184,64 ευρώ για τα τμήματα 1, 3 και 5 αντίστοιχα, η... 4391,44, 7057,67, 3724,88 και 2352,56 ευρώ για τα τμήματα 1, 2 ,3 και 5 αντίστοιχα, η ... 331,68 ευρώ για το τμήμα 3 (η ... έχει ήδη αποκλειστεί οριστικά στο τμήμα 3), η ... 160,32 ευρώ στο τμήμα 5, οι ...3900 ευρώ στο τμήμα 5.

Σε κάθε πάντως περίπτωση, δεδομένου ότι αντικειμενικά το υπέρ ΕΛΠΚ κόστος ανέρχεται σε 20 ευρώ ετησίως ανά εργαζόμενο για σύμβαση 16 μηνών και άρα, αναλογία $16/12 \times 20 = 26,66$ ευρώ ανά εργαζόμενο και ενώ το τμήμα 3 αφορά 20

εργαζόμενους και άρα, κόστος υπέρ ΕΛΠΚ 533,33 ευρώ, η ... είναι άνευ ετέρου απορριπτέα, αφού το ως άνω διοικητικό κόστος 331,68 ευρώ, υπολείπεται κατά πολύ του ως άνω ποσού που μόνο του αφορά ΕΛΠΚ, χωρίς κανένα άλλο πρόσθετο κόστος. Επιπλέον, ο ανάδοχος όντως οφείλει να καλύψει κόστη εγγυητικών συμμετοχής και καλής εκτέλεσης, ακόμη και δια γραμματίου ΤΠΔ (ο δε προσφεύγων αόριστα υπολογίζει ποσοστά χρέωσης, χωρίς να προκύπτει ότι αυτά τα ποσοστά απεικονίζουν μέσες και εύλογες τιμές αγοράς, χωρίς να λάβει υπόψη την περίπτωση γραμματίου ΤΠΔ) και βεβαίωσης πιστοληπτικής ικανότητας, αναλογίας ασφαλιστηρίου κατά τον όρο 2.2.5.β της διακήρυξης περί αστικής ευθύνης ίσης με το 100% του συμβατικού τιμήματος, γραμματειακής-λογιστικής υποστήριξης και διοικητικών εξόδων και κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας, ακόμη και σε μικρότερες τιμές από τις εκ του προσφεύγοντος προβαλλόμενες, που ευλόγως δύνανται να πιθανολογηθούν με βάση τις αναλογούσες ως κατώτατο ωρομίσθιο, ως ίσχυε κατά την κάθε προσφορά, ήτοι 4,356 ευρώ επί 2,5 και 0,6 ώρες τεχνικού και ιατρού ασφαλείας ανά απασχολούμενο, ήτοι $4,356 \times 3,1 = 13,50$ ευρώ ανά εργαζόμενο που θα απασχοληθεί στο δωδεκάμηνο ή 18 ευρώ ($16/12 \times 13,50$) στο δεκαεξάμηνο της διάρκειας της σύμβασης, σύμφωνα και με το άρ. 21 Ν. 3851/2010, για κατηγορία επιχειρήσεων Β με αριθμό εργαζομένων κάτω των 1000. Όσον αφορά δε τη ... στο τμήμα 5, με 160,32 ευρώ συνολικό διοικητικό κόστος, αφαιρουμένων για 6 εργαζόμενους, $6 \times 20 \times 16/12 = 160$ ευρώ υπέρ ΕΛΠΚ, απομένουν 0,32 ευρώ που αντικειμενικά είναι αδύνατον να καλύψουν το κόστος ιατρού-τεχνικού, εγγυητικών, ασφαλιστηρίου και κάθε άλλο εν γένει διοικητικό κόστος, στο πλαίσιο δεκαεξάμηνης σύμβασης (0,02 ευρώ ανά μήνα εκτέλεσης), με συνέπεια να προκύπτει όχι απλώς ως ασυνήθιστα χαμηλή, αλλά ως αντικειμενικά και αυταπόδεικτα άνευ ετέρου ζημιογόνος και υποκοστολογήσασα το διοικητικό κόστος σημαντικά. Περαιτέρω, εκ των λοιπών προσφορών δεν υφίσταται κάποια που άνευ ετέρου υπολείπεται των ανωτέρω όλως αντικειμενικών προκύπτοντων κονδυλίων και αυτό ενώ αν η επιχείρηση έχει μεγαλύτερο αριθμό εργαζόμενων, οι ώρες ανά εργαζόμενο για ιατρό και τεχνικό μειώνονται. Περαιτέρω, οι προσφορές της ..., ..., ..., και ... στο σύνολο των

τμημάτων που ανωτέρω προσβάλλει καθ' έκαστη καθ' ης, η προσφυγή, δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν προβάλλει κατά τα ανωτέρω ορισμένους ισχυρισμούς, πάντως δεν προκύπτουν ως ευλόγως υπολειπόμενες ή πιθανολογούμενα ανεπαρκείς για να καλύψουν τα ελάχιστα πιθανά κόστη, ενώ το καθ' έκαστη και ανά τμήμα διοικητικό κόστος, αφαιρουμένης ΕΛΠΚ σε αναλογία 16 μηνών, αφενός υπερβαίνει το 0,20% της αξίας κάθε προσφοράς επί κάθε τμήματος, αφετέρου υπερβαίνει τα ελάχιστα κόστη ιατρού-τεχνικού ασφαλείας με βάση τον ανά τμήμα αριθμό εργαζόμενων, τα κόστη γραμματίων ΤΠΔ για εγγύηση καλής εκτέλεσης και καταλείπουν και ένα επιπλέον περιθώριο, που ανά προσφορά και ανά τμήμα διαφέρει, προς κάλυψη άλλων δαπανών. Συνεπώς, δεδομένου ότι ο προσφεύγων ουδέν αποδεικνύει ως εύλογο κόστος ούτε ως στοιχείο της αγοράς ούτε προβάλλει για οιοδήποτε ποσό έναν έστω ορισμένο ισχυρισμό, περί του γιατί το υπολόγισε στο μέγεθος που επικαλείται, η ΕΑΔΗΣΥ δεν δύναται να υπολογίσει εύλογα κόστη αυτεπάγγελτα και να συμπληρώσει τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος ή να τους καταστήσει το πρώτον ορισμένους και άρα, για τις ανωτέρω προσφορές, αφού άλλωστε, δεν προκύπτει και εξ αντικειμενικά υπολογιστέων δεδομένων, υποκοστολόγηση ή ανεπάρκεια, δεν δύναται να συναχθεί κρίση περί ασυνήθιστα χαμηλού αυτών. Όσον αφορά την ... αφαιρουμένης αναλογίας ΕΛΠΚ για 16 μήνες για 28, 45, 20 και 6 εργαζόμενους στα τμήματα αντιστοίχως 1, 2, 3 και 5, απομένουν 853,33 ευρώ, 720 ευρώ, 746,66 ευρώ και 480 ευρώ, ήτοι ποσοστά 0,157%, 0,083%, 0,193% και 0,411% στην προσφορά της ανά τμήμα εκ των 1, 2, 3 και 5 αντίστοιχα, ενώ για τη ... μείον ΕΛΠΚ κατά τα ανωτέρω, απομένουν για τα τμήματα 1, 2 και 3 αντίστοιχα 1.174,73, 1.521, 1066,66 ευρώ. Τα ποσά της ... για τα τμήματα 1 και 2 τουλάχιστον, προκύπτουν ως ιδιαιτέρως χαμηλά για την κάλυψη 16 μηνών σύμβασης με 28 και 45 εργαζόμενους αντίστοιχα και με βάση το κόστος προσφοράς της, ασχέτως ότι τα πολύ μεγαλύτερα ποσά που αναφέρει ο προσφεύγων δεν στοιχειοθετούνται, ομοίως δε και όσον αφορά τη ... για το τμήμα 2. Τούτο, διότι αφού αφαιρεθούν τα ανωτέρω ευλόγως θεωρούμενα ως χαμηλά πιθανά κόστη ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας ως $16/12 \times 3,1 \times 4,356 = 18$ ευρώ ανά εργαζόμενο κάθε τμήματος, ήτοι για τα

τμήματα 1, 2, 3 και 5 αντίστοιχα, ήτοι για 28, 45, 20 και 6 εργαζόμενους αντίστοιχα 504, 810, 360 και 108 ευρώ, αντίστοιχα, απομένουν για την ... στο τμήμα 1 349,33 ευρώ για κάθε άλλη δαπάνη, στο τμήμα 2 εξάγεται αρνητικό αποτέλεσμα, στο τμήμα 3 386,66 ευρώ και στο τμήμα 5 372 ευρώ, πλην όμως το τμήμα 1 και το τμήμα 2 αφορούν πολύ μεγαλύτερη αξία προσφοράς, ύψους 542.350,08 και 871.508 ευρώ αντίστοιχα, αντί 387.461,60 και 117.767,36 ευρώ αντίστοιχα για τα τμήματα 3 και 5. Επομένως, όσον αφορά την ...προκύπτει ως όλως ιδιαιτέρως χαμηλό το διοικητικό κόστος για το τμήμα 2, αφού με βάση ως άνω ενδεικτικές τιμές εκ του νόμου προκύπτουσες για μία μόνο δαπάνη, ήτοι ιατρό και τεχνικό και αφαιρουμένης της εκ του νόμου ΕΛΠΚ δεν προκύπτει θετικό αποτέλεσμα, χωρίς βέβαια να είναι γνωστό το αληθές ύψος της δαπάνης ιατρού και τεχνικού και λοιπών διοικητικών δαπανών. Αντίστοιχα και για το τμήμα 1, η προσφορά της ..., καίτοι δεν προκύπτει άνευ ετέρου ζημιογόνος είναι πάντως ιδιαιτέρως χαμηλή σε σχέση με το ύψος της υπό ανάθεση, για το τμήμα 1, σύμβασης και τον αριθμό των εργαζόμενων σε αυτή και αυτό ενώ μάλιστα, το ποσό αυτής, αφαιρουμένης ΕΛΠΚ και ενός ευλόγου κατά νόμο εκτιμητέου κόστους ιατρού και τεχνικού, δεν απέχει και μάλιστα είναι μικρότερο και από τα υπολειπόμενα μείον των ιδίων δαπανών, ποσά που υπολόγισε για τα τμήματα 3 και 5 της ίδιας της προσφοράς της, αλλά με βάση πολύ χαμηλότερα προτεινόμενα τιμήματα και άρα και επί του τμήματος 1 και επί του τμήματος 2 το διοικητικό της κόστος χρήζει εξηγήσεων κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016. Όσον αφορά τη ..., με διοικητικό κόστος αφαιρουμένης ΕΛΠΚ στα τμήματα 1, 2 και 3 (16/12Χ20Χ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΝΑ ΤΜΗΜΑ), 1.174,77, 1521 και 1066,66 ευρώ αντίστοιχα και αφαιρουμένων των ως άνω αναλόγως εργαζομένων τμήματος, ποσά (16/12Χ4,356Χ3,1' = 18 ευρώ) ευλόγως χαμηλού εκτιμητέου κόστους για ιατρό και τεχνικό απομένουν 670,77 ευρώ, 711 ευρώ και 706 ,67 ευρώ για τα τμήματα 1, 2 και 3 αντίστοιχα, με βάση τιμές προσφοράς αντίστοιχα 550.239,84, 886.077,07 και 394.400 ευρώ αντίστοιχα για τα τμήματα 1, 2 και 3. Άρα, ειδικώς για τη ... στο τμήμα 2 απομένουν 711 ευρώ, στο πλαίσιο όμως μιας ιδιαίτερα μεγάλης αξίας προσφοράς, ένεκα και των αναγκών του τμήματος 2, 886.077,07 ευρώ, ήτοι 61,03% συνολικά από το τμήμα 1 με

τους 28 έναντι των 45 εργαζόμενων του τμήματος 2 και δη, ποσό αντίστοιχο με αυτό που απομένει στο πολύ μικρότερο σε τίμημα και αριθμό (20, δηλαδή λιγότεροι από τους μισούς του τμήματος 2) εργαζομένων τμήμα 3 και ανερχόμενο σε 0,08% του άνευ ΦΠΑ τιμήματος και 0,17% επί του τιμήματος, αν αφαιρεθεί μόνο η ΕΛΠΚ και όχι και το κόστος ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας. Επομένως, τα ποσά διοικητικού κόστους της ... στα τμήματα 1 και 2 και της ... στο τμήμα 2, καταρχήν προκύπτουν ως ιδιαιτέρως (όχι απαραίτητως αδικαιολόγητα) χαμηλά και χρήζουν κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016 εξηγήσεων, όπως βάσιμα ο προσφεύγων προβάλλει, ώστε οι προσφέροντες να δύνανται να παραθέσουν τις τυχόν εξατομικευμένες συνθήκες που τους επιτρέπουν το μη ζημιογόνο της προσφοράς τους, παρά το ως άνω καταρχήν ασυνήθιστα χαμηλό ποσό. Οι λοιπές καθ' ων προσφορές, ως και οι προσφορές της ... και της ... στα λοιπά τμήματα, απέχουν κατά πολύ από τα ως άνω όλως ελάχιστα και θεωρητικά στοιχειώδη κόστη, χωρίς ο φέρων το βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών του προσφεύγων, να εισφέρει, επιπλέον όσων αντικειμενικώς προκύπτουν, οιοδήποτε στοιχείο και συγκεκριμένο πραγματικό ή αποδεικτικό μέσο, κατά το οποίο τα ποσά διοικητικού κόστους αυτών αποκλίνουν και δη, σημαντικά, από το ελάχιστο εύλογο ή το σύνηθες με βάση τις ανάγκες της σύμβασης και σε σχέση με τις συνθήκες της αγοράς και συγκριτικά τυχόν στοιχεία, παρά αποκλειστικά αντλεί στοιχεία από τη δική του και μόνο προσφορά και κοστολόγηση ούτε η ΕΑΔΗΣΥ δύναται αυτεπάγγελα να εκτιμήσει η ίδια εξυπαρχής το ελάχιστο εύλογο διοικητικό κόστος, συμπληρώνοντας τους αναγκαίους ισχυρισμούς της προσφυγής. Επιπλέον, όσον αφορά ειδικώς το εργολαβικό κέρδος της ..., ύψους 160 ευρώ, στο τμήμα 2 με προσφορά άνευ ΦΠΑ 871.508 ευρώ, ήτοι ποσοστό κέρδους 0,0183%, ήτοι 1 ευρώ κέρδους για κάθε 5.446,925 ευρώ συμβατικής άνευ ΦΠΑ αξίας, αυτό ναι μεν δεν προκύπτει ως άνευ ετέρου προσχηματικό και εξομοιούμενο με μηδενικό, όμως η διακήρυξη στον όρο 2.4.4 δεν ζητά απλώς να μην είναι μηδενικό ή σχεδόν μηδενικό, αλλά να υπολογιστεί σε εύλογο ποσοστό και ποσό και εν προκειμένω το ως άνω ποσό και ποσοστό σε σχέση με τη δεκαεξάμηνη διάρκεια απασχόλησης 45 εργαζομένων και για 871.508 ευρώ συμβατική αξία

για το τμήμα 2 προκύπτει ως ασυνήθιστα και ιδιαίτερα καταρχήν χαμηλό και δεν προκύπτει ως άνευ ετέρου εύλογο, άνευ τυχόν λήψης υπόψη συγκεκριμένων συνθηκών που τυχόν αφορούν την ... και δεν είναι αρμοδίως εξεταστέοι το πρώτον ενώπιον της ΕΑΔΗΣΥ, άνευ τήρησης της ενώπιον της αναθέτουσας διαδικασίας του άρ. 88 Ν. 4412/2016. Η δε περί του αντιθέτου κρίση της αναθέτουσας (ήτοι περί του ότι τα ποσά αυτά της ... και της ..., σε σχέση με τις απαιτήσεις διοικητικού κόστους της νυν διακήρυξης, δεν είναι ούτε καταρχήν ιδιαιτέρως και ασυνήθιστα χαμηλά και περί της ... για το κέρδος της στο τμήμα 2 ομοίως), υπερβαίνει τα άκρα όρια της διακριτικής της ευχέρειας στην αξιολόγηση περί ασυνήθιστα ή μη χαμηλού της οικονομικής προσφοράς, ως και τους κανόνες της κοινής πείρας και αιτιολογείται εσφαλμένα, λαμβανομένης υπόψη και της συμπληρωματικής, δια των Απόψεων, αιτιολογίας που προβάλλει η αναθέτουσα. Εξάλλου, απορριπτέοι τυγχάνουν αορίστως και γενικευτικά προβαλλόμενοι ισχυρισμοί επί όλων των προσφορών, περί του ότι το διοικητικό κόστος των οποίων απέχει κατά τα ανωτέρω ιδιαίτερα, μεταξύ τους, ισχυρίζεται ότι το εκτιμώμενο διοικητικό κόστος «μπορεί να ποικίλλει, ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες και τις θεμιτές επιχειρηματικές επιδιώξεις κάθε υποψηφίου, ο οποίος είναι ελεύθερος να διαμορφώσει την οικονομική προσφορά του ευλόγως, κατά την ελεύθερη κρίση του, αναλαμβάνοντας και το βάρος του επιχειρηματικού κινδύνου κατά τη διαμόρφωση της τιμής της προσφοράς του, σε συνδυασμό και με ενδεχόμενες ιδιαίτερα ευνοϊκές περιστάσεις, υπό τις οποίες τελεί κατά την παροχή των υπηρεσιών το». Τα ανωτέρω δε ναι μεν είναι καταρχήν ορθά, αλλά προβάλλονται αλυσιτελώς, διότι αναφέρονται σε θεωρητικώς δυνατές συνθήκες και ενδεχόμενα, που ουδόλως προκύπτει ότι συντρέχουν εν προκειμένω ούτε προκύπτει πως η αναθέτουσα αξιολόγησε συναφή στοιχεία, ώστε εξατομικευμένα να καταλήξει σε τέτοια εξειδικευμένα ανά προσφορά κρίση. Ομοίως αλυσιτελώς προβάλλει η αναθέτουσα ως αιτιολόγηση, δια των Απόψεων, περί του ευλόγου των προσφορών, ότι τα ως άνω διοικητικά κόστη δεν ήταν μηδενικά, ότι η διακήρυξη και το άρ. 68 Ν. 3863/2010 δεν ορίζουν ελάχιστο προκαθορισμένο ποσό διοικητικού κόστους, όπως και ότι κάθε

προσφέρων ήταν ελεύθερος να το διαμορφώσει κατά την κρίση του, αφού τα παραπάνω ουδόλως αναιρούν ότι κατά τη διακήρυξη και το άρ. 68 Ν. 3863/2010 σε κάθε περίπτωση, απαιτούν το διοικητικό κόστος και το κέρδος να υπολογισθούν σε εύλογο ως προς τη σύμβαση, ποσοστό και ποσό και όχι απλώς σε μη μηδενικό ή σχεδόν μηδεντικό ύψος και αυτά, ενώ υπό τις αιτιάσεις της αναθέτουσας, κάθε προσφέρων θα δύνατο να υπολογίσει οιοδήποτε μη μηδενικό διοικητικό κόστος ή κέρδος κατά την ελεύθερη κρίση του και να παραμείνει ανέλεγκτος, ως και το άρ. 88 Ν. 4412/2016 να απομείνει μη εφαρμοστέο. Τούτο, ενώ άλλωστε, ουδόλως εν τέλει αποκλείεται τα κόστη αυτά, καίτοι καταρχήν όντως ιδιαίτερος χαμηλά, να δικαιολογούνται ένεκα συνθηκών, ιδιοτήτων, περιστάσεων, συμφωνιών και δυνατοτήτων που αφορούν εξατομικευμένα έκαστο αυτοτελώς εκ των καθ' ων, πλην όμως τούτο προϋποθέτει κίνηση της κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016 διαδικασίας, παράθεση ενώπιον της αναθέτουσας των ανά προσφέροντα εξατομικευμένων δικαιολογητικών στοιχείων και περαιτέρω, επ' αυτών αιτιολογημένη κρίση της αναθέτουσας, διαδικασία που ούτε έλαβε χώρα ούτε δύναται και δη, αποσπασματικά και όσον αφορά τον παρεμβαίνοντα, που είναι ο μόνος εκ των καθ' ων που υποβάλλει σχετικά στοιχεία, να υποκατασταθεί δια της ενώπιον της ΕΑΔΗΣΥ διαδικασίας, η οποία διαδικασία αφορά το πρότερο στάδιο της κατάγνωσης ή μη, του καταρχήν ασυνήθιστα χαμηλού των προσφορών και όχι του, αδικαιολογήτου ή μη του ύψους τους (Απόφαση ΕΑΔΗΣΥ 679/2022). Προς τούτο, δεν είναι εκ της ΕΑΔΗΣΥ εξεταστέες αιτιολογήσεις περί ειδικών και προσωπικών συνθηκών του κάθε προσφέροντα και εν γένει δικαιολογήσεις περί του ως κόστους εκάστου εξ αυτών, αφού τούτο δεν δύναται το πρώτον να κριθεί αρμοδίως από την ΕΑΔΗΣΥ, χωρίς προηγούμενη εκ της αναθέτουσας άσκηση της αρμοδιότητάς της περί αξιολόγησης εξηγήσεων του άρ. 88 Ν. 4412/2016 και άρα, πρέπει να προβληθούν ενώπιον της και να αξιολογηθούν, δύναται δε να ελεγχθεί εν συνεχεία η κρίση της αναθέτουσας ενώπιον της ΕΑΔΗΣΥ και ακυρωτικά, όχι όμως εξ αρχής να υποκατασταθεί η αναθέτουσα από την ΕΑΔΗΣΥ στην οικεία αξιολογική της αρμοδιότητα. Ούτε οι ως άνω Απόψεις της αναθέτουσας προκύπτει πως έλαβαν χώρα κατόπιν εξέτασης

τέτοιων εξηγήσεων εκ της αναθέτουσας ούτε εκφέρονται τυχόν κρίσεις περί του κατ' έγκριση των εξηγήσεων αυτών και ύστερα της κατ' άρ. 88 παρ. 3 Ν. 4412/2016 αξιολόγησής τους, δικαιολογημένου της κάθε προσφοράς, με απόφαση του αποφαινομένου οργάνου της, ήτοι της Οικονομικής Επιτροπής. Επομένως, τέτοια στοιχεία και δικαιολογήσεις όχι μόνο δεν προβάλλονται αρμοδίως και παραδεκτά εν προκειμένω, αλλά αφορούν και επόμενο στάδιο της διαδικασίας, ήτοι αυτό του άρ. 88 Ν. 4412/2016, ενώ άλλωστε, για να κινηθεί η διαδικασία του άρ. 88 Ν. 4412/2016 δεν απαιτείται να αποδειχθεί το αδικαιολόγητο και άνευ ετέρου μη ευλόγως χαμηλό της προσφοράς και του οικείου υπό κρίση κονδυλίου, αλλά αρκεί να προκύπτει καταρχήν και ανεξαρτήτως εν τέλει τυχόν δικαιολόγησης από τον οικονομικό φορέα (που δύναται εν συνεχεία να οδηγήσει σε κρίση περί του ευλόγου, παρά το χαμηλό του, του ως άνω κονδυλίου, αλλά κατόπιν κρίσης της αναθέτουσας επί των οικείων εξηγήσεων του οικονομικού φορέα), το ασυνήθιστα ή ιδιαίτερα χαμηλό του κονδυλίου (Απόφαση ΕΑΔΗΣΥ 679/2022). Ούτε είναι δυνατόν να ενοποιηθούν κατά παράβαση του νόμου και της διακήρυξης, σε ένα τα δύο διακριτά στάδια αξιολόγησης οικονομικής προσφοράς, ήτοι πρώτον, της καταρχήν κρίσης περί ασυνήθιστα και ιδιαίτερα χαμηλής προσφοράς, που άγει όχι σε αποκλεισμό, αλλά σε κλήση του οικονομικού φορέα για εξηγήσεις και δεύτερον και εν συνεχεία και κατόπιν εξηγήσεων, κρίσης της αναθέτουσας περί αποδοχής αυτών και άρα, περί του αν η προσφορά είναι ή όχι, πέρα από ιδιαίτερα χαμηλή, επιπλέον και αδικαιολόγητα χαμηλή (βλ. Απόφαση ΕΑΔΗΣΥ 645/2022).

Άρα, κατ' εν μέρει αποδοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντος στο πλαίσιο του 7^{ου} λόγου της προσφυγής του, η προσβαλλομένη είναι ακυρωτέα, καθ' ο μέρος δεν απέκλεισε άνευ ετέρου τις προσφορές της ... στο τμήμα 3 και της ... στο τμήμα 5, οι οποίες προκύπτουν προδήλως ανεπαρκείς και ζημιογόνες, ακόμη και ως προς την κάλυψη μέρους των διοικητικών δαπανών, αλλά και καθ' ο μέρος ενέκρινε τις προσφορές της ... στα τμήματα 1 και 2 και της ... στο τμήμα 2, κατά προηγούμενη παράλειψη κλήσης τους για εξηγήσεις κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016 και το πρώτον πλέον κρίσης της περί αποδοχής ή μη των

εξηγήσεων αυτών και βάσει των εξηγήσεων, περί δικαιολογημένου ή μη, του ύψους της προσφοράς τους ως προς το διοικητικό κόστος και επιπλέον, όσον αφορά την ... στο τμήμα 2 και επί του εργολαβικού της κέρδους. Αντιθέτως, οι συναφείς ισχυρισμοί περί ασυνήθιστα χαμηλού διοικητικού κόστους κατά των λοιπών καθ' ων, αναλωσίμων κατά όλων των καθ' ων, ως και κατά της ... και ... και για το διοικητικό τους κόστος στα λοιπά τμήματα της προσφοράς τους, είναι υποθετικοί, ατεκμηρίωτοι και σε κάθε περίπτωση, απορριπτέοι.

18. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος κατά τα ανωτέρω γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί της, να απορριφθεί δε κατά τα λοιπά. Να απορριφθούν οι Παρεμβάσεις της ..., της ..., της ..., της ... (ως προς τα τμήματα 1 και 2 αφού στο τμήμα 3 είναι ήδη οριστικώς αποκλεισθείσα) και της ..., να γίνει εν μέρει δε δεκτή η Παρέμβαση της ... για το τμήμα 5. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη πράξη κατακύρωσης (ως και οι σε αυτήν ενσωματωθείσες και συμπροσβαλλόμενες προηγούμενες πράξεις), καθ' ο μέρος έκρινε δεκτές τις προσφορές της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στα τμήματα 1, 2 και 3, της ... στο τμήμα 1, της ... στα τμήματα 1, 2 και 3, της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στα τμήματα 1 και 2, της ... στα τμήματα 1, 2 και 3, της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στο τμήμα 3 και της ... στο τμήμα 5, ως και καθ' ο μέρος όρισε αναδόχους στα τμήματα 1, 2 και 3 την ... και στο τμήμα 5 τη Επιπλέον, να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες, επιπροσθέτως και ανεξαρτήτως των ανωτέρω, καθ' ο μέρος κρίθηκαν άνευ ετέρου αποδεκτές οι οικονομικές προσφορές της ... στο τμήμα 1 και στο τμήμα 2 ως προς το διοικητικό κόστος και στο τμήμα 2 ως προς το κέρδος και της ... στο τμήμα 2 ως προς το διοικητικό κόστος, κατά προηγούμενη παράλειψη κίνησης της διαδικασίας του άρ. 88 Ν. 4412/2016, να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στην αναθέτουσα προς άρση αυτής της παράλειψης..

19. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τις Παρεμβάσεις της ..., της ..., της ..., της ... (ως προς τα τμήματα 1 και 2 αφού στο τμήμα 3 είναι ήδη οριστικώς αποκλεισθείσα) και της ...

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση της ...

Ακυρώνει τη με αριθ. πρωτ. 31434/30.3.2022 Απόφαση της Συγκλήτου της Αναθέτουσας με ΘΕΜΑ 42ο «Έγκριση πρακτικού 4 της Επιτροπής Διενέργειας & Αξιολόγησης διαγωνισμού» περί κατακύρωσης» και τις συγκοινοποιηθείσες Αποφάσεις, πρώτον της 18-2-2022 (16^η συνεδρία) και δεύτερον, της 13-1-2022, καθ' ο μέρος έκριναν δεκτές τις προσφορές της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στα τμήματα 1, 2 και 3, της ... στο τμήμα 1, της ... στα τμήματα 1, 2 και 3, της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στα τμήματα 1 και 2, της ... στα τμήματα 1, 2 και 3, της ... στα τμήματα 1, 2, 3 και 5, της ... στο τμήμα 3 και της ... στο τμήμα 5, ως και καθ' ο μέρος όρισε η πρώτη εξ αυτών προσβαλλομένη πράξη κατακύρωσης, αναδόχους στα τμήματα 1, 2 και 3 την ... και στο τμήμα 5 τη ... και επιπλέον, ακυρώνει επιπροσθέτως και ανεξαρτήτως των ανωτέρω τις ανωτέρω προσβαλλόμενες, καθ' ο μέρος κρίθηκαν άνευ ετέρου αποδεκτές οι οικονομικές προσφορές της ... στο τμήμα 1 και στο τμήμα 2 ως προς το διοικητικό κόστος και στο τμήμα 2 ως προς το κέρδος και της ... στο τμήμα 2 ως προς το διοικητικό κόστος, κατά προηγούμενη παράλειψη κίνησης της διαδικασίας του άρ. 88 Ν. 4412/2016, να αναπεμφθεί δε η υπόθεση στην αναθέτουσα προς άρση αυτής της παράλειψης..

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 18-5-2022 και εκδόθηκε στις 30-5-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΣΤΗ